

การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษา
เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7
COOPERATIVE OPERATION OF PROVINCIAL POLICE REGION 7
AND VOCATIONAL EDUCATION INSTITUTE ON DRUG ABUSE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาทางหลักสูตรปริญญาตรีสาขาศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2547

ISBN 974-9700-91-0

การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษา
เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7

COOPERATIVE OPERATION OF PROVINCIAL POLICE REGION 7
AND VOCATIONAL EDUCATION INSTITUTE ON DRUG ABUSE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2547

ISBN 974-9700-91-0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COOPERATIVE OPERATION OF PROVINCIAL POLICE REGION 7
AND VOCATIONAL EDUCATION INSTITUTE ON DRUG ABUSE

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIRMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2004

ISBN 974-9700-91-0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2004

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับ
สารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7
COOPERATIVE OPERATION OF PROVINCIAL POLICE REGION 7
AND VOCATIONAL EDUCATION INSTITUTE ON DRUG ABUSE

ชื่อนักศึกษา ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์

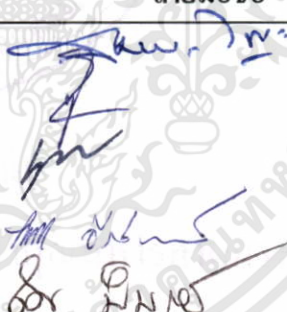
รหัสประจำตัว 42064130

ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.สมพร ไชยะ

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	
ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	
รศ.ดร.รวีวรรณ	ชินะตระกูล	
ดร.มาลัย	จิรวัดนภษตร์	
ดร.ณรงค์	พิมสาร	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 26 เมษายน 2547 เวลา 11.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ.ดร.จารุวัตร เจริญสุข)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....๒๘.....เดือน.....พฤษภาคม.....พ.ศ.....๒๕๔๗.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ
กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา
เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7

นักศึกษา

ร้อยตำรวจเอกทองสุน เพ็ชรหงษ์

รหัสประจำตัว

42064130

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิตสาขารัฐประศาสนศาสตร์

สาขาวิชา

การบริหารอาชีวศึกษา

พ.ศ.

2547

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร ไชยะ

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจกับ
สถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสำนักงานตำรวจจำนวน กับสถาบันอาชีวศึกษา
เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 80 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ
วิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบัน
อาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 จำนวน 4
ด้าน คือ 1. การป้องกัน 2. การปราบปราม 3. การบำบัดรักษา 4. การฟื้นฟู มีค่าความเชื่อมั่น
ในภาพรวม เท่ากับ .93

ผลการวิจัยสรุปว่า

การดำเนินงานความร่วมมือของผู้บริหารสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษา
เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ในภาพรวมอยู่ในระดับ
มาก ($\mu = 3.61$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

1. ด้านการป้องกัน ผู้บริหารสำนักงานตำรวจกับสถาบันอาชีวศึกษามีการดำเนินงาน
ความร่วมมือในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับมาก คือ
ข้อกำหนดนโยบายในการป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษาอย่างชัดเจนโดยเน้นการมีส่วนร่วมของ
ชุมชน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับน้อย คือ ได้พิมพ์ลายมือนักศึกษาเพื่อตรวจสอบและ
เก็บประวัติ

2. ด้านการปราบปราม ผู้บริหารสำนักงานตำรวจกับสถาบันอาชีวศึกษามีการ
ดำเนินงานความร่วมมือในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับมาก คือ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมีการจัดประชุมผู้ปกครองร่วมกันก่อนเปิดภาคเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและอยู่ในระดับมาก คือ ข้อดำเนินการให้มีการตรวจหาสารเสพติดในร่างกายของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา

3. ด้านการบำบัดรักษา ผู้บริหารสำนักงานตำรวจกับสถาบันอาชีวศึกษามีการดำเนินงานความร่วมมือในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับมาก คือ ข้อนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติดและสมัครใจที่จะเข้ารับการบำบัดรักษาควรได้รับการปกปิดประวัติเพื่ออนาคตที่สดใสหลังกลับมาเรียนใหม่ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติดและสมัครใจที่จะเข้ารับการบำบัดรักษาควรเปิดเผยประวัติเพื่อง่ายต่อการปรับตัวและง่ายต่อการตรวจสอบ

4. ด้านการฟื้นฟู ผู้บริหารสำนักงานตำรวจกับสถาบันอาชีวศึกษามีการดำเนินงานความร่วมมือในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับมาก คือ ข้อการจัดกิจกรรมทุกครั้งให้นักศึกษามีส่วนร่วมมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและอยู่ในระดับมาก คือ ข้อจัดหน่วยงานติดตามผลหลังจากที่นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด เข้ารับการบำบัดรักษาแล้ว ได้กลับเข้าศึกษาต่อ

Thesis Title	Cooperative Operation of Provincial Police Region 7 and Vocational Education Institute on Drug Abuse
Student	Mr.Tongsoon Phethong
Student ID.	42064130
Degree	Master Of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	2004
Thesis Advisor	Associate Professor Dr.Somporn Chaiya
Thesis Co- advisor	Dr.Phadungchai Pupat

ABSTRACT

The objective of this research was to study the cooperation for narcotic operation in educational institutes among police heads in the 7 police regional office with administrators in Vocational Education Institutes. Research population were 80 persons who were classified into 40 police heads and 40 administrators in Vocational Education Institutes in 8 provinces. Questionnaires were used for data collection which consisted of 4 areas such as prevention, subversion, treatment, and rehabilitation. The reliability as a whole was .93.

The research findings were as follows.

The cooperation for narcotic operation in educational institutes among police in heads in the 7 police regional office administrators in vocational education institutes was at most level. Considering each area, the research finding shown that :

1. Prevention : The cooperation in prevention aspect was at moderate level. The item with the highest mean was "The clear policy on preventing narcissi in educational institutes which was emphasized on Community cooperation". Whereas the lowest mean was the item of "to print fingers for checking and filling."

2. Subversion : The cooperation in subversion aspect was at most level. The highest mean was the item of "to have a meeting with guardians before semester commencing". Whereas the lowest on was the item of "to do a physical checking of all personnel in the educational institutes in every year".

3. Treatment : The cooperation in treatment aspect was at most level. The highest mean was the of item of "to have a confidential on student's bibliography". Whereas the lowest mean was the item of "students who used drug volunteered to get treatment".

4. Rehabilitation : The cooperation in rehabilitation aspect was at most level. The highest mean was the item of "Student pareipation in all activities". Whereas the lowest mean was the item of "to have a follow-up unit".

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยคำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานวิจัยเพื่อศึกษาการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจกับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 จาก รศ.ดร.สมพร ไชยะ ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาจากท่านและขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมที่กรุณาช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องและให้คำแนะนำจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณท่าน พล.ต.ต.สมาน พรหมมา นายมานะ นาคา นายแพทย์สมจินต์ ชาญกระบี่ ผู้อำนวยการอัมพร ทองนุช และผู้อำนวยการไกรสิทธิ์ บุตรชัยงาม ที่ได้กรุณาตรวจสอบและชี้แนะข้อบกพร่องเครื่องมือวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร วิทยาลัยการอาชีพอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี จังหวัดราชบุรี และสำนักงานตำรวจ สถานีตำรวจภูธรอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางคนที จังหวัด สมุทรสงคราม และสถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือ

ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษา และสำนักงานตำรวจเขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูล

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณแต่คุณพ่อคุณแม่ ครู - อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ร้อยตำรวจเอกทองสุน เพ็ชรหงษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	IX
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.4.1 ประชากร.....	4
1.4.2 ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
1.5 คำนียามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 สารเสพติด.....	7
2.2 การดำเนินการเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา.....	11
2.3 ความร่วมมือ.....	33
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
3.1 ประชากร.....	40
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	47
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7	49
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้บริหารสำนักงานตำรวจ และผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษา	58
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	59
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	60
5.2 อภิปรายผล.....	61
5.3 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	69
5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	70
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก.....	74
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	75
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	84
ประวัติผู้เขียน.....	106

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1	แสดงประชากรในสำนักงานตำรวจเขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7.....41
3.2	แสดงประชากรในอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 742
4.1	แสดงจำนวน และค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม47
4.2	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความร่วมมือ และลำดับที่ในการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ด้านการป้องกัน.....49
4.3	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความร่วมมือ และลำดับที่ในการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ด้านการปราบปราม.....51
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความร่วมมือ และลำดับที่ในการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ด้านการบำบัดรักษา53
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความร่วมมือ และลำดับที่ในการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ด้านการฟื้นฟู.....55
4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความร่วมมือ และลำดับที่ในการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ในภาพรวม.....57
4.7	แสดงจำนวนความถี่ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นเพิ่มเติม 4 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม ด้านการบำบัดรักษา และด้านการฟื้นฟู58

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1 ภาพแสดงลูกโซ่ความร่วมมือ.....33

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาการติดสารเสพติดในโรงเรียนทวีความรุนแรงมากขึ้น สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ประมาณการไว้ในปี 2532 ว่ามีเยาวชนในสถานศึกษาประมาณ 71,666 คน ติดสารเสพติด และกระทรวงศึกษาธิการ ประมาณว่าในปี 2540 อาจมีเยาวชนในสถานศึกษาที่ ติดสารเสพติดเพิ่มขึ้นถึงประมาณ 300,000 คน สถิติที่เพิ่มขึ้นอย่างมากของผู้ติดสารเสพติดใน สถานศึกษานี้มีผลสำคัญ เนื่องมาจากความอ่อนแอของสถาบันครอบครัว ชุมชนและความ เปลี่ยนแปลงทางสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2541 : 1)

สถานการณ์ในปัจจุบัน การแพร่ระบาดของสารเสพติด ตลอดจนอบายมุขต่าง นับเป็น ปัญหาที่สำคัญและได้ทวีความรุนแรงอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด อีกทั้งปัญหาดังกล่าวยังได้ขยาย การแพร่ระบาดไปในกลุ่มเยาวชน ซึ่งอยู่ในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา นับเป็นการบั่นทอน กำลังของชาติอย่างใหญ่หลวง จากปัญหาดังกล่าว นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล รัฐมนตรีช่วยว่า การกระทรวงศึกษาธิการ ได้ริเริ่มจัดโครงการโรงเรียนสีขาวขึ้น เพื่อรณรงค์ป้องกันและไขปัญหา การติดสารเสพติดในสถานศึกษา ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดเป็นนโยบายเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2541 ให้เร่งขยายผลโครงการโรงเรียนสีขาว เพื่อให้โรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษา ธิการ เป็นสถานที่ปลอดจากอบายมุข จุดมุ่งเน้น คือ ปัญหา เรื่องสารเสพติด ในระดับสถานศึกษา เด็กที่ตกเป็นเหยื่อมากที่สุด คือ นักเรียนในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นเด็กวัยอยากรู้ อยากรอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542 : 17) ต่อมาเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2541 นายกรัฐมนตรี (นายชวน หลีกภัย) ได้มีคำสั่งที่ 141/2541 เรื่องนโยบายการดำเนินงานป้องกัน และปราบปราม ยาเสพติด และแผนงานราชภัฏ-รัฐ ร่วมใจต้านภัยเสพติด โดยมีวัตถุประสงค์ในการควบคุมการ ขยายตัวของปัญหา และลดปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดโดยเร็ว และให้กระทรวงและ จังหวัด จัดตั้งคณะกรรมการและศูนย์ป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดระดับกระทรวงและจังหวัด เพื่อให้เกิดผลเชิงนโยบายเร่งด่วนนี้สู่การปฏิบัติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542 : 17)

กรมอาชีวศึกษาได้เห็นปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่จะต้องรีบป้องกันและแก้ไขเป็นการ เร่งด่วน จึงได้กำหนดเป็นแผนปฏิบัติการประจำปี คือ แผนป้องกันและแก้ไขยาเสพติด ให้เป็น แผนการหลักที่จะต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัด โดยกรมอาชีวศึกษา ได้ตระหนักถึงภัยของยาเสพติดที่ จะเกิดขึ้น โดยเฉพาะกับเยาวชน จึงให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินการโครงการและกิจกรรม ต่างๆ เพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหาที่จะเกิดจากการใช้สารเสพติดนี้ในกลุ่มนักเรียนนักศึกษาทั้งนี้ โดย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีวิธีการที่มุ่งเน้นไปยังตัวบุคคลในกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียน นักศึกษา ในสถานศึกษาเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการใช้ยาเสพติดและเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กลุ่มเป้าหมาย (นักเรียน นักศึกษา) โดยไม่ใช้ทางลัดที่ผิด เมื่อประสบปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ (กรมอาชีวศึกษา ครอบคลุม 58 ปี. 2542 : 40)

โดยในระดับจังหวัด ได้จัดตั้งคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัด (ป.ป.ส.จ.) ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานอนุกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นรองประธานอนุกรรมการ ปลัดจังหวัด เป็นรองประธานอนุกรรมการฝ่ายป้องกัน ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด เป็นรองประธานอนุกรรมการฝ่ายปราบปราม นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เป็นรองประธานอนุกรรมการฝ่ายบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ และผู้แทนหน่วยงานต่างๆในจังหวัดเป็น อนุกรรมการ

ในทางตำรวจภูธรจังหวัดซึ่งจัดได้ว่าเป็นหน่วยงานหลักอีกหน่วยงานหนึ่ง ซึ่งต้องปฏิบัติตามคำสั่งของกระทรวงมหาดไทย และตามนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยเฉพาะในแผนงานที่ 8 ตามแผนกรมตำรวจแม่บท ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2540-2544) คือ แผนด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัญหาของยาเสพติดนั้นได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นทั้งในกลุ่มของเยาวชน กลุ่มผู้ใช้แรงงาน ทั้งภาคเกษตร ประมง และอุตสาหกรรม โดยเฉพาะได้แพร่ระบาดเข้าในสถานศึกษาในระดับอาชีวศึกษา และเทคนิคศึกษา ซึ่งเป็นเยาวชนในวัยเรียน ที่จะต้องเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไปในอนาคต ปัญหาดังกล่าวนี้ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่ได้นิ่งนอนใจ ได้กำหนดมาตรการ แผนงานและโครงการต่างๆในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รวมทั้งรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดเช่น นโยบายในการปราบปรามผู้ค้ายาเสพติดทั้งรายใหญ่ รายย่อย นโยบายในการปราบปรามแหล่งผลิต นโยบายในการให้ความร่วมมือ 4 กระทรวงหลักในการบำบัดรักษาผู้เสพยาเสพติดซึ่งให้ถือเสมือนเป็นผู้ป่วย การจัดกิจกรรมในการต่อต้านยาเสพติด เช่น การเดิน-วิ่งต่อต้านยาเสพติด การจัดลานกีฬาต่อต้านยาเสพติด การจัดแข่งขันกีฬาเพื่อต่อต้านยาเสพติดเหล่านี้เป็นต้น (แผนงานที่ 8 ตามแผนกรมตำรวจแม่บท ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2540-2544.)

การสำรวจการแพร่ระบาดของยาบ้าในสถานศึกษา ของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ การตรวจปัสสาวะของนักเรียนนักศึกษา. 2539 :12) ที่ได้ทำการตรวจปัสสาวะของนักเรียนนักศึกษา ในช่วงระหว่างเดือนตุลาคม 2538 – กุมภาพันธ์ 2539 รวม 69 จังหวัด พบว่าการแพร่ระบาดของยาบ้าในสถานศึกษา 55 จังหวัดและไม่พบ 14 จังหวัด จากจำนวนตัวอย่างที่สำรวจ 118,375 ราย ได้พบว่านักเรียนอาชีวศึกษามีการเข้ายามากกว่าระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาชั้นอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2.4 และภาคกลางมีปัญหาสูงสุดร้อยละ 2.08 จะเห็นว่าสถานการณ์ปัญหาจากสารเสพติดในสถานศึกษา ปัจจุบันโดยเฉพาะสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ อยู่ในขั้นรุนแรง และการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สิ่งมอมเมา การพนัน ซึ่งเรียกว่า อบายมุข พบว่ายิ่งแก้ไขกลับทวีความรุนแรง ทั้งยังระบาดในกลุ่มเด็กเยาวชนในสถานศึกษาและในชุมชนมากขึ้นและส่งผลให้คุณภาพชีวิตต่ำและสังคมอ่อนแอลง มีผลกระทบต่อบุคคล เด็กและเยาวชนตกอยู่ในภาวะเสี่ยง ครอบครัวยุว ชาดความอบอุ่นแตกแยก เห็นห่าง

จากการดำเนินงานความร่วมมือในการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ผ่านมา ของสำนักงานตำรวจกับสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษาเป็นไปตามนโยบายของผู้บริหารระดับสูงตามยุคสมัย แต่การดำเนินงานความร่วมมือในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาโดยเฉพาะสถาบันอาชีวศึกษาไม่มีประสิทธิภาพ และผลการดำเนินงานไม่บรรลุเป้าหมาย ซึ่งทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหายาเสพติดได้

ดังนั้น ในสภาวะปัจจุบันผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจกับสถาบันอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 จำแนกเป็น 4 ด้าน คือ

1. การป้องกัน
2. การปราบปราม
3. การบำบัดรักษา
4. การฟื้นฟู

1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ประกาศคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ 119/2544 เรื่องแนวทางการใช้พลังแผ่นดินเพื่อเอาชนะยาเสพติด ลงวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ.2544 ดังนี้ (สุพัฒน์ วีระเวชเจริญชัย. 2544 : 3 - 6)

1. การปลุกพลังแผ่นดินและการป้องกัน
2. การควบคุมตัวยาและสารเคมี
3. การปราบปราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ
5. การข่าว
6. การอำนวยความสะดวกและการประสานงาน
7. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
8. ความร่วมมือระหว่างประเทศ
9. การวิจัย พัฒนา และติดตามประเมินผล

จากลักษณะกรอบแนวคิดดังกล่าวมาแล้วนั้นสามารถกำหนดเป็นแนวความคิดของการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ที่ต้องประกอบด้วย

1. การป้องกัน
2. การปราบปราม
3. การบำบัดรักษา
4. การฟื้นฟู

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 จำนวน 8 จังหวัด ในปีการศึกษา 2546

1.4.1 ประชากร

ประชากรแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารสำนักงานตำรวจเขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 จำนวน 8 จังหวัด ๆ ละ 5 คน รวม 40 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้บริหารสถานศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค จำนวน 8 แห่ง ๆ ละ 5 คน รวม 40 คน รวมประชากรทั้งหมด จำนวน 80 คน การวิจัยนี้ทำการเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด

1.4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 จำนวน 4 ด้าน

1. การป้องกัน
2. การปราบปราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การบำบัดรักษา
4. การฟื้นฟู

1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. สำนักงานตำรวจ หมายถึง กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด และสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 จำนวน 16 สำนักงาน ใน 8 จังหวัด คือ จังหวัดนครปฐม จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดราชบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดสุพรรณบุรี
2. สถาบันอาชีวศึกษา หมายถึง สถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 จำนวน 8 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคนครปฐม จังหวัดนครปฐม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี จังหวัดราชบุรี วิทยาลัยเทคนิคกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี
3. ผู้บริหารสำนักงานตำรวจ หมายถึง ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดที่รับผิดชอบด้านยาเสพติด ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง รองผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองที่รับผิดชอบด้านยาเสพติด สารวัตรป้องกันและปราบปรามสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง เขตกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7
4. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา หัวหน้างานกิจการนักศึกษา หัวหน้างานปกครอง
5. การดำเนินงานความร่วมมือ หมายถึง การดำเนินงานความร่วมมือของผู้บริหารสำนักงานตำรวจ กับผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ที่สถาบันอาชีวศึกษาตั้งอยู่ รวม 8 จังหวัด ในการดำเนินงานความร่วมมือเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา 4 ด้าน คือ การป้องกัน การปราบปราม การบำบัดรักษา และการฟื้นฟู โดยมีรายละเอียดดังนี้
 - 5.1 การป้องกัน หมายถึง การดำเนินงานความร่วมมือด้วยกรรมวิธี และกิจกรรมต่างๆ ให้นักศึกษาสามารถอยู่ท่ามกลางสารเสพติดได้โดยไม่มีความต้องการจะไปใช้ และข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกี่ยวกับสารเสพติดทั้งหลายโดยสิ้นเชิง โดยการดำเนินงานร่วมกันทุกระดับตั้งแต่ครอบครัว สถานศึกษา และชุมชนอย่างต่อเนื่อง

5.2 การปราบปราม หมายถึง การดำเนินงานความร่วมมือในกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์ซึ่งตั้งความพยายามที่จะกำจัดสารเสพติดทุกชนิดให้หมดไปจากสถานศึกษา ด้วยการประสานการดำเนินการให้สอดคล้องรองรับซึ่งกันและกันกับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

5.3 การบำบัดรักษา หมายถึง การดำเนินงานความร่วมมือในการให้โอกาสนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการติดสารเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษาตามความต้องการ และความเหมาะสม เพื่อให้สามารถกลับมาใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณค่า

5.4 การฟื้นฟู หมายถึง การดำเนินงานความร่วมมือในการฟื้นฟูสมรรถภาพของนักศึกษาหลังการบำบัด โดยการประสานและสนับสนุนให้สถานบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งภาครัฐและเอกชนสามารถให้บริการอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ด้วยการโน้มน้าว จูงใจ การให้ความช่วยเหลือด้านกำลังใจแก่นักศึกษาที่ติดสารเสพติด หรือเคยได้รับโทษตามกฎหมายให้มีสุขภาพทั้งร่างกาย และจิตใจเป็นปกติโดยมุ่งหวังให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีคุณค่าและไม่หวนกลับไปใช้ หรือข้องเกี่ยวกับสารเสพติดอีก

6. สารเสพติด หมายถึง สารเคมีใดๆ ก็ตามเมื่อได้รับเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะเป็นทางการกิน ฉีด สูบ ดมหรือสูดก็ตาม แล้วก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่เสื่อมเสียต่อร่างกาย อารมณ์ จิตใจ ตลอดจนถึงพฤติกรรมทางสังคมของผู้ใช้สารนั้น ซึ่งสารดังกล่าวจะต้องมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของผู้เสพ คือมีอาการติดทางใจ มีอาการติดทางกาย มีอาการถอนยาเป็นพิษต่อร่างกาย และจิตใจของผู้ติดยา สร้างความเสื่อมเสียให้กับครอบครัว และบุคคลอื่นๆ ตลอดจนก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม และเศรษฐกิจ รวมทั้งความมั่นคงของประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี หลักการ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยเพื่อเป็นข้อมูลในการอ้างอิง และอภิปรายผล มีเนื้อหาอันประกอบด้วย

2.1 สารเสพติด

2.1.1 ความหมายของยาเสพติด

2.1.2 ประเภทของยาเสพติด

2.1.3 ประเภทของยาเสพติดที่นิยมใช้ในกลุ่มนักเรียน นักศึกษา

2.2 การดำเนินการเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค

กรมอาชีวศึกษา

2.2.1 การป้องกัน

2.2.2 การปราบปราม

2.2.3 การบำบัดรักษา

2.2.4 การฟื้นฟู

2.3 ความร่วมมือของหน่วยงาน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 สารเสพติด

2.1.1 ความหมายของยาเสพติด

ได้มีผู้ให้ความหมายและคำจำกัดความของยาเสพติดไว้ดังนี้

1. องค์การอนามัยโลกได้ให้คำนิยามไว้ว่ายาเสพติดคือ ยาหรือสารเคมี ซึ่งบุคคลเสพเข้าสู่ร่างกายโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง (เช่น กิน สูบ ฉีด ตม ฯลฯ) ติดต่อกันชั่วระยะเวลาหนึ่งแล้ว ทำให้มีผลต่อร่างกาย จิตใจของผู้ใช้ เกิดสภาพเป็นพิษเรื้อรังประกอบด้วยลักษณะพิเศษ 4 ประการ ดังนี้ (ทิพย์อร ไชยณรงค์. 2535 : 8)

1. มีความปรารถนาหรือความต้องการอย่างแรงกล้าพอที่จะต้องเสพยา นั้นต่อไปอีก
2. มีความโน้มเอียงที่จะต้องเพิ่มปริมาณของยาที่เสพให้สูงขึ้นทุกขณะ
3. ถ้าถึงเวลาไม่ได้เสพยา จะทำให้ผู้เสพเกิดอาการอยากยาหรือขาดยา
4. ยาที่เสพนั้นจะทำลายสุขภาพของผู้เสพทั้งทางร่างกายและจิตใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2519 บัญญัติว่ายาเสพติด รวมถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้ (สุพรรณิธีรเวชเจริญชัย. 2524 : 18)

1. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2465 บัญญัติว่า ยาเสพติดให้โทษหมายถึง "ยาต่างๆ ตามบัญชีในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งประกาศตามพระราชบัญญัติและยาซึ่งรัฐมนตรี (สาธารณสุข) เห็นว่าอาจจะทำให้เสพติดแล้วให้โทษแก่ผู้บริโภค

2. กัญชาตามกฎหมายว่าด้วยกัญชา
3. ฝิ่นตามกฎหมายว่าด้วยฝิ่น
4. พืชกระท่อมตามกฎหมายว่าด้วยพืชกระท่อม
5. วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ตามที่รัฐมนตรี กำหนดให้เป็นยาเสพติดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

พระราชบัญญัติของกระทรวงสาธารณสุข (สุพรรณิธีรเวชเจริญชัย : 2534 : 10) ยาเสพติด หมายถึง ยาต่าง ๆ ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตามบัญชีรายชื่อยาซึ่งเห็นว่าเป็นยาเสพติดให้โทษแก่ผู้เสพหรือผู้บริโภค แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ยากดประสาท (Depressant) ทำให้ประสาทมึนชา สมอง จิตใจ อารมณ์ เฉื่อยชาและผ่อนคลายลง เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน สุรา บาบิตุเรท ยานอนหลับ ยากล่อมประสาท
2. ยาหลอนประสาท (Hallucinogen) ทำให้เกิดประสาทหลอน เห็นภาพผิดไปจากปกติ รสสัมผัสเปลี่ยนแปลง ประสาททั้งห้าของร่างกายแปรปรวน มีกิริยาผิดไปจากความเป็นจริงทั้งหมด เช่น L.S.D. D.M.T. เทพริดาฝุ่น กัญชา T.H.C และ S.T.P.
3. ยากระตุ้นระบบประสาทสมอง (stimulant) ออกฤทธิ์กระตุ้นเร่งเร้าประสาททำให้ตื่นตัวและกระวนกระวาย ประสาทสมองไหวตัวอยู่เสมอ เช่น โคคาอิน แอมเฟตตามีน กระท่อม

Brown (1972) แห่งองค์การอนามัยโลก ได้ให้ความหมายของยาเสพติดว่า เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดพิษเรื้อรังแก่ร่างกาย และก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานแก่ผู้เสพและสังคมประกอบด้วยลักษณะต่างๆ ดังนี้(สุพรรณิธีรเวชเจริญชัย. 2534 : 11)

1. ทำให้ผู้เสพมีความต้องการอย่างแรงกล้า ต้องเสาะแสวงหายาเสพติดให้ได้ ไม่ว่าจะด้วยวิธีการใดๆ ก็ตามเมื่อขาดยา
2. ผู้เสพต้องเพิ่มปริมาณของยาที่ใช้เสพให้มากขึ้นเรื่อยๆ ตามระยะเวลาที่ผ่านมาไป
3. ทำให้ผู้เสพมีความต้องการเพิ่มขึ้นทั้งทางร่างกาย และจิตใจเมื่อได้เสพ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปี พ.ศ.2525 ให้ความหมายไว้ว่า ยาเสพติด คือ สารใดก็ตามเมื่อนำเข้าสู่ร่างกายโดยวิธีใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการกิน ฉีด สูบ ดม ฯลฯ แล้ว

ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทและร่างกาย โดยใช้สารนั้นๆ เป็นประจำทุกๆ วัน จะทำให้เกิดผล 4 ประการ คือ (จงรัก อินทรเสวก และคณะ. 2544 : 11 –12)

1. ต้องเพิ่มปริมาณของสารนั้น เพื่อให้ได้ฤทธิ์เท่าเดิม
2. เมื่อใช้สารนั้นเท่าเดิมหรือลดลง จะเกิดอาการขาดยา
3. ต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะหาสารเสพติดนั้นมาให้ได้
4. เกิดผลร้ายทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และส่วนรวม

2.1.2 ประเภทของยาเสพติด

ในปัจจุบันยาเสพติดมีมากมายหลายร้อยชนิด ซึ่งในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 โดยประกาศของกระทรวงสาธารณสุขได้ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษไว้ทั้งหมด 151 ชนิด และจัดออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอีก 4 ประเภท 108 ชนิดรวม 259 ชนิด ซึ่งยาเสพติดเหล่านี้สามารถจัดแบ่งประเภทต่างๆ ได้ดังนี้ (สันติ จัยสิน และคณะ. 2544 : 16 – 18)

1. ตามแหล่งที่มา แบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1.1 ยาเสพติดธรรมชาติ (Natural Drugs) ได้แก่สิ่งที่ได้มาจากพืช หรือพันธุ์ไม้บางชนิดโดยตรงที่เกิดขึ้นแล้วตามธรรมชาติ เช่น ฝิ่น กัญชา กระบอัม โคเคอิน เป็นต้น

1.2 ยาเสพติดสังเคราะห์ (Synthetic Drugs) ได้แก่ยาเสพติดที่ผลิตขึ้นด้วยวิธีทางเคมีและนำมาใช้แทนสิ่งเสพติดธรรมชาติได้ เช่น การนำฝิ่นมาทำเป็นมอร์ฟิน เฮโรอีน ยานอนหลับ ยาระงับประสาท ฯลฯ

2. ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522

ประเภท 1 คือ ยาเสพติดให้โทษร้ายแรง เช่น เฮโรอีน เมทแอมเฟตามีน แอมเฟตามีน เอ็กซ์ตาซี และแอลเอสดี

ประเภท 2 คือ ยาเสพติดประเภททั่วไป เช่น มอร์ฟิน โคเคอิน โคเคอิน ฝิ่น ยา

ประเภท 3 คือ ยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นต้นตำรับยา และมียาเสพติดให้โทษประเภท 2 ผสมอยู่ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา เช่น ยาแก้ไอที่มีโคเคอินผสมอยู่

ประเภท 4 คือ สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 1 หรือประเภท 2 เช่น แอซิติคแอนไฮไดรด์ (Acetic Anhydride) แอซิติคคลอไรด์ (Acetic Chloride)

ประเภท 5 คือ ยาเสพติดที่มีได้อยู่ประเภท 1 ถึงประเภท 4 เช่น กัญชา ฝิ่น กระบอัม เห็ดขี้ควาย

3. ตามกฎหมาย แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ประเภทถูกกฎหมาย เช่น ยาแก้ไอ น้ำดำ บุหรี่ เหล้า กาแฟ ฯลฯ

2. ประเภทผิดกฎหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ยาเสพติดให้โทษ เช่น มอร์ฟีน ผีน เฮโรอีน พืชกระท่อม กัญชา
- วัตถุออกฤทธิ์ เช่น เซโคบาร์บิทัล เพมโกลีน อีเฟดรีน
- สารระเหย เช่น ทินเนอร์ กาว แล็กเกอร์

4. แบ่งตามฤทธิ์ของยาที่มีต่อร่างกาย แบ่งได้ 4 ประเภทคือ

1. ยากดประสาท (Depressant) ทำให้ประสาทสมองมีนชา อารมณ์จิตใจเฉื่อยชา กล้ามเนื้อหย่อนคลายตัวได้แก่ ผีน มอร์ฟีน(อนุพันธ์ของผีน) เฮโรอีนและยานอนหลับ เช่น บาร์บิโตน ไดอะซีแพม

2. ยากระตุ้นประสาทสมอง (Stimulant) ทำให้ประสาทสมองตื่นตัว กระวน กระวายได้แก่ กระท่อม แอมเฟตามีน หรือยาม้า ยาซัน เป็นต้น

3. ยาหลอนจิตประสาท (Hallucinogen) ทำให้ประสาทหลอนเห็นภาพผิดไปจากปกติ ความรู้สึกสัมผัสแปรปรวน มีปฏิกิริยาผิดไปจากความจริงทั้งหมด ได้แก่ แอล.เอส.ดี. (L.S.D. = Lysergic acid diethylamide) ดี.เอ็ม.ที. (D.M.T. = Dimethyl tryamine) และ เอส.ที.พี. (S.T.P. = Serenity, tranquility and Peace) เป็นต้น

4. ยาที่ออกฤทธิ์ผสมผสานกัน (Mixed) ยาเสพติดบางชนิดเมื่อเสพปริมาณน้อย จะออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท เช่น กัญชาและต่อมากดประสาท แต่ถ้าเสพปริมาณมากขึ้นอีกจะทำให้เกิดประสาทหลอนได้

2.1.3 ประเภทของยาเสพติดที่นิยมใช้ในหมู่นักเรียน นักศึกษา

(ทิพย์อร ไชยณรงค์. 2534 : 50-51)

1. เฮโรอีน ในช่วงปีที่ผ่านมา นักเรียน - นักศึกษาที่ติดเฮโรอีนเข้ารับการบำบัดรักษามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น การใช้เฮโรอีนในหมู่นักเรียนนิยมใช้วิธีการฉีดและการสูบโดยจะผสมกับบุหรี่ยาสูบเหมือนบุหรี่ยาสูบที่นักเรียนลักลอบเสพยา คือ ห่องน้ำโรงเรียน บ้านเพื่อน ห่องนอน ที่สาธารณะ และที่ลับตาคน

2. กัญชา นักเรียนนักศึกษาเกือบทั้งหมดที่ใช้กัญชา ใช้วิธีสูบ โดยการผสมกับบุหรี่ยาสูบ จากข้อมูลจากผู้เข้ารับการบำบัดรักษา พบว่าการเสพยาเพียงชนิดเดียวมีแนวโน้มลดลง ผู้เสพยาจะใช้ยาเสพติด 2 ชนิดเพิ่มขึ้น โดยจะเสพยาผสมกัน 2 ชนิดเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่จะใช้เฮโรอีนเบอร์ 4 รองลงมา คือ สารระเหยและยาบ้า แหล่งลักลอบเสพยาในโรงเรียน คือ ห่องน้ำและบริเวณที่ลับตาคนในโรงเรียน

3. ยาบ้า ยาบ้าที่แพร่ระบาดในหมู่นักเรียนนักศึกษา แต่เดิมใช้กันเพื่อวัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือกลางคืนเพื่อเตรียมตัวสอบ จึงนิยมใช้วิธีการกิน แต่ปัจจุบันการใส่ยาบ้าถูกใช้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความสนุกสนานบันเทิง ทั้งในระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา วิธีใส่ยาบ้าจึงมีทั้งการกิน และการเผาแล้วสูดควันเข้าปอด วิธีการเผายาบ้าแล้วสูบเข้าปอด เป็นที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิยมในกลุ่มนักเรียนเป็นอย่างมากในปัจจุบัน การเสพด้วยวิธีนี้ทำให้ออกฤทธิ์อย่างรวดเร็วมาก ส่วนวิธีเสพด้วยการกินไม่เป็นที่นิยมในกลุ่มนักเรียน นักศึกษา

4. สารระเหยวิธีการเสพสารระเหย ใช้วิธีสูดดมเป็นหลัก สารระเหยที่นิยมใช้ในการสูดดมมากที่สุดคือ กาว 3 เค มีบางส่วนนิยมแลคเกอร์ และทินเนอร์ วิธีการสูดดม สามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น

1. ใช้สำลีหรือเศษผ้าชุบสารระเหยกำไว้ในมือและสูดดมเข้าไปแรง ๆ
2. ใช้สำลีชุบสารระเหยแล้วใส่ในหลอดยาตม
3. สูดดมจากขวดแลคเกอร์ หรือขวดทินเนอร์หรือกระป๋องกาวขนาดเล็ก
4. เทสารระเหยใส่ถุงพลาสติก แล้วใช้หลอดกาแฟเสียบให้ลอยพันสาร

ระเหยปิดปากถุงแล้วสูดดมทางหลอดกาแฟ

2.2 การดำเนินการเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา

2.2.1 การป้องกัน

นโยบายสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 141/2541

1. ทั่วไป

1.1 ในช่วงเวลาที่ผ่านมา สถานการณ์ของโลกได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี การพัฒนาทางเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงไปได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้โครงสร้างทางสังคมเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ขาดพลังงานและขาดความสมดุลในการพัฒนา สถาบันหลักทางสังคมหลายสถาบันเกิดความอ่อนแอเป็นช่องว่างทำให้ปัญหาเสพติดแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและกว้างขวางมากขึ้น

1.2 ปัญหาเสพติดในประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงและขยายตัวมากขึ้นจากผลของการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีเช่นกัน ผู้เกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดไม่ว่าจะเป็นนายทุน ผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้นำเข้า และส่งออกยาเสพติดอาศัยผลพวงจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นำยาเสพติดทั้งที่มีอยู่เดิมและชนิดใหม่เข้ามาเผยแพร่ในหมู่ประชาชนในแต่ละกลุ่มซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ

1.3 รัฐบาลตระหนักถึงความรุนแรงของปัญหาเสพติดและผลกระทบของปัญหาเสพติดในระยะยาวที่จะทำให้ประเทศชาติขาดความมั่นคง และการพัฒนาทางเศรษฐกิจด้อยประสิทธิภาพ อันเนื่องมาจากทรัพยากรบุคคลของประเทศชาติเกี่ยวข้องกับปัญหาเสพติดจึงมีเจตนารมณ์อันแน่วแน่ที่จะควบคุมปัญหาเสพติดไม่ให้ขยายตัวมากขึ้นและลดลงไปให้มากที่สุดเพื่อรักษาความมั่นคงของชาติทั้งในเศรษฐกิจและสังคมไว้อย่างปกติสุขและทำให้การเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัฒนาประเทศดำเนินงานเพื่อควบคุมปัญหายาเสพติด อันเป็นเหตุผลสำคัญยิ่งในการบั่นทอนความมั่นคงของชาติ

2. วัตถุประสงค์

เพื่อควบคุมการขยายตัวของปัญหา และลดปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้ได้โดยเร็ว

3. นโยบาย

การควบคุมการขยายตัวของปัญหาและลดปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้ได้อย่างรวดเร็ว ต้องดำเนินการโดยอาศัยการผนึกกำลังและความร่วมมือจากทุกส่วนในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่องจริงจัง โดยให้ชุมชนและสถาบันการศึกษาเป็นฐานในการสร้างกระแสต่อต้านและกดดันการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติต่อผู้ติดยาเสพติดในฐานะผู้ป่วยแต่ในขณะเดียวกันให้มีการระดมการปฏิบัติการทั้งหลายทั้งปวงเพื่อวิตรอนและทำลายกระบวนการผลิต การค้ายาเสพติด ตลอดจนจับกุมและยุติการนำยาเสพติดมาแพร่ระบาดในประเทศ

4. ยุทธศาสตร์

การดำเนินงานตามนโยบายนี้ ให้ดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ ราษฎร-รัฐร่วมใจต้านภัยยาเสพติด โดยการผนึกกำลังของประชาชน และหน่วยราชการในการต่อต้านปัญหายาเสพติดอย่างจริงจังและต่อเนื่องด้วยระบบบริหารและการจัดการที่ชัดเจน เข้มแข็ง มีเอกภาพ

5. การปฏิบัติ

5.1 การดำเนินการเพื่อควบคุมการขยายตัวของปัญหายาเสพติดอย่างรวดเร็วจะต้องดำเนินการทางจิตวิทยาและประชาสัมพันธ์ในลักษณะเชิงรุกอย่างมีแผนและสอดคล้องกับการปฏิบัติอื่นๆ โดยกระตุ้นและระดมพลังประชาชนที่เป็นองค์กรจัดตั้งของภาครัฐทุกส่วน รวมทั้งกลุ่มประชาชนต่างๆ ให้ตระหนักถึงอันตรายและความเสียหายของยาเสพติดและออกมาต่อต้านการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในพื้นที่ชุมชนของตน

5.2 ในการลดปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด จะต้องดำเนินการโดยมีพื้นที่เป้าหมายที่ชัดเจน มีการดำเนินงานสอดคล้องกับสภาพปัญหาในพื้นที่โดยผสมผสานการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดกับการดำเนินงานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมควบคู่กันไป และให้ผนึกกำลังทรัพยากรของทั้งภาครัฐ เอกชนและประชาชนในพื้นที่เพื่อมุ่งลดและขจัดปัญหา ทั้งนี้ต้องให้ประชาชนและองค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อความต่อเนื่องในการดำเนินงาน

5.3 เป้าหมายหลักในการดำเนินงาน คือ ไม่ให้ผู้ที่ไม่เคยติดยาเสพติด เสพยาเสพติดและผู้ติดยาเสพติดเลิกเสพยาเสพติด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 การป้องกันยาเสพติด ให้ดำเนินการในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับ

ครอบครัว สถานศึกษาและชุมชนอย่างครบกระบวนการและต่อเนื่อง โดยหน่วยราชการทุกหน่วย ต้องให้ความสำคัญสนับสนุนและผลักดันให้เกิดกระบวนการในการป้องกันทั้งในระดับครอบครัว สถานศึกษา และชุมชน

5.5 ปฏิบัติต่อผู้ติดยาเสพติดในฐานะผู้ป่วย โดยให้โอกาสในการเข้ารับ การบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพตามความต้องการและความเหมาะสมของผู้ติดยาเสพติด ด้วยการปรับปรุงประสาน และสนับสนุนให้สถานบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งภาครัฐ และเอกชนสามารถให้บริการอย่างสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน

5.6 ให้ดำเนินการต่อผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้นำเข้า และส่งออกยาเสพติด ตลอด จนกลุ่มผู้มีอิทธิพลที่สนับสนุนการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างเฉียบขาด โดยการนำ ข้อกำหนดทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งนี้โดยตรงและโดยอ้อมมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินการต่อผู้ กระทำความผิดและทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะกระทำความผิด

5.7 การปฏิบัติการด้านการปราบปรามยาเสพติด จะได้ผลต่อการควบคุมและลดปัญหายาเสพติดหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทุกหน่วย ต้องดำเนินงานโดยยึด ประโยชน์สูงสุดของประเทศเป็นหลัก และประสานการดำเนินงานให้สอดคล้องรองรับซึ่งกันและ กัน มีการเร่งดำเนินคดี มีการพิพากษาลงโทษขั้นสูงสุดที่กำหนด และบังคับคดีให้เป็นไปตาม คำพิพากษาอย่างเคร่งครัดกับผู้กระทำความผิดข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายและครอบครองเพื่อ จำหน่าย โดยระบับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายราชทัณฑ์ ตลอดจนประชาสัมพันธ์ผลการดำเนิน คดีอย่างต่อเนื่อง

5.8 การข่าวเป็นมาตรการอันสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จในการขจัดและ ทำลายขบวนการอาชญากรรมด้านยาเสพติด จึงต้องให้ความสำคัญและดำเนินการเชิงรุกอย่างมี แผน โดยมุ่งหวังที่จะได้ทราบเครือข่ายและพฤติกรรมกรรมการกระทำความผิด ตลอดจนนำข้อมูลมาใช้ในการปราบปราม การปฏิบัติการจิตวิทยาเพื่อรื้อถอน ขจัดและทำลายขบวนการอาชญากรรมด้าน ยาเสพติด และกลุ่มผู้มีอิทธิพลที่สนับสนุนการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

5.9 ลดเงื่อนไขที่มีผลต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด ทั้งทางเศรษฐกิจ และสังคม โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้เพียงพอและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่าง เคร่งครัด พร้อมทั้งพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม อาทิ สถาบันครอบครัว สถาบัน ศาสนา และองค์การชุมชน

5.10 ให้มีการปฏิบัติการทางการเมืองระหว่างประเทศในการประสานกับ ประเทศต่างๆ เพื่อลดปัจจัยที่เกี่ยวข้องพันหรือส่งผลกระทบต่อ การเพิ่มปริมาณยาเสพติดใน ประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.11 กำหนดให้ภารกิจในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดนโยบายนี้เป็นภารกิจประจำและสำคัญของทุกส่วนราชการ ที่ต้องระดมสรรพกำลังในการดำเนินงานต่อเนื่องเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์โดยเร็ว

5.12 ให้ความสำคัญคุ้มครองแก่บุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

5.13 ให้ลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีพฤติการณ์สนับสนุน ค้ำครอง แสวง และรับประโยชน์จากการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด โดยมาตรการทางกฎหมายและทางบริหารอย่างเฉียบขาด

6. การบริหาร

6.1 เนื่องจากรัฐถือว่าปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาความมั่นคงของชาติ จึงเป็นหน้าที่รับผิดชอบสูงสุดของกระทรวง ทบวง กรม และองค์กรต่างๆ ต้องกำหนดแผนงาน/โครงการและการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งนโยบายนี้

6.2 ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) เป็นองค์กรรับผิดชอบการดำเนินงานตามนโยบายนี้ โดยสร้างความเป็นเอกภาพในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ให้สามารถดำเนินงานเพื่อวัตถุประสงค์นโยบายนี้ ทั้งนี้ให้ ป.ป.ส. ทำหน้าที่เพิ่มเติมจากอำนาจหน้าที่ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ. ศ. 2519 ในการสั่งการ และประสานกระทรวง ทบวง กรม และองค์กรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ให้ความสำคัญคุ้มครองและให้คุณโทษต่อข้าราชการพลเรือน ตำรวจ ทหารและบุคคลอื่น ๆ ซึ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงาน ตลอดจนการประกาศเขตพื้นที่เร่งรัดการดำเนินงาน ทั้งนี้หากมีพื้นที่ต้องให้ความสำคัญเป็นกรณีพิเศษให้ ป.ป.ส. กำหนดองค์กรและประกอบกำลังรับผิดชอบเป็นกรณีได้

6.3 ให้บุคคลและหน่วยงานเข้าร่วมประชุม ป.ป.ส. เพิ่มเติมดังนี้ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการขนส่งทางบก และอธิบดีกรมสรรพสามิต

6.4 เพื่อให้การดำเนินงานของ ป.ป.ส. ตามข้อ 6.2 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ ป.ป.ส. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้น 5 คณะ ได้แก่ คณะอนุกรรมการบริหารแผนและงบประมาณคณะอนุกรรมการติดตามและประเมินผล คณะอนุกรรมการประสานการป้องกันยาเสพติด คณะอนุกรรมการประสานการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะอนุกรรมการประสานการปราบปรามยาเสพติด ทำหน้าที่ในเรื่องของการประสานแผนและงบประมาณ การติดตามและประเมินผล และการประสานการดำเนินงานตามมาตรการป้องกัน มาตรการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ และมาตรการปราบปรามยาเสพติด

6.5 ให้กระทรวงซึ่งมีหน่วยงานในสังกัดเกี่ยวข้อง ในการดำเนินงาน ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหลายหน่วย จัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดระดับกระทรวงขึ้น ทำหน้าที่ในการประสานแผน งบประมาณ และการดำเนินงานภายใน กระทรวงให้เกิดผลในการปฏิบัติตามนโยบายนี้ สำหรับการประสานระหว่างกระทรวง ให้ใช้ องค์กร ป.ป.ส. และคณะอนุกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจาก ป.ป.ส. เป็นองค์กรในการประสานงาน

6.6 สำหรับการอำนวยความสะดวกป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในระดับ จังหวัดและกรุงเทพมหานคร ให้ ป.ป.ส. ตั้งคณะอนุกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จังหวัดทุกจังหวัด และคณะอนุกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกรุงเทพมหานครทำ หน้าที่ในการกำหนดนโยบายและแผน ประสานแผนและงบประมาณ ประสานและอำนวยความสะดวก การดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ให้เป็นไปอย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ

6.7 คณะอนุกรรมการการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัด (ป.ป.ส.จ.) ประกอบด้วย

1. ผู้ว่าราชการจังหวัด	ประธานอนุกรรมการ
2. รองผู้ว่าราชการจังหวัด	รองประธานอนุกรรมการ
3. ปลัดจังหวัด	รองประธานอนุกรรมการ ฝ่ายป้องกัน
4. ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด	รองประธานอนุกรรมการ ฝ่ายปราบปราม
5. นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด	รองประธานอนุกรรมการ ฝ่ายบำบัดและรักษา ฟื้นฟูสมรรถภาพ
6. อัยการจังหวัด	อนุกรรมการ
7. ผู้บังคับการจังหวัดทหารบก	อนุกรรมการ
8. สรรพสามิตจังหวัด	อนุกรรมการ
9. ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด	อนุกรรมการ
10. นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด	อนุกรรมการ
11. นายกเทศมนตรี 2 แห่ง	อนุกรรมการ
12. พัฒนาการจังหวัด	อนุกรรมการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัด	อนุกรรมการ
14. ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการ
15. ขนส่งจังหวัด	อนุกรรมการ
16. แรงงานและสวัสดิการสังคมจังหวัด	อนุกรรมการ
17. เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	อนุกรรมการ
18. ผู้แทนสำนักงาน ป.ส.ส. ภาค	อนุกรรมการ
19. นายอำเภอ/ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้า
ประจำกิ่งอำเภอ ทุกคน	อนุกรรมการ
20. หัวหน้าส่วนราชการที่ผู้ว่าราชการจังหวัด
เห็นสมควรไม่เกิน 5 คน	อนุกรรมการ
21. ผู้นำศาสนา ผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชน
องค์กรธุรกิจ องค์กรประชาชน สมาคม
มูลนิธิที่คณะกรรมการฯ เห็นสมควรไม่เกิน 5 คน	อนุกรรมการ
22. หัวหน้าสำนักงานจังหวัด	อนุกรรมการและเลขานุการ
23. หัวหน้าฝ่ายกิจการพิเศษที่ทำการ	อนุกรรมการและผู้ช่วย
เลขานุการปกครอง
จังหวัด

6.8 คณะอนุกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกรุงเทพมหานคร

(ป.ป.ส.ก.)ประกอบด้วย

1. ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร	ประธานอนุกรรมการ
2. รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร	รองประธานอนุกรรมการ
3. ปลัดกรุงเทพมหานคร	รองประธานอนุกรรมการ
4. รองเลขาธิการ ป.ป.ส.	รองประธานอนุกรรมการ
5. รองอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ	รองประธานอนุกรรมการ
6. หัวหน้าส่วนราชการในสังกัดกรุงเทพมหานครที่เกี่ยวข้อง	อนุกรรมการ
7. ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล	อนุกรรมการ
8. ผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด	อนุกรรมการ
9. ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด	อนุกรรมการ
10. ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ส.	อนุกรรมการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข อนุกรรมการ
12. ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ อนุกรรมการ
13. ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย อนุกรรมการ
14. ผู้แทนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม อนุกรรมการ
15. ผู้แทนกองทัพบก อนุกรรมการ
16. ผู้อำนวยการเขตทุกเขต อนุกรรมการ
17. ผู้แทนหน่วยงานหรือองค์กร อนุกรรมการ
- ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเห็นสมควรไม่เกิน 5 คน
18. ผู้อำนวยการสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร อนุกรรมการและเลขานุการ
19. รองผู้อำนวยการสำนักพัฒนาชุมชน กรุงเทพมหานคร อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
20. รองผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน กรุงเทพมหานคร อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

6.9 กำหนดให้มีศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัด (ศ.ป.ส.จ.) และศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกรุงเทพมหานคร(ศ.ป.ส.ก) เป็นองค์กรนำนโยบายและแผนจาก ป.ป.ส. ป.ป.ส.จ. และ ป.ป.ส.ก. ไปปฏิบัติ และรับผิดชอบการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งนโยบายนี้โดยเร็ว

6.10 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะกรรมการ ป.ป.ส. เป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดต่างๆ และให้มีอำนาจสั่งการและบังคับบัญชาศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดระดับจังหวัด/กรุงเทพมหานครด้วยการสนับสนุนและช่วยเหลือในด้านต่างๆ จากสำนักงาน ป.ป.ส. อย่างใกล้ชิด

ให้จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการยาเสพติดแห่งชาติ ทำหน้าที่รับนโยบายและแนวทางปฏิบัติจาก ป.ป.ส. โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้อำนวยการศูนย์ ในการนี้ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ช่วยปฏิบัติงานในพื้นที่ได้ตามสมควร และพิจารณาให้คุณให้โทษ ตลอดจนโยกย้ายผู้ปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสังกัดกระทรวงมหาดไทยเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานตามนโยบายนี้สำหรับการพิจารณาให้คุณให้โทษและโยกย้ายผู้ปฏิบัติงานในสังกัดกระทรวงอื่น ให้เสนอความเห็นต่อ ป.ป.ส.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.11 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด อำนวยการ สั่งการ ระดมสรรพกำลังของส่วนราชการและองค์กรที่เกี่ยวข้องให้สามารถดำเนินงานตามการ ปฏิบัติแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในศูนย์ฯ ได้ตามความจำเป็น กำหนดองค์กรและแต่งตั้ง เจ้าหน้าที่ที่มารับผิดชอบในเขตพื้นที่เฉพาะแห่งได้ตามที่เห็นสมควร ให้ความคุ้มครองกับบุคคลที่ ปฏิบัติงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พิจารณาให้คุณให้โทษกับผู้ปฏิบัติงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดที่สังกัดกระทรวงมหาดไทย รวมถึงการโยกย้ายภายในจังหวัด และ เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อเสนอ ป.ป.ส. เกี่ยวกับการให้คุณให้โทษ หรือโยกย้ายผู้ปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่สังกัดกระทรวงอื่น โดยให้ ปลัดจังหวัดเป็นรองผู้อำนวยการศูนย์ฯ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดที่ตั้งที่ทำการศูนย์ฯ ตาม ความเหมาะสมทั้งนี้กำหนดให้ศูนย์ฯ มีฝ่ายรับผิดชอบการปฏิบัติ ดังนี้

1. ฝ่ายป้องกันยาเสพติด ให้ปลัดจังหวัดเป็นหัวหน้า
2. ฝ่ายบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้นายแพทย์ สาธารณสุขจังหวัดเป็นหัวหน้า
3. ฝ่ายปราบปรามยาเสพติด ให้ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเป็นหัวหน้า

6.12 ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดกรุงเทพมหานคร รับผิดชอบการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขต พื้นที่ มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด อำนวยการ สั่งการ ระดม สรรพกำลังของส่วนราชการและองค์กรที่เกี่ยวข้องให้สามารถดำเนินงานตามการปฏิบัติแต่งตั้ง เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในศูนย์ฯ ได้ตามความจำเป็น กำหนดองค์กรและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่มา รับผิดชอบในบางพื้นที่และบางแห่งได้ตามที่เห็นสมควร ให้ความคุ้มครองบุคคลที่ปฏิบัติงาน ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พิจารณาให้คุณให้โทษผู้ปฏิบัติงานป้องกันและแก้ไขปัญหายา เติตติในสังกัดกรุงเทพมหานคร และเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อ พิจารณาให้คุณให้โทษโยกย้ายผู้ปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสังกัด กระทรวงมหาดไทย เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อนำเสนอ ป.ป.ส. เกี่ยวกับการให้คุณให้โทษโยกย้ายผู้ปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในสังกัด กระทรวงอื่น โดยให้ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นรองผู้อำนวยการศูนย์ฯ และให้ผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานครกำหนดที่ตั้งที่ทำการศูนย์ฯ ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ให้ศูนย์ฯ มีฝ่ายรับผิดชอบ การปฏิบัติดังนี้

1. ฝ่ายป้องกันยาเสพติด ให้ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาชุมชนเป็นหัวหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ฝ่ายบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ให้ผู้อำนวยการสำนักอนามัยเป็นหัวหน้า

3. ฝ่ายปราบปรามยาเสพติด ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลเป็นหัวหน้า

6.13 ให้นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ และผู้อำนวยการเขตรับผิดชอบการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่รับผิดชอบ มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด อำนวยการ สั่งการ ระดมสรรพกำลังของส่วนราชการและองค์กรที่เกี่ยวข้องให้สามารถดำเนินงานตามการปฏิบัติ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้ตามความจำเป็น

6.14 การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานเพื่อควบคุมปัญหายาเสพติดให้ถือว่ามีความเร่งด่วนเป็นกรณีพิเศษ

6.15 บรรดาระเบียบหรือคำสั่งของหน่วยงานใด ซึ่งขัดแย้งกับคำสั่งนี้ ให้ใช้คำสั่งนี้แทน

6.16 เนื่องจากคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้ เป็นการกำหนดนโยบายในภาพรวมเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งจะต้องมีการประสานแผนการปฏิบัติทั้งในระดับนโยบายและระดับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ มีเวลาในการซักซ้อมและทำความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้ จึงให้คำสั่งฉบับนี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด 30 วัน นับตั้งแต่วันที่คำสั่งเป็นต้นไป

การบริหารงานเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา

นอกเหนือจากการดำเนินการป้องกันยาเสพติดที่โรงเรียนได้ดำเนินการกับนักเรียนโดยตรงแล้ว โรงเรียนยังควรดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนี้

1. การกำหนดนโยบาย

ปัจจุบันสถานศึกษาทุกแห่งมีนโยบายที่ชัดเจนในการดำเนินงานป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ผลอันสืบเนื่องมาจากการที่รัฐบาลได้มีนโยบายที่เห็นความสำคัญของการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา และสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่ทวีความรุนแรงขึ้นในสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา นโยบายดังกล่าว สถานศึกษาทุกระดับชั้นได้สนองตอบและเร่งรัดการดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่องมาโดยตลอด เมื่อสถานศึกษาได้รับนโยบายดังกล่าวมาจากต้นสังกัด ผู้บริหารสถานศึกษาควรประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจ และแสวงหาความร่วมมือในการดำเนินงานจากบุคลากรในสถานศึกษา โดยให้ครู อาจารย์ทุกคนในสถานศึกษา ถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้แก่นักเรียน เป็นภารกิจหลักอีกประการหนึ่งนอกเหนือจากเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสอน ตลอดจนขอความร่วมมือไปยังพ่อแม่ผู้ปกครองนักเรียนในการเอาใจใส่ สอดส่องดูแล ความประพฤติของนักเรียน สร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว และให้ความรักความอบอุ่นแก่ บุตรหลานของตน นอกจากนี้โรงเรียนยังได้ร้องขอความร่วมมืออย่างใกล้ชิดจากผู้ปกครองใน การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและเพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโรงเรียนควร มีการดำเนินงานให้การศึกษา เพื่อการป้องกันยาเสพติดแก่ผู้ปกครองและชุมชนควบคู่ไปกับการ ดำเนินงานในโรงเรียน

2. จัดทำทีมงานในการบริหารงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

การสร้างทีมงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา โดยระดมครู อาจารย์ หลายฝ่าย เช่น ฝ่ายปกครอง ฝ่ายแนะแนว ฝ่ายกิจกรรม อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนอาจารย์ผู้สอนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ทีมงานนี้ควรมีผู้ช่วยผู้อำนวยการหรือ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายปกครองหรือบุคคลที่ผู้บริหารสถานศึกษาเห็นว่าเหมาะสมเป็นหัวหน้าทีม ทีมงานมีภารกิจดังนี้

- 1) ศึกษา สำรวจ วิเคราะห์สภาพปัญหายาเสพติด และพฤติกรรมเบี่ยงเบนอื่นๆ ของนักเรียน/นักศึกษาในสถานศึกษาและในชุมชนโดยรอบสถานศึกษานั้น และวิเคราะห์สรุป สภาพปัญหาในรูปของรายงานสภาพปัญหาและปัจจัยแวดล้อม ทั้งภายในสถานศึกษาและชุมชน
- 2) กำหนดแนวทางและดำเนินกิจกรรมจากผลของการศึกษาสภาพปัญหาและ พฤติกรรมเบี่ยงเบนแนวทางการดำเนินงานนี้ครอบคลุมการดำเนินงานกับกลุ่มเป้าหมายในสถาน ศึกษาทั้ง 4 กลุ่ม คือ นักเรียน นักศึกษาทั่วไปที่ยังไม่มีปัญหา นักเรียนนักศึกษาที่เริ่มมีพฤติกรรม เบี่ยงเบนแต่ยังไม่ติดยาเสพติด นักเรียนและนักศึกษาที่ติดยาเสพติด และนักเรียนนักศึกษาที่มี ส่วนร่วมในการค้าและจัดหายาเสพติดให้แก่เพื่อนในสถานศึกษา
- 3) แสวงหาความร่วมมือจากชุมชน ปัจจุบันกิจกรรมที่เกี่ยวกับการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาไม่ได้ดำเนินการใดๆ เฉพาะครู อาจารย์ และนักเรียนในโรง เรียนเท่านั้น ชุมชนรอบๆ โรงเรียนและหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้ปกครองจะต้อง เข้ามามีส่วนร่วมจริงจัง บุคลากรในชุมชน เช่น ตำรวจ แพทย์ และผู้นำชุมชนอื่นๆ ได้รับเชิญเข้า มามีบทบาทในการแก้ปัญหาร่วมกับโรงเรียนหรือสถานศึกษา
- 4) บทบาทในการติดตามประเมินและรายงานผลการดำเนินงานให้ทุกฝ่ายที่ เกี่ยวข้องได้รับรู้ผลของการดำเนินงาน

การพัฒนาทีมงาน

เพื่อให้การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษามีประสิทธิภาพ และเพื่อให้ครู อาจารย์ ที่เข้าร่วมทีมงานใหม่ได้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการ ดำเนินงาน สถานศึกษาจึงควรทำการพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษา เพื่อการป้องกันยาเสพติด เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยจัดให้มีการฝึกอบรมการสัมมนาภายในสถานศึกษานั้นๆ หรือโดยการส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่ต้นสังกัดและ/หรือหลักสูตรที่สำนักงาน ป.ป.ส. จัดขึ้น หลักสูตรที่ควรมีการฝึกอบรมแก่บุคคลทางการศึกษา ได้แก่ การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา หลักสูตรการแนะแนว หลักสูตรการฝึกทักษะชีวิตเพื่อการป้องกันยาเสพติดและเอดส์ หลักสูตรการดำเนินกิจกรรมกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาควรมีบทบาทสำคัญในการพัฒนากลยุทธ์และประสิทธิภาพของการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา

การศึกษาวิจัยและพัฒนากิจการดำเนินงาน

เนื่องจากปัญหาเสพติดมีความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาในแต่ละช่วงเวลา แต่ละระดับการศึกษาจะมีปัญหาการใช้ยาเสพติดและพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่แตกต่างกันไปตามสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่แต่ละระดับการศึกษาจะมีการศึกษาสภาพปัญหาและพัฒนากลยุทธ์และรูปแบบในการดำเนินงานเพื่อความเหมาะสมกับสถานศึกษาในแต่ละลำดับ

ในระดับประถมศึกษาครูอาจารย์เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการให้การศึกษแก่นักเรียน ดังนั้นการดำเนินในระดับนี้จึงควรมุ่งเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันในระยะยาว โดยครูจะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อการป้องกันยาเสพติด โดยมีการจัดทำแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการป้องกันยาเสพติดพร้อมทั้งสื่อที่ใช้ประกอบเพื่อให้ครู อาจารย์ได้สะดวกในการนำไปใช้ในวิชาที่เหมาะสมในระดับมัธยมศึกษาได้มีการศึกษาสภาพปัญหาใช้ยาเสพติดในสถานศึกษา และมีการประชุมสัมมนาพัฒนายุทธศาสตร์เชิงรุกในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาการใช้กิจกรรมเพื่อนเพื่อเพื่อนหรือเพื่อนเตือนเพื่อนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการให้ความช่วยเหลือเพื่อน ดักเตือนเพื่อนให้พ้นจากปัญหายาเสพติดและเอดส์ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในระดับอาชีวศึกษาได้มีการประชุมสัมมนาเพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และมีการพัฒนาการใช้กลุ่มเพื่อนเพื่อเพื่อนเพื่อประโยชน์ในการป้องกันยาเสพติดและโรคเอดส์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นอกจากนั้นในทุกระดับการศึกษาได้มีการพัฒนาชุดการฝึกทักษะชีวิตเพื่อการป้องกันยาเสพติดและเอดส์ เพื่อให้ครู อาจารย์ นำไปใช้ฝึกทักษะชีวิตเพื่อการป้องกันยาเสพติด โดยสอดแทรกเข้าไปในกระบวนการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ ที่เหมาะสม เพื่อให้นักเรียน นักศึกษา มีทักษะในการคิดวิเคราะห์และปฏิเสธเพื่อนหรือบุคคลผู้ชักชวนให้นักเรียนไปใช้ยาเสพติด ทักษะชีวิตจะช่วยให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยไม่จำเป็นต้องใช้ยาเสพติด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 การปราบปราม

นโยบายของสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 8)

สำนักงาน ป.ป.ส. มีนโยบายที่จะเร่งรัดการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาเป็นการเร่งด่วน โดยมีจุดเน้นในการดำเนินงานดังนี้

1. มุ่งรณรงค์สร้างกระแสต่อต้านการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และแสวงหาความร่วมมือในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จากสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาทุกสังกัด
2. รณรงค์สร้างความตระหนักในปัญหายาเสพติด โดยการให้ความรู้ความเข้าใจในโทษและพิษภัยของยาเสพติดให้แก่นักเรียนและนักศึกษา
3. พัฒนาบุคลากรแกนนำเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา โดยครู-อาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้นำนักศึกษา จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจที่จะไปดำเนินงานในภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของตน ให้มีประสิทธิภาพ
4. ศึกษาวิจัยปัญหาและพัฒนารูปแบบ แนวทางในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลและเป็นต้นแบบให้สถานศึกษาต่างๆ ได้เรียนรู้และนำไปประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาของตน

นายกรัฐมนตรี พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 29/2546 ลงวันที่ 28 มกราคม 2546 เรื่อง การต่อสู้เอาชนะยาเสพติด และ คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 30/2546 ลงวันที่ 28 มกราคม 2546 เรื่อง จัดตั้งศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 16 กันยายน 2546 เห็นชอบยุทธศาสตร์และขั้นตอนการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด (Roadmap) ด้วยการประเมินผลทางยุทธศาสตร์ของการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2546 (สำนักงาน ป.ป.ส. กระทรวงยุติธรรม. 2547 : 1-2) เป็นต้นมา และกำหนดแนวทางการต่อสู้กับปัญหายาเสพติดในช่วงระยะต่อไปจนสามารถบรรลุผลการแก้ปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน โดยกำหนดยุทธศาสตร์และระยะเวลาในการดำเนินการออกเป็นดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดออกเป็น 4 ด้านคือ
 - 1.1 ด้านการควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด(Supply)
 - 1.2 ด้านการแก้ไขปัญหายุสเพ / ผู้ติดยาเสพติด(Demand)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ด้านการป้องกันผู้มีโอกาสเข้าไปใช้ยาเสพติด(Potential Demand)

1.4 ด้านการบริหารจัดการ

2. ขั้นตอนและระยะเวลา กำหนดเป็น 3 ระยะ

ระยะที่ 1 ยึดพื้นที่ แยกสลาย ทำลายวงจรยาเสพติด (ห้วงระยะเวลา 1 กุมภาพันธ์ – 30 เมษายน 2546) โดยมีเป้าหมาย หยุดยั้ง กวาดล้าง ทำลายยาเสพติด การค้าและแพร่ระบาดของยาเสพติดทุกพื้นที่

ระยะที่ 2 พื้นฟู ดูแล พัฒนา สร้างความเข้มแข็งของพลังแผ่นดินและชุมชน (ห้วงระยะเวลา 1 พฤษภาคม 2546 – 2 ธันวาคม 2546) โดยมีเป้าหมาย ขจัดการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในหมู่บ้าน/ชุมชน ให้หมดสิ้นไปหรือเบาบางลงจนอยู่ในระดับที่ไม่ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิต โดยปกติของประชาชน และประชาชนเกิดความพึงพอใจต่อการต่อสู้กับปัญหาเสพติดของรัฐบาล

ระยะที่ 3 ดำรงความเข้มแข็งของพลังแผ่นดินและชุมชนอย่างยั่งยืน (ห้วงระยะเวลา 3 ธันวาคม 2546 – 30 กันยายน 2547) โดยมีเป้าหมายการเกิดความยั่งยืนในการแก้ปัญหา ยาเสพติดในทุกพื้นที่

ผลการดำเนินงาน

จากการประเมินสถานการณ์ปัญหาทั่วไปในภาพรวม ในห้วงระยะเวลาของการประกาศ สงครามขั้นแตกหักกับยาเสพติด ปรากฏว่า ทุกพื้นที่สถานการณ์ปัญหาเสพติดเบาบางลง ทั้ง ปัญหาการค้า การนำเข้า การแพร่ระบาดของยาเสพติด เกิดความร่วมมือจากทุกหน่วยงาน ทุก องค์กร ประชาชนเกิดความพึงพอใจต่อการแก้ไขปัญห แต่ยังคงมีพื้นที่และกลุ่มเป้าหมายที่ยัง คงมีความจำเป็นต้องเสริมสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินงาน ได้แก่ การลดปัญหาการผลิตใน ประเทศเพื่อนบ้าน การลดปัญหาการแพร่ระบาดในพื้นที่ Heartland การสร้างความเข้มแข็งของ หมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่ชายแดน การทำลายโครงสร้างเครือข่ายการค้าและกลุ่มผู้มีอิทธิพลที่ เกี่ยวเนื่องกับยาเสพติดที่ยังหลงเหลืออยู่ การขจัดปัจจัยเงื่อนไขด้านเศรษฐกิจสังคมที่เป็นปัญหา รวมทั้งการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของตัวยาใหม่ที่อาจเข้ามาทดแทนยาบ้าในระยะต่อไป ซึ่งการปราบปรามได้ดำเนินการ คือ

1. การจับกุม และดำเนินการด้านทรัพย์สินผู้ค้ายาเสพติดรายสำคัญที่ยังเหลืออยู่ และ ติดตาม ควบคุมดูแล ช่วยเหลือผู้ผ่านโครงการทำความดีเพื่อแผ่นดิน ไม่ให้กลับมาค้าอีก
2. ยุติแหล่งผลิตยาเสพติดในประเทศเพื่อนบ้านและสกัดกั้นยาเสพติดในพื้นที่ชายแดน โดยพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในด้านการข่าว การปฏิบัติการ และความช่วยเหลือ ด้านการพัฒนา ควบคู่กับการเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้านชายแดน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 การบำบัดรักษา

เมื่อสังคมร่วมเป็น "หนึ่งพลังในแผ่นดินเพื่อเอาชนะยาเสพติด" แล้ว การที่จะสามารถเปลี่ยนเจตคติว่าผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เป็นผู้ป่วยนั้น ทุกคนในสังคมควรต้องตระหนักและรับรู้ว่ายาเสพติดเป็นอันตรายอย่างใหญ่หลวง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง "ยาบ้า" เพื่อจักได้เข้าใจว่าพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ต่างๆ ของผู้เสพ/ผู้ติดยาบ้านั้นเป็นอาการป่วยที่เกิดจากฤทธิ์ของยาที่มีต่อสมองทั้งสิ้น ไม่ใช่เกิดเพราะนิสัยของผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี(อ้างอิงใน สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. กระทรวงยุติธรรม. 2546 : 1) ได้ประกาศสงครามเพื่อเอาชนะยาเสพติดโดยทุกหน่วยงาน องค์กร บุคลากรทุกระดับ ต้องดำเนินการอย่างจริงจัง ตามยุทธศาสตร์ "พลังแผ่นดิน" โดยกำหนดกลยุทธ์ที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การตัดวงจรการเสพ หรือการแพร่ระบาดของยาเสพติด คือการบำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด นั่นเอง

ทั้งนี้ เพื่อให้การแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างเป็นรูปธรรม คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) โดย พลเอกชวลิต ยงใจยุทธรองนายกรัฐมนตรี (อ้างอิงใน สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. กระทรวงยุติธรรม. 2546 : 1 – 2) ในฐานะประธานคณะกรรมการฯ ได้มีคำสั่งที่ 2/2546 แต่งตั้งนายจาตุรนต์ ฉายแสง รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธานคณะกรรมการด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด และศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศตส.) ได้มีคำสั่งที่ 16/2546 เรื่อง แนวทางการดูแลผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ที่มาแสดงตนต่อทางราชการ เพื่อสนับสนุนแนวคิดที่ว่า ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด คือ "ผู้ป่วย" ไม่ใช่ "อาชญากร" โดยจะต้องนำผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดจำนวนประมาณ 1 ล้านคน เข้ารับการบำบัดรักษาฟื้นฟูและพัฒนาเพื่อไม่ให้ตกเป็นเครื่องมือของผู้ค้ายาเสพติด ในโอกาสต่อไป เพื่อให้การแก้ไขปัญหายาเสพติดมีประสิทธิภาพ ทุกภาคส่วนของสังคม ทั้งตัวผู้เสพ/ผู้ติดเอง ต้องพยายามตั้งใจ มุ่งมั่น ที่จะต้องเลิกเสพ/ติดยาเสพติดให้ได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครอบครัว สังคม ชุมชน สถานศึกษา สถานประกอบการ และเจ้าหน้าที่ทุกระดับ ต้องร่วมมือกันดูแล และช่วยเหลือผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ในฐานะ "ผู้ป่วย ไม่ใช่อาชญากร" ด้วยความเอื้ออาทร ให้โอกาสกลับคืนสู่ครอบครัว ชุมชน สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข เพื่อเป็น "พลังแผ่นดิน" ในการต่อสู้เอาชนะยาเสพติดให้หมดไปจากสังคมไทยอย่างเด็ดขาดและยั่งยืน

การบำบัดรักษาผู้ติดยาและสารเสพติด (นันทา ชัยพิชิตพันธ์ และคณะ. 2544 : 60-63)

1. เป้าหมายของการบำบัด

- 1.1 เลิกเสพยาเสพติดได้ทุกชนิด
- 1.2 มีการเสพที่ยอมรับได้ เช่น ดื่มสุราเป็นครั้งคราว สูบบุหรี่บ้างครั้ง
- 1.3 ยังมีการเสพยาแต่เป็นตัวยาที่แพทย์ให้ในความควบคุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ยังมีการเสพยาเสพติดแต่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแล

2. ขั้นตอนในการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

2.1 การเตรียมการ เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้ป่วยรวมทั้งครอบครัว หรือผู้ใกล้ชิดให้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและให้กำลังใจแก่ผู้ป่วย ขั้นตอนนี้จะแล้วเสร็จภายใน 1-7 วัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สัมภาษณ์สอบถามประวัติ ประวัติการติดยาเสพติด การเจ็บป่วย การก่ออาชญากรรม รวมทั้งบุคลิกภาพ ความคิด อารมณ์และความรู้สึก โดยสอบถามจากผู้ป่วย จากครอบครัวและผู้ใกล้ชิดผู้ป่วย

2. ตรวจสอบร่างกายว่าสภาพเป็นอย่างไร มีโรคแทรกซ้อนหรือไม่ ตรวจสอบสภาพจิตว่าปกติหรือผิดปกติ ตรวจสอบค้นหาสารเสพติดที่อาจซุกซ่อน

3. ตรวจทางห้องปฏิบัติการ เช่น ตรวจเลือด ตรวจปัสสาวะ

4. วิเคราะห์ปัญหา ทางด้านปัญหาสังคม เศรษฐกิจ อารมณ์และจิตใจ และปัญหาความสามารถในการแก้ปัญหาของผู้ติดยาเสพติด

5. ให้คำแนะนำแก่ครอบครัวในการให้กำลังใจผู้ป่วย

6. ชักจูงแนะนำให้ตั้งใจรับการบำบัดรักษา

7. อธิบายถึงวิธีการและขั้นตอนการบำบัดรักษา

2.2 การถอนพิษยาเสพติด เป็นขั้นตอนการรักษาทางแพทย์ เน้นการบำบัดรักษาอาการทางกายที่เกิดจากการใช้ยาเสพติด การถอนพิษมีหลายวิธีการ ดังต่อไปนี้

1. ทักติบ เป็นการให้ผู้ติดยาเลิกยาเสพติดในทันทีโดยไม่ต้องมีการใช้ยาหรือความช่วยเหลือใดๆ โดยอาจจะมัดหรือขังผู้ติดยาไว้ เมื่อพ้นระยะถอนพิษจึงปล่อยออกมา วิธีการนี้เหมาะสำหรับบางสถานการณ์ และใช้กับผู้ที่มีอายุไม่มากนักและไม่มีโรคแทรกซ้อน

2. การให้ยาทดแทน วิธีนี้จะใช้กับผู้ติดยาเสพติดตระกูลฝิ่น เป็นการให้ยาทดแทนเพื่อระงับอาการอยากยา ไม่ให้ผู้ป่วยทรมารมากเกินไป ยาที่ใช้ทดแทนจะต้องมีฤทธิ์คล้ายยาเสพติด แต่ออกฤทธิ์ได้ยาวนาน มีปัญหาเรื่องการเสพยาเสพติดน้อยกว่า ยาที่นิยมใช้คือ เมธาโดน โดยใช้ได้ 2 แบบคือ แบบให้ยาในปริมาณที่สูงในวันแรกๆ แล้วค่อยลดลง และแบบค่อยๆ เพิ่มเมธาโดน จนถึงปริมาณสูงสุดที่ผู้ป่วยทนได้ แล้วก็ให้ยาในปริมาณนั้นตลอดไป

3. การให้ยารักษาตามอาการ วิธีการนี้เหมาะสมสำหรับผู้ที่ยังเสพยาไม่มากนัก หรือติดยาเสพติดที่อาการถอนพิษยาไม่รุนแรง โดยใช้ตามแต่อาการเป็นรายๆ ไป

4. การให้ยาด้านฤทธิ์ยาเสพติด เป็นการให้ยาด้านฤทธิ์ยาเสพติดไปห้ามฤทธิ์ของยา โดยยาด้านฤทธิ์ยาเสพติดนี้จะเข้าไปจับกับจุดรับยาในสมอง ซึ่งเป็นจุดที่ยาเสพติด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปออกฤทธิ์ ภายหลังจากที่ได้รับยาต้านฤทธิ์ยาเสพติดเข้าไปเต็มที่แล้วเมื่อได้รับยาเสพติดก็ไม่เกิดผล แต่อย่างไร ในที่สุดความพอใจที่ควรจะได้รับจากการใช้ยาเสพติดจะขาดหายไป

5. การใช้ยาสมุนไพร จะใช้กันตามสำนักสงฆ์ที่รักษาผู้ติดยาเสพติดหลาย แห่ง รวมไปถึงสถานพยาบาลผู้ติดยาเสพติดของเอกชนบางแห่ง สมุนไพรที่ใช้ส่วนใหญ่มักจะออกฤทธิ์ทำให้อาเจียน ถ่ายท้อง เป็นการล้างพิษ แต่การใช้สมุนไพรนี้มีข้อห้ามคือ ห้ามใช้กับสตรีมีครรภ์ เพราะอาจทำให้แท้งได้ และผู้ป่วยที่เป็นโรคหัวใจ เพราะจะทำให้หัวใจเต้นแรงมากขึ้น

6. การฝังเข็ม โดยฝังที่หู ต่อมามีการต่อเครื่องกระตุ้นไฟฟ้าเข้ากับเข็ม ด้วย แต่มีปัญหาคือ ต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญ และต้องได้รับการฝังเข็มหรือกระตุ้นไฟฟ้าตาม จุดต่างๆ วันละหลายครั้ง จึงจะระงับอาการถอนพิษยาได้จึงทำให้วิธีการนี้ไม่แพร่หลาย

7. การถอนพิษยาระยะสั้น วิธีการนี้จะใช้ในผู้ติดยาเสพติดประเภทฝิ่น หรือเฮโรอีน เมื่อได้รับยาต้านฤทธิ์ ผู้ป่วยจะมีอาการถอนพิษยาที่รุนแรงขึ้นแต่จะมีระยะเวลาที่สั้นลง แต่ต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูง ใช้บุคลากรที่เชี่ยวชาญดูแลผู้ป่วยอย่างใกล้ชิด

นอกจากวิธีถอนพิษดังกล่าวแล้ว ยังมีผู้ทำการศึกษาวิธีอื่นๆ อีกหลายวิธี เช่น การช็อตไฟฟ้า ฮอริโมนบำบัด ภูมิคุ้มกันบำบัด เป็นต้น แต่ไม่เป็นที่นิยม

ศาสตราจารย์นายแพทย์อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม (อ้างอิงใน สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. กระทรวงยุติธรรม. 2546 : 3 - 4) ในฐานะประธาน คณะทำงานปรับเปลี่ยนเจตคติผู้เสพยาเสพติด เป็น "ผู้ป่วย" ภายใต้คณะกรรมการด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด ได้ให้คำอธิบายถึงความจำเป็นที่สังคมต้องมีความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นว่า ตัวยาสสำคัญใน "ยาบ้า" คือ "เมทแอมเฟตามีน" ซึ่งเป็นอนุพันธ์หนึ่งของแอมเฟตามีน แต่เมทแอมเฟตามีนมีฤทธิ์แรงกว่ามาก ยานี้เป็นยาเสพติดรุนแรง โดยเมื่อเสพยาออกฤทธิ์โดยตรงที่สมองส่วนกลาง ทำให้อารมณ์ดี ทำงานได้มากขึ้นชั่วคราว แต่เมื่อหมดฤทธิ์ยา ผู้เสพยาจะมีความทุกข์และอ่อนเพลียกว่าเดิม จึงทำให้อยากเสพยาอีก เมื่อเสพยาบ่อยขึ้นจะติด ตัวยายจะไปทำลายเซลล์สมองและระบบสารเคมีในสมอง มีผลทำให้ :-

1. สติปัญญาเสื่อม หวาดระแวง มีอาการโรคจิต หูแว่ว ประสาทหลอน
2. หากเสพยามาก ทำให้ความดันเลือดสูง หัวใจเต้นเร็วถึงขั้นเส้นเลือดในสมองแตก กตศุนย์ควบคุมการหายใจที่สมองบางรายอาจชักกระตุกไม่รู้สึกรู้สีกตัว และตายได้
3. การเคลื่อนไหวของร่างกายเสื่อม เชื่องช้า มือเท้าสั่น กระสับกระส่าย ท้ายสุดจะมีอาการแบบโรคพาร์คินสัน
4. อารมณ์แปรปรวนง่าย ขาดยาจะหงุดหงิด ซึมเศร้า เบื่ออาหาร อ่อนเพลีย นอนไม่หลับ หวาดกลัว ผวงง่าย
5. พฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรง ขาดความยับยั้งชั่งใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้น สมควรอย่างยิ่งที่สังคม ชุมชนจะหยิบยื่นความรัก ความเมตตา เอื้ออาทรให้โอกาสรับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถนะทั้งทางร่างกายและจิตใจ เพื่อคืนกลับเป็นคนดีของครอบครัวและสังคมอีกครั้ง

ข้อควรปฏิบัติของแกนนำชุมชน/สังคม/มวลชน(สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. กระทรวงยุติธรรม. 2546 : 5- 6) คือ

ควร มีการจัดตั้งกลุ่มแกนนำในการดำเนินงาน เช่น "กลุ่มอาสาสมัครพลังแผ่นดิน เอชชชะยาเสพติด" เป็นต้น เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้ ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ได้มีโอกาสเข้ารับการรักษาครบวงจร โดยมีเป้าหมายดำเนินการเพื่อ:-

1. เพิ่มโอกาสในการขอรับการบำบัดรักษาได้โดยสะดวกและรวดเร็ว
2. จัดทำทะเบียนผู้เสพ/ผู้ติดยา และผู้ขอรับการบำบัดรักษาอย่างถูกต้อง
3. สร้างแรงจูงใจ หรือกำหนดมาตรการที่ทำให้ผู้เสพ/ผู้ติดยา เข้ารับการบำบัดรักษา เช่น ขอความร่วมมือจากครอบครัว/ชุมชน การกดดันโดยกระบวนการประชาคมหมู่บ้าน พลังของกลุ่มต่าง ๆ หรืออาจจำเป็นต้องใช้มาตรการทางกฎหมาย
4. ให้การดูแล ให้กำลังใจ มีส่วนร่วม หรือสร้างมาตรการที่ทำให้ผู้เสพ/ผู้ติดยา ที่เข้ารับการบำบัดรักษา สามารถอยู่ในกระบวนการรักษาครบขั้นตอน
5. จัดระบบการติดตามหลังการบำบัดรักษาที่มีประสิทธิภาพ

ควร จัดให้มีการประชุมทำความเข้าใจระหว่างประชาคมหมู่บ้าน แกนนำชุมชน เพื่อให้ทุกคนตระหนักถึงปัญหาและเน้นให้เกิดการโน้มน้าวจิตใจ เพื่อให้เกิดการยอมรับว่าผู้เสพ/ผู้ติดยา เป็นผู้ป่วยที่ชุมชนควรให้โอกาสในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเข้ารับการบำบัดรักษา และยอมรับกลับสู่สังคมให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

ควร ให้มีการเพิ่มโอกาสทางสังคมอย่างเป็นรูปธรรม ที่จะเอื้อประโยชน์แก่ผู้เสพ/ผู้ติดยา ที่ผ่านการบำบัดรักษาครบถ้วน เช่น ได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีอาชีพรองรับ ได้รับการขึ้นทะเบียนยกย่องในฐานะบุคคลตัวอย่าง และได้รับโอกาสเช่นเดียวกับบุคคลอื่นในสังคม

ควร ติดตามสถานการณ์ และดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลในการให้ความช่วยเหลือผู้เสพ/ผู้ติดยาอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

ควร มีการกำหนดพันธะสัญญาของชุมชนที่เอื้อต่อการโน้มน้าวผู้เสพ/ผู้ติดยาเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา การป้องกันและปราบปรามเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนที่ชัดเจน

ควร เชิญแกนนำทางศาสนาในแต่ละชุมชนเข้ามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองให้กับผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การบำบัดรักษานักเรียนติดยาเสพติดโรงพยาบาลอินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี (อ้างในสำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักนายกรัฐมนตรื. 2542 : 63 – 64) ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานแก้ไขปัญหานักเรียนติดยาเสพติดในโรงเรียนในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี โดยการพัฒนารูปแบบการช่วยเหลือนักเรียน-นักศึกษาด้วยกระบวนการกลุ่มบำบัดทางจิตวิทยา สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีกระบวนการบำบัดรักษา ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการยอมรับตนเอง การยอมรับตนเองเป็นขั้นตอนแรกในการใช้กลุ่มบำบัดโดยมีการทำกลุ่มใน 3 ลักษณะคือ กลุ่มแนะนำตนเอง กลุ่มแนะนำญาติ และกลุ่มตัวฉัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการบำบัดและครอบครัวหรือญาติได้เริ่มตระหนักในปัญหาการใช้ยาเสพติดยอมรับสภาพความเป็นจริงของปัญหาและให้กำลังใจแก่ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาตลอดจนรับรู้และเข้าใจในวิธีการบำบัดรักษา ส่วนผู้เข้ารับการบำบัดรักษาจะได้รู้จักตนเอง ยอมรับและยินดีที่จะทำการบำบัดรักษา ในขั้นตอนนี้จะมีการบันทึกประวัติและเตรียมการบำบัดรักษาอื่นๆ ด้วย

2. ขั้นตอนการปรับพฤติกรรม การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม มีการทำกลุ่มบำบัดใน 3 ลักษณะ คือ กลุ่มบำบัดแบบประคับประคอง กลุ่มอาชีพบำบัด และกลุ่มระบายความรู้สึก วัตถุประสงค์ในการทำกลุ่มทั้งสามลักษณะนี้เพื่อให้ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาได้รับคำแนะนำ ได้ข้อคิดเห็นและความเห็นใจกันในกลุ่มเพื่อนสมาชิก ทำให้เกิดความมั่นใจในพฤติกรรมใหม่ เกิดการยอมรับแนวคิดและช่วยเหลือซึ่งแนะนำแนวทางในการดำรงชีวิต ตลอดจนเกิดการผ่อนคลายจากการได้ทำกิจกรรมต่างๆ มีความภูมิใจในตนเอง ขั้นตอนที่ทำกลุ่มบำบัดเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนี้จะใช้เวลาประมาณ 1 – 2 เดือน ขึ้นอยู่กับความรุนแรงของการติดยาเสพติด

3. ขั้นตอนยอมรับในครอบครัว ก่อนจะยุติการบำบัดรักษาประมาณ 1 เดือน จะมีการทำกลุ่มบำบัดร่วมกับครอบครัวใน 2 ลักษณะ คือ กลุ่มพ่อแม่ และกลุ่มครอบครัวบำบัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้พ่อแม่มีความรู้และความเข้าใจในความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของวัยรุ่นเพื่อให้เกิดความเห็นใจและเข้าใจเมื่อนักเรียนกลับมาอยู่ในสังคมครอบครัวเดิมอย่างถาวรโดยไม่หันกลับไปใช้ยาเสพติดซ้ำ

2.2.4 การฟื้นฟู

การฟื้นฟูจิตใจของคนติดยา ภายหลังจากผ่านขั้นตอนการถอนพิษยามาได้แล้วนั้นก็คือ ทำอย่างไรให้พวกเขาเหล่านี้มีกิจกรรมไม่เก็บตัว หมกมุ่นครุ่นคิด กิจกรรมอะไรก็แล้วแต่ที่สามารถดึงพวกเขาให้หลุดพ้นจากวงจร หรือวัฏจักรความคิดเรื่องการเสพยาเป็นการดีทั้งสิ้น

การฟื้นฟูสมรรถภาพ (นันทา ชัยพิชิตพันธ์ และคณะ. 2544 : 63 – 68) การรักษาขั้นนี้ถือเป็นหัวใจของการบำบัดรักษาโดยมีจุดประสงค์หลัก คือ การป้องกันการติดยา ซึ่งถือว่าเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการที่ต้องใช้เวลานาน และยากที่สุดในกระบวนการรักษาด้วยกัน การฟื้นฟูจะอาศัยกระบวนการดังนี้

1. จิตบำบัด ผู้ที่ติดยาเสพติดมักเกิดจากจิตใจอ่อนไหวและมักหนีความจริง เช่นอาจจะมีปัญหาครอบครัว ปัญหาการเงิน ปัญหาส่วนตัว เป็นต้น จึงหันมาใช้ยาเสพติดเพื่อแก้ไขปัญหา การนำวิธีการจิตบำบัดมาปรับใช้ในการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เนื่องจากผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่ไม่ได้ป่วยเป็นโรคจิต เพียงแต่มีปัญหาด้านพฤติกรรม ความคิดความรู้สึก และจิตใจที่อ่อนแอ วิธีการให้คำปรึกษาที่นำมาใช้ในการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมี 3 รูปแบบ คือ

(1) การให้คำปรึกษารายบุคคล เป็นการฟื้นฟูสมรรถภาพจิตใจให้ผู้ติดยาเสพติดได้รู้จักตนเอง รู้จักแก้ไขปัญหามองที่ถูกต้อง และมีจิตใจเข้มแข็ง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้โดยไม่ต้องพึ่งยาเสพติด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ

ป้องกันปัญหา คือ ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษามีข้อมูลความรู้ ความเข้าใจ ทักษะคติ ทักษะที่จำเป็นล่วงหน้า เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดปัญหาในอนาคต เช่น ความรู้เรื่องการใช้ยาเสพติดอย่างไม่เหมาะสม

แก้ไขปัญหา คือ การช่วยเหลือผู้รับคำปรึกษาให้พ้นจากปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว ส่งเสริมพัฒนาตนเอง คือ การช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาสามารถใช้ศักยภาพที่มีอยู่ในตนเองได้อย่างเต็มที่ ตระหนักถึงข้อดีข้อเสีย และพยายามพัฒนาตนเอง

(2) การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม เป็นการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดโดยกระบวนการ ซึ่งผู้ให้คำปรึกษา และผู้รับคำปรึกษามาชิกกลุ่มมาปรึกษาหารือกัน ซึ่งบุคคลในกลุ่มจะต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีบรรยากาศที่อบอุ่น เพื่อให้สมาชิกสบายใจ พร้อมทั้งจะพูดถึงปัญหาและให้ความร่วมมือในการปรับปรุงแก้ไข การปรึกษาแบบกลุ่มจะช่วยเสริมสร้างให้บุคคลได้พัฒนาตนเอง รู้จักปรับตัวและพึงพอใจในวิถีชีวิตของตน

(3) การให้คำปรึกษาครอบครัว คือ การให้บุคคลในครอบครัวของผู้ติดยาเสพติดทุกคนได้ร่วมปรึกษากันโดยผู้ให้คำปรึกษาเป็นผู้ดำเนินการให้แต่ละคนบอกข้อบกพร่อง และความต้องการของกันและกันอย่างเปิดเผยและพร้อมช่วยเหลือให้ครอบครัวแก้ไขปัญหาร่วมกัน

2. ชุมชนบำบัด เป็นการนำผู้ติดยาเสพติดมาอยู่ร่วมกันเป็นชุมชน โดยถือว่าทุกคนเป็นสมาชิกไม่ใช่ผู้ป่วย เพื่อให้เกิดความผูกพันและสร้างความรู้สึกที่ดีต่อกัน โดยมีหลักการดังนี้

- (1) ให้การยอมรับผู้ป่วยในสภาพที่เขาเป็นอยู่
- (2) การปฏิบัติตัวอย่างสม่ำเสมอ
- (3) ให้กำลังใจอย่างฉลาด
- (4) หลีกเลี่ยงความวิตกกังวลให้ผู้ป่วย
- (5) สัมพันธภาพต้องเป็นไปด้วยความจริงใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(6) คำนี้ถึงความรู้สึกและอารมณ์ของผู้ป่วย

(7) ให้แนวหลักธรรมเข้าเสริม

ชุมชนบำบัดมีจุดประสงค์เพื่อให้สมาชิกรู้จักการสำรวจตัวเอง ยอมรับตัวเองตามความจริง แก้ไขจุดบกพร่องด้วยความเต็มใจ กล้าเผชิญปัญหา แก้ไขปัญหาด้วยเหตุผล ฝึกตนเองให้อยู่กับปัจจุบัน ยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคม เข้าสังคมได้ เกิดทักษะในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น รู้จักเคารพสิทธิเสรีภาพของกันและกัน

3. วิธีการทางศาสนา ศาสนาทุกศาสนาทำให้นุชนมีที่พึ่งทางใจและยึดมั่นในการกระทำความดี ดังนั้น ในการแก้ไขปัญหาคติตยาเสพติด จึงนำหลักของศาสนามาใช้ในการบำบัดและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้มีจิตใจเข้มแข็ง เพราะการติดยาเสพติดนั้น นอกจากติดทางด้านร่างกายแล้ว เป็นเพราะจิตใจของผู้เสพอ่อนไหว ขาดสิ่งยึดเหนี่ยวไม่สามารถทนต่อความเย้ายวนของกิเลสได้ เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาและความเครียดในชีวิตก็ไม่สามารถหาทางออกได้ ดังนั้น การใช้หลักของศาสนาจะทำให้จิตใจผู้ติดยาเสพติดเข้มแข็ง มั่นคง ไม่หลงมัวเมาในความชั่วและไม่กลับไปใช้ยาเสพติดซ้ำอีก

4. อาชีวบำบัด สถานฟื้นฟูสมรรถภาพส่วนใหญ่จะใช้วิธีการนี้ร่วมกับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยวิธีอื่น เพื่อให้ผู้ป่วยได้รู้จักใช้เวลาให้เป็นประโยชน์และเห็นคุณค่าของการทำงาน โดยให้ 2 รูปแบบ คือ

(1) งานบำบัด มีจุดประสงค์เพื่อสร้างความรับผิดชอบ ฝึกความอดทนและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน โดยมอบหมายให้ผู้ติดยาเสพติดทำงานที่ได้รับมอบหมาย

(2) การฝึกอาชีพ เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อให้ผู้ติดยาเสพติดมีทักษะสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ซึ่งอาชีพที่นำมาฝึกแต่ละแห่งจะแตกต่างกัน จะมีทั้งการฝึกอาชีพระยะสั้น การฝึกอาชีพระยะกลาง และการฝึกอาชีพระยะยาว

5. การติดตามหลังการรักษา ถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายและขั้นสำคัญ คือ การติดตามให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำและเสริมสร้างกำลังใจป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำ ซึ่งวิธีการติดตามหลังการรักษาสามารถทำได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนี้

(1) การติดตามทางตรง คือ วิธีที่ผู้ติดตามผลได้พบกับผู้ป่วยโดยตรง สามารถซักถามผลการรักษาได้ลึกซึ้งและตรวจหาสารเสพติดได้ การติดตามวิธีโดยตรงมีหลายแบบ เช่น

1. นัดผู้ป่วยมาพบที่สถานพยาบาลตามกำหนด
2. พบผู้ป่วยที่บ้าน
3. นัดพบกันครึ่งทาง
4. นัดพบผู้ป่วยที่ทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) การติดตามทางอ้อม วิธีนี้ผู้ติดตามผลไม่ได้พบผู้ป่วยโดยตรง ติดตามโดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ พุศุคยทางโทรศัพท์ ติดต่อผ่านบุคคลที่สาม แต่วิธีนี้อาจจะได้ข้อมูลไม่ครบถ้วน การให้คำปรึกษาแนะแนวไม่สมบูรณ์ และแบบสอบถามก็มักจะไม่ได้รับการตอบกลับ

การฟื้นฟูจิตใจของคนติดยา โรงพยาบาลอินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี (อ้างใน สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักนายกรัฐมนตรื. 2542 : 64) ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานแก้ไขปัญหานักเรียนติดยาเสพติดในโรงเรียนในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี โดยการพัฒนารูปแบบการช่วยเหลือนักเรียน-นักศึกษาด้วยกระบวนการกลุ่มบำบัดทางจิตวิทยา สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียนติดยาเสพติดตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นการฟื้นฟูสมรรถภาพในโรงเรียน ภายหลังจากที่นักเรียนผ่านกระบวนการบำบัดรักษาในขั้นตอนการยอมรับในครอบครัวแล้ว ขั้นต่อไปนักเรียนจะกลับไปสู่สังคมเดิมในโรงเรียน โดยขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากครูพี่เลี้ยง ซึ่งผ่านการฝึกอบรมกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียน โดยการให้คำปรึกษาแนะนำ การให้กำลังใจ ช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถผ่านวิกฤติช่วงนี้ไปได้ การดำเนินงานครูพี่เลี้ยงสามารถให้คำปรึกษาแนะนำเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มการดำเนินงานดังกล่าว ครูพี่เลี้ยงอาจสร้างนักเรียนพี่เลี้ยงที่มีความประสงค์จะให้ความช่วยเหลือเพื่อน มีความเข้าใจในปัญหาของเพื่อนโดยการอบรมนักเรียนพี่เลี้ยงให้เข้าใจถึงหลักการและวิธีการในการให้ความช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนที่ติดยาเสพติด โดยอาจคัดเลือกนักเรียนพี่เลี้ยงที่สามารถเลิกใช้ยาเสพติดได้โดยเด็ดขาดแล้วมาเป็นทีมงานด้วย

2. ขั้นติดตามประเมินผล การติดตามประเมินผลกระบวนการบำบัดรักษานักเรียนติดยาเสพติด จะดำเนินการใน 2 ลักษณะ คือ ดำเนินการในสถานศึกษาร่วมกับครูพี่เลี้ยง และดำเนินการในคลินิก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามความก้าวหน้าในการบำบัดรักษา ทราบถึงผลของความเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมและการเรียนตลอดจนพฤติกรรมปรับตัวใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับครอบครัว

กลยุทธ์ปกป้องตัวเองมิให้หวนคืนสู่วงจรอุบาทว์ของยาเสพติด (สันชัย วสุนธรา. 2544 : 189 – 196)

ปัญหาหนักใจทั้งของผู้ติดยา ครอบครัว พี่น้อง ตลอดจนเจ้าหน้าที่ผู้ให้การบำบัดรักษาก็คือ ทำอย่างไรจะให้คนติดยา เมื่อรักษาหรือถอนพิษยาแล้วไม่ย้อนกลับไปเสพติดซ้ำอีก บางคนเลิกมานับสิบๆ ครั้ง เข้าออกคลินิกและสถานพยาบาลเป็นว่าเล่น จนรู้สึกเบื่อหน่ายกันไปทั้งผู้ป่วยและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

แน่นอนก็เชื่อมั่นบอกอยู่แล้วว่ายาเสพติด และมันก็เป็นปัญหาในลักษณะเดียวกันเช่นนี้ไปทั่วโลก คือ เมื่อเสพติดจะเลิกยาก ปัจจัยที่ทำให้เลิกยากมีหลายประการและซับซ้อน เมื่อผ่านกระบวนการของการขาดยาหรือถอนพิษยามาได้เรียบร้อยแล้ว นั้นหมายความว่า ปราศจากอาการทรมานทางร่างกายโดยสิ้นเชิงแล้ว จะปฏิบัติตนอย่างไรดี มิให้ตัวเองต้องกลับไปกล้ำกลืนติดมันเข้าอีก ต่อไปนี้เป็นกฎเหล็ก 8 ข้อที่จำต้องยึดถือปฏิบัติและสร้างวินัยแก่ตนเองโดยเคร่งครัด

1. ห้ามเก็บหรือสะสมไว้เป็นที่ระลึกซึ่งยาเสพติด สิ่งของอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องเนื่องเพื่อการเสพ เช่น ไซริง (Syringe) หรือกระบอกฉีดยา เข็ม กระบอกหรือตัวบ่งกัญชาหรือฝิ่น ไฟแช็คที่เคยใช้ประจำต้องโยนทิ้งไม่มีการอนุรักษ์ไว้ กระดาษฟอยด์ห่อบุหรี่ที่นิยมนำมาใช้พับและทำเป็นกระทะใส่ยาบ้า เพื่อใช้ฉีดยาให้ได้ไอสีขาว สำหรับดูดไล่กับก็ต้องเก็บทิ้งให้หมด อย่าให้หลงเหลือไว้คอยสะกิดใจเป็นอันตราย

2. ห้ามกล้ำกลายหรือแม้แต่เฉียดใกล้สถานที่ๆ เกี่ยวเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นขำประจำมาซื้อหาหรือมาเพื่อเสพ เพราะสถานที่นั้นๆ มักเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความอยาก หรือความใคร่ที่จะเสพมันขึ้นมาได้ทันทีเมื่อแวะเวียนเข้าใกล้

3. ห้ามคบค้าสมาคมกับกลุ่มซาใจเดิมๆ ต้องเข้าใจว่าเพื่อนฝูงนี้แหละคือตัวชักใบให้เรือเสีย บางคนเลิกเสพมาได้หลายเดือน แล้วมาเจอสมาชิกเก่าๆ ที่เคยเสพรู้จักกันมาก่อนเพียงแค่อุทกระชิบชวนก็รู้สึกตื่นเต้นห้ามใจไม่อยู่เป็นเช่นนี้ทุกครั้ง ดังนั้นทางที่ดีที่จะหลุดพ้นวงจรอุบาทว์นี้ไปได้ก็คือ ต้องหยุดการติดต่อไปมาหาสู่เพื่อนเดิมๆ ทั้งหมด ยกเว้นเพื่อนที่ดีไม่ติดยาอีกคบหากันได้

4. ห้ามเก็บตัวหรือหมกมุ่นครุ่นคิดอยู่ในห้องคนเดียว คนติดยาเกือบทั้งสิ้นหากอยู่คนเดียวไม่มีกิจกรรมอะไรต้องทำแล้ว จิตมักจะตกอยู่ในวงค์แห่งความคิด วนเวียนซ้ำซากเรื่องยาเสพติด ผู้ที่เลิกได้ใหม่ๆ โดยเฉพาะ 1 – 2 เดือนแรก ยากที่จะห้ามใจให้เลิกครุ่นคิดได้ การไม่แยกตัวโดดเดี่ยวได้มีเวลาออกมาพูดคุยพบปะคนรอบข้าง โดยเฉพาะญาติพี่น้อง บิดามารดา ในบรรยากาศที่ไม่ตึงเครียดเห็นอกเห็นใจกันจะมีส่วนช่วยให้ผ่านช่วงเวลาวิกฤตเช่นนี้ไปได้ มูลเหตุสำคัญที่คนติดยาเลิกแล้วไปติดซ้ำเป็นเพราะมีเวลาว่างมากเกิน ไม่มีกิจกรรมเข้ามาแทรกแซงแทนที่ความคิด โอกาสที่จะกลับไปติดซ้ำมีสูงอยู่แล้ว ภายได้สภาพจิตที่เปราะบางเมื่อมีเรื่องชวนเครียดใดๆ เข้ามากระทบ เช่น เพียงถูกดูดำหรือโดนบ่นเพียงเล็กน้อย ก็จะทำให้หงุดหงิดและกลับไปใช้มันอีก นี่คือการปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในผู้ติดยาทุกคนโดยเฉพาะ 1 – 2 เดือนแรก ระยะเวลาที่เนิ่นนานออกไปเท่าใดความอดทนและสภาพจิตใจจะดีขึ้น แต่จิตได้สำนึกที่อยากจะไปเสพยังมีอยู่เพียงแต่ห้ามใจไว้ได้ และเวลาจะเป็นเครื่องช่วยให้ลืมเลือนมันไปเอง

5. ห้ามยุ่งเกี่ยวกับสุราหรือสิ่งมีนเมาโดยเด็ดขาด สุราและสิ่งมีนเมาทำให้คนขาดสติและตัดสินใจผิดพลาด อารมณ์ที่พลั้งเผลอหรือชั่ววูบทำให้ความพยายามคุณ ที่จะบรรลุเป้าหมายแล้วต้องพังทลายลงทันที หลายคนเลิกเสพมาได้หลายเดือนแล้วไปดื่มสุราเพียงแก้วหรือสองแก้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก็อาจทำให้จิตใจอีกหิมคิดไปว่า เสพมันแค่ครั้งเดียว หรือเม็ดเดียวคงไม่เป็นไร และนั่นก็คือจุดเริ่มต้นที่กลับไปเสพติดซ้ำใหม่นั้นเอง

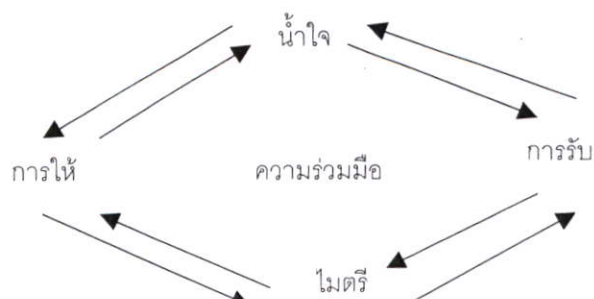
6. ออกกำลังกายให้ได้เหงื่อ ประเภทการออกกำลังกายแล้วถนัดหรือชอบ อาจเป็นกีฬาที่ต้องมีการเคลื่อนไหวเพื่อให้ได้เหงื่อ ไม่ว่าจะเล่นเป็นกลุ่มเป็นทีมหรือเล่นเดี่ยว การออกกำลังกายจนเหนื่อยพอจะทำให้กล้ามเนื้อผ่อนคลาย เมื่อได้พักและร่างกายยังได้รับสารสบายที่เรียกว่า เอ็นดอร์ฟิน (Endorphine) ทำให้จิตใจชุ่มชื่นด้วย การว่ายน้ำ หรือการวิ่งแม้แต่การกระโดดเชือก ล้วนเป็นการออกกำลังกายที่ดีทั้งสิ้น

7. วางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคต ระวังไว้เสมอว่าคนติดยาจะไม่มีอนาคตไม่มี ความหวังของชีวิต เพราะแต่ละวันจะจมปลักอยู่กับความคิดแสวงหาให้ได้มาซึ่งยาเสพติดนั่นเอง ไม่มีเวลาไปนึกคิดถึงเรื่องอื่น การวางแผนต้องกระทำทันทีตั้งแต่เริ่มเลิกยาเสพติดว่าจะเรียนต่อดีหรือไม่ เรียนที่เดิมหรือย้ายที่ใหม่ คิดหางานทำ หรือเรียนอาชีพเป็นต้น การวางแผนต่างๆ ล่วงหน้าเช่นนี้ทำให้มีความหวังกับชีวิต มิใช่ปล่อยให้เวลาเคลื่อนผ่านไปวันๆ โดยไม่ต้องคิดทำอะไร ความคิดที่ว่าคนติดยาควรมีเวลาพักผ่อนร่างกายให้อยู่เฉยๆ โดยไม่มีกิจกรรมใดๆ หรือไม่มีอะไรให้ต้องทำนั้นเป็นความคิดที่ผิด ผู้ป่วยยาเสพติดต่างกับผู้ป่วยทางกายทั่วๆ ไปที่ต้องการเวลาพักผ่อนร่างกาย ผู้ป่วยยาเสพติดจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทางด้านจิตใจทันทีภายหลังการถอนพิษยาแล้ว การที่ได้เริ่มต้นทำกิจกรรมใหม่ๆ หรือการไม่อยู่เฉยๆ จะทำให้หลุดพ้นจากวงจรการติดยาได้

8. เพิ่มภูมิอดทนแห่งจิตใจให้ถึงที่สุด ต่อกำกล่าวคำหนีติเตียน หรือทำที่ของบิดามารดา หรือญาติพี่น้องอื่นๆ ที่มักแสดงออกถึงความไม่ไว้วางใจ หรือไม่เชื่อว่า ผู้ติดยาเสพติดจะเลิกเสพได้ พึงระวังเสมอว่าเป็นปรากฏการณ์ปกติที่พบในเกือบทุกครอบครัว เนื่องจากบุคคลรอบด้านยังขาดศรัทธาและความไม่มั่นใจในตัวคุณว่าจะเลิกได้ แทนที่คุณจะประชดประชันด้วยการไปเสพติดซ้ำ คุณควรจะมุมนะเอาชนะมันให้ได้ และพิสูจน์ให้ได้ว่าคุณสามารถเลิกได้จริงๆ

2.3 ความร่วมมือ

ความร่วมมือเกิดขึ้นเมื่อมีบุคคลหรือกลุ่มคนตั้งแต่ 2 ฝ่ายขึ้นไปมาประกอบกันเป็นฝ่ายผู้ให้และผู้รับ ซึ่งแสดงได้เป็นลูกโซ่ดังภาพที่แสดง (มุกดา ศรียงค์ และชนิษฐา วิเศษสาร. 2526)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 2.1 ภาพแสดงลูกโซ่ความร่วมมือ
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพที่ 2.1 กล่าวอธิบายได้ว่า "ความร่วมมือ" จะเกิดขึ้นไม่ได้ ถ้ามีแต่การให้ หรือการรับเพียงอย่างเดียว ความร่วมมือต้องประกอบไปด้วยการให้และการรับ และการให้จะต้องเป็นการให้จากน้ำใจที่เกิดขึ้นจากใจจริง มิใช่เสแสร้ง การรับจึงจะเปี่ยมไปด้วยไมตรี และนำไปสู่การให้เพื่อตอบแทนน้ำใจนั้น" กิตติวดี บุญชื้อ (อ้างใน ทิศนา แคมณี. 2522 : 113)

ลักษณะของกลุ่มที่มีความร่วมมืออันดี ได้แก่

1. มีความเข้าใจอันดีระหว่างสมาชิก และพร้อมที่จะให้อภัยเสมอ
2. มีการยอมรับกันและกัน
3. มีการช่วยเหลือกันและกัน
4. ไวต่อความรู้สึกของกันและกัน
5. มีความเชื่อมั่นและมีศรัทธาในกันและกัน
6. ให้เกียรติแก่กัน

การมีส่วนร่วมในการบริหาร (ธงชัย สันติวงษ์. 2531 : 138-139)

การมีส่วนร่วมในการบริหาร คือ วิธีบริหารที่ผู้บริหารหรือเจ้าของกิจการได้เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานด้านต่างๆ เช่น การให้มีส่วนร่วมในการวางแผน ช่วยเสนอแนะข้อคิดเห็นเพื่อประกอบการตัดสินใจของนักบริหาร ตลอดจนการให้โอกาสและมีอิสระกับกลุ่มที่จะตัดสินใจทำงานเองภายใต้เป้าหมายและนโยบายไว้ให้อย่างกว้างๆ

สำหรับวิธีปฏิบัติในการให้พนักงานมีส่วนร่วมในการบริหารนั้น อาจทำได้หลายวิธีแตกต่างกันสุดแต่ความเหมาะสม เช่น การจัดให้มีการร่วมประชุมออกความคิดเห็น การเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติให้ข้อเสนอแนะ ใช้วิธีการบริหารโดยยึดวัตถุประสงค์และให้ผู้ได้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการปรึกษาลงงานต่างๆ และทบทวนเป้าหมาย หรือการจัดกลุ่มคุณภาพ หรือ คิว.ซี เพื่อให้ผู้ได้บังคับบัญชา ร่วมกันพิจารณาและแก้ไขปัญหภายในกลุ่มงานด้วยตนเอง

ประโยชน์ของวิธีการจัดการโดยให้มีส่วนร่วมในการบริหารนั้น จะมีได้หลายประการ คือ

1. ช่วยให้มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงของปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ณ จุดปฏิบัติ ทั้งนี้ เพราะพนักงานจะเป็นผู้ปฏิบัติงานจริงๆ ที่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์ ดังนั้น จึงย่อมมีโอกาสได้รับทราบรายละเอียดของปัญหาได้ดีกว่า เมื่อเจ้าของกิจการได้มีโอกาสรับทราบข้อมูลที่แท้จริงแล้ว โอกาสที่จะช่วยแก้ไขปัญหา หรือตัดสินใจดำเนินการต่างๆ จะตรงกับสถานการณ์ที่เป็นจริงมากยิ่งขึ้น
2. ช่วยให้มีโอกาสได้รับข้อคิดเห็นใหม่ๆ เพราะผู้บริหารอาจถูกแวดล้อมด้วยงานประจำที่จำเจ ทำให้การนึกคิดต่างๆ พลอยถูกจำกัดไปโดยปริยาย ดังนี้ เมื่อเปิดโอกาสให้ผู้ได้บังคับบัญชา เข้ามาร่วมให้ข้อคิดเห็น ก็จะช่วยให้สามารถได้รับความเห็นใหม่ๆ เข้ามา ซึ่งจะส่งผลให้เกิดแนวทางการดำเนินงานใหม่ๆ ขึ้นมาอีกหลายๆ อย่างก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ช่วยส่งเสริมกำลังใจของลูกน้อง เพราะว่าลูกน้องทุกคนที่ทำงานในกิจการมาระยะหนึ่ง และพอมีประสบการณ์ตามสมควรแล้วนั้น ย่อมหวังที่จะให้ตกเป็นที่ยอมรับพร้อมกับอยากมีโอกาสก้าวหน้าหรือเติบโต รวมทั้งการแสดงออกต่างๆ ในฐานะที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งของกิจการ ดังนั้น เมื่อเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีโอกาสมีส่วนร่วมและมีการแสดงออกซึ่งความตั้งใจและความสามารถ ก็ย่อมจะส่งผลให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีขวัญกำลังใจที่ดี

4. ช่วยให้เกิดการสื่อสารติดต่อที่ดีขึ้น เพราะล้าพังกผู้บริหารมิได้ถือเป็นนโยบายที่จะให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในงานต่างๆ แล้ว สภาพและทิศทางการติดต่อก็จะมีเพียงทิศทางเดียว คือ จากข้างบนลงข้างล่างเกือบทั้งหมด การถือเป็นนโยบายปฏิบัติให้มีส่วนร่วมในการบริหารจึงเท่ากับเป็นวิธีการเชื้อเชิญให้เกิดการสื่อสารติดต่อจากข้างล่างขึ้นข้างบนได้ ทำให้ความเข้าใจระหว่างกันของผู้บริหารและผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นไปด้วยดี ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความร่วมมือกันและช่วยให้พนักงานซึ่งทำงานในจุดปฏิบัติสามารถทำงานได้ดีด้วยความสบายใจ

การประสานงาน เป็นเทคนิคที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ภาวะกิจการบริหารเป็นไปตามเป้าหมาย ทั้งนี้เพราะการประสานงานเป็นการสร้างความร่วมมือ ร่วมใจในการปฏิบัติงาน เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายและระยะเวลาที่กำหนดไว้ ทั้งนี้โดยการใช้ทรัพยากรทางการบริหารอย่างมีความสัมพันธ์ (เอกชัย กี่สุพันธ์, 2527 : 57)

ความมุ่งหมายของการประสานงาน

1. เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากที่สุด
2. เพื่อลดความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นในองค์กร ไม่ว่าจะในระดับตัวบุคคลากร หรือระดับหน่วยงานในองค์กร
3. เพื่อขจัดการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อน อันเป็นการประหยัดทรัพยากรทางการบริหาร เช่น คน เงิน และวัสดุต่าง ๆ
4. เพื่อประโยชน์ในการวางแผนและการจัดองค์กร เพราะการประสานงานช่วยให้ทราบปัญหาและความต้องการของบุคคลากรหรือหน่วยงานต่างๆ ในองค์กร

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาว กองสารวัตรนักเรียน (2536 : 5) บัณฑิตที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดในกลุ่มนักเรียนไทยได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดในกลุ่มนักเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเลิกใช้สารเสพติด ผลงานวิจัยพบว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. นักเรียนส่วนใหญ่อายุ 17 ปี มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในพื้นที่จังหวัดที่ทำการสัมภาษณ์มีความรู้ข่าวสารเสพติดชนิดที่ให้โทษร้ายแรงที่สุด เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ เฮโรอีน มอร์ฟิน และสารระเหย และสิ่งที่จะทำให้นักเรียนใช้สารเสพติด ครั้งแรกจำแนกตามประเภทดังนี้

1.1 บุหรี่ แอลกอฮอล์ สารระเหย เริ่มเสพครั้งแรกเมื่อกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3

1.2 เหล้าแห้ง ยาแก้ปวดประสาท กระพ้อม ยากระตุ้นประสาท กัญชา ผีนมอร์ฟิน L.S.D. และเฮโรอีน เริ่มเสพครั้งแรกเมื่อกำลังศึกษาอยู่ในระดับประโยควิชาซีพชั้นปีที่ 1

2. นักเรียนสามารถหาสารเสพติดได้เอง โดยแหล่งที่นักเรียนสามารถหาได้มากที่สุดอันดับแรก คือ ร้านค้า รองลงมา คือ ร้านขายยา และเพื่อนฝูงตามลำดับ โดยจำแนกตามชนิดได้ดังนี้

2.1 บุหรี่ เหล้า/เบียร์ นักเรียนหาได้จากร้านค้า

2.2 ยานอนหลับ ยาแก้ปวดแก้ไข้ หาได้จากร้านขายยา โรงพยาบาล

2.3 กัญชา กระพ้อม เฮโรอีน มอร์ฟิน ผีนม L.S.D. หาได้จากเพื่อนฝูง

ประกาสี สุทธรศนีย์ (2536 : 53-54) ได้ศึกษา ลักษณะการใช้และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น ศึกษาเฉพาะเขต ชุมชน แอ๊ดคลองเตย ผลงานวิจัยพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างมีการใช้สารเสพติด ร้อยละ 21.9 ในขณะที่กลุ่มเพื่อนมีการใช้สารเสพติด ร้อยละ 34.2 โดยทั้งสองกลุ่มมีการใช้บุหรี่ป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือสารระเหย และสุรา ในขณะที่กลุ่มบิดามารดาใช้สารเสพติดมากกว่าไม่ใช้และสารเสพติดที่บิดามารดาใช้มากที่สุด คือ สุรา รองลงมา คือ บุหรี่

2. ปัจจัยในเรื่อง เพศ อายุ ผลการเรียน การใช้สารเสพติดของเพื่อนและการใช้สารเสพติดของบิดามารดา จะก่อให้เกิดความแตกต่างในการใช้สารเสพติด โดยปรากฏว่า

2.1 เพศชายมีการใช้สารเสพติดมากกว่าเพศหญิง

2.2 กลุ่มที่มีอายุ 18-21 ปี จะมีการใช้สารเสพติดในอัตราที่สูงที่สุดในขณะที่กลุ่มอายุน้อยที่สุด คือ 10-13 ปี มีการใช้สารเสพติดเพียงเล็กน้อย

2.3 ผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือจะมีการใช้สารเสพติดมากกว่าผู้ที่เรียนในระดับปานกลางขึ้นไป

2.4 ผู้ที่มีเพื่อนใช้สารเสพติดจะมีการใช้สารเสพติดสูงกว่ากลุ่มที่มีเพื่อนไม่ใช้สารเสพติด

2.5 ผู้ที่มีบิดามารดาใช้สารเสพติดจะมีการใช้สารเสพติดสูงกว่าผู้ที่ไม่มียาบิดามารดาใช้สารเสพติด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ระดับการใช้สารเสพติด โดยแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ การใช้สารเสพติดในระดับต่ำ และการใช้สารเสพติดในระดับปานกลางพบว่า ปัจจัยด้านอายุและการใช้สารเสพติดของเพื่อนเท่านั้น ที่ก่อให้เกิดความแตกต่างในระดับการใช้สารเสพติด

4. การคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ใช้สารเสพติดมีความสัมพันธ์เชิงปฏิฐานกับการใช้สารเสพติดของกลุ่มวัยรุ่นในคลองเตย ในขณะที่ความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองการยึดมั่นต่อการกระทำที่สังคมยอมรับ ความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียน ทศนคติที่มีต่อตนเองความเชื่อในบรรทัดฐานและค่านิยม และการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ มีความสัมพันธ์เชิงนิเสธกับการใช้สารเสพติด

5. วิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ พบว่า มีเพียงตัวแปร 3 ตัว ที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติด คือ ตัวแปรด้านการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ใช้สารเสพติด การยึดมั่นกับการกระทำที่สังคมยอมรับ และความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียน โดยตัวแปรทั้ง 3 ตัว สามารถอธิบายค่าความแปรปรวนได้ 46.2 % และเมื่อทำการวิเคราะห์ถดถอยเชิงส่วน ปรากฏว่า ตัวแปรตามที่มีความสำคัญที่สุดในการอธิบาย คือ การยึดมั่นกับการกระทำที่สังคมยอมรับ รองลงมา ได้แก่ การคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ใช้สารเสพติด และความรู้สึกผูกพันกับโรงเรียนโดยตัวแปรทั้ง 3 ตัว สามารถอธิบายค่าความแปรปรวนของการใช้สารเสพติดได้ ร้อยละ 44.99

6. นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการใช้สารเสพติด ประเภทบุหรี่ สุรา/เบียร์ ยาแก้ปวดแก้ไข้ เป็นครั้งคราวเท่านั้นเป็นการกระทำที่เหมาะสม นอกเหนือจากนี้ถ้ากลุ่มคนใดที่เกี่ยวข้องด้วยถือได้ว่าเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม และมีความคิดเห็นว่าคุณสามารถเลิกใช้สารเสพติดที่ใช้อยู่ได้โดยการงดหรือเลิกใช้สารเสพติดชนิดนั้นไปเลย แต่เมื่อถามนักเรียนที่เคยเข้ารับการรักษาในสถานบำบัดรักษา (ร้อยละ 2.45) พบว่า เกือบทั้งหมดกลับไปเสพสารเสพติดซ้ำอีก ชนิดสารเสพติดที่เสพซ้ำ คือ บุหรี่ ภัฏชา และเฮโรอีน

วารุณี ภูริสินสิทธิ์ (2531 : 29-30,39) รายงานว่า ร้อยละ 89.5 ของผู้ติดยาเสพติดจะมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่เสพยา ร้อยละ 95.5 เพื่อนที่ติดยาเคยเสพยาต่อหน้ากลุ่ม ร้อยละ 86.8 เพื่อนที่ติดยาเคยชวนให้เสพด้วย และสาเหตุของการติดยาคือ ร้อยละ 34.2 เนื่องจากอยากลอง ร้อยละ 30.3 ถูกเพื่อนชวน

ทิพย์อร ไชยณรงค์ (2535 : 33-35) รายงานผลการวิจัยด้านสารเสพติดที่ผ่านมาสามารถจำแนกสาเหตุของการติดยาได้ดังนี้

1. สาเหตุจากอยากลอง
2. สาเหตุจากเพื่อน
3. สาเหตุจากสภาพจิตใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สาเหตุจากสภาพร่างกาย
5. สาเหตุจากสภาพแวดล้อม
6. สาเหตุจากอื่น ๆ

อรอนงค์ หงส์ชุมแพ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยความรู้เกี่ยวกับยาฆ่า และการป้องกันตนเองจากการเสพยาฆ่าของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 272 คน เป็นเพศชาย 117 คน และเพศหญิง 155 คน พบว่า ประชากรร้อยละ 81.3 มีความรู้เกี่ยวกับยาฆ่า และการป้องกันตนเองจากการเสพยาฆ่า เฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก ตามเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการในการป้องกันตนเองจากการเสพยาฆ่า ใช้ในการตัดสินใจที่จะมีพฤติกรรมอย่างไรบนพื้นฐานของความรู้ถึงโทษของยาฆ่า สัมพันธภาพในครอบครัว และความมุ่งมั่นในชีวิตเพื่อจะปฏิบัติในกรณีที่มีผู้มาชักชวนให้เสพ โดยส่วนใหญ่จะหลีกเลี่ยงและปฏิเสธการใช้ รวมทั้งชี้แนะผู้ชักชวนให้เลิกเสพด้วย สภาพแวดล้อมทั้งในและนอกโรงเรียนของประชากรยังปรากฏว่ามีการใช้ยาฆ่า ถึงแม้ว่าความรู้เกี่ยวกับยาฆ่าของนักเรียนส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับดีมาก แต่ยังคงพบว่าเด็กบางส่วนยังมีความเข้าใจผิดในเรื่องที่สำคัญและน่าเป็นห่วง ซึ่งควรเร่งแก้ไขความเข้าใจผิดนั้นให้ถูกต้อง นอกจากความเข้าใจถูกต้องแล้วการคบเพื่อนที่ดี การมีสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัวและมีความมุ่งมั่นในชีวิตจะช่วยให้เด็กมีภูมิคุ้มกันยาฆ่าที่เข้มแข็งขึ้น ในขณะที่เดียวกันสิ่งแวดล้อมทั้งในและนอกโรงเรียนก็ควรได้รับการแก้ไขปรับปรุงด้วย มิฉะนั้นจะทำให้การควบคุมและการป้องกันการแพร่ระบาดของยาฆ่าไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร

รักซ้อน รัตนวิจิตรเวช (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยกระบวนการติดเฮโรอีน ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ระดับลึก กลุ่มตัวอย่างจากเยาวชนผู้ติดยาเสพติดเฮโรอีนที่มาบริการบำบัดรักษาที่คลินิกยาเสพติด โดยการถอนพิษยาด้วยเมทาโดน เป็นชายอายุระหว่าง 15-25 ปี จำนวน 32 คน ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการติดเฮโรอีนของเยาวชนประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเริ่มต้นเสพ เงื่อนไขที่ทำให้เยาวชนเข้าสู่ขั้นเริ่มต้นเสพ ได้แก่ เงื่อนไขด้านบุคคล ด้านเพื่อน ด้านโรงเรียน เงื่อนไขเกี่ยวกับเฮโรอีน และเงื่อนไขเสพด้วยความไม่รู้
2. ขั้นเสพต่อเนื่อง เงื่อนไขที่ทำให้เยาวชนเมื่อผ่านขั้นเริ่มต้นเสพแล้วมีการเสพต่อเนื่อง คือความรู้สึกเคลิบเคลิ้มสุขสบาย การประเมินความรู้สึกของตนเอง การอธิบายเหตุผล การปฏิสังสรรค์กับเพื่อนที่เสพเฮโรอีน การหลีกเลี่ยงกลุ่มอาการเนื่องจากการหยุดยาและจิตใจสับสนของเฮโรอีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการวิจัยพบว่า มีเงื่อนไขที่ทำให้กระบวนการติดเฮโรอีนถูกขลอให้ช้าออกไป คือ การให้ความหมายในเชิงลบ การไม่รู้วิธีเสฟที่ถูกต้อง เงื่อนไขด้านสถานการณ์ที่ไม่เอื้อต่อการเสฟเฮโรอีนต่อ

ประทีป กิจจะวัฒนะ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกระทำคามผิดของเด็ก และเยาวชนด้านยาเสฟติดให้โทษในเขตอำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิดฐานยาเสฟติดส่วนใหญ่ เป็นชายอายุ 18 ปี สถานภาพโสด จบการศึกษาระดับประถมศึกษา และไม่ได้เรียนต่อ มีอาชีพและรายได้เป็นของตนเอง พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา บิดามารดามีชีวิตอยู่และอยู่ด้วยกัน ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาส่วนดีมาก ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กแบบปล่อยปละละเลย และได้รับความสุขจากครอบครัวน้อย มีสภาพความเป็นอยู่ในบ้านไม่แออัด บิดา-มารดา หรือผู้ปกครองมีฐานะปานกลางที่พักอาศัยอยู่ในเขตเกษตรกรรม เพื่อนบ้านมีฐานะปานกลาง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกระทำผิดคือ สถานภาพสมรส การ อบรมเลี้ยงดูในวัยเด็ก สภาพความเป็นอยู่ในบ้าน และสภาพแวดล้อมในชุมชน

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, 2541, วันที่ 25 กรกฎาคม : หน้า 12) ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ให้ทำการวิจัยเรื่อง การระบาดของยาเสฟติดให้โทษในหมู่เด็กและเยาวชนที่เข้ารับการฝึกอบรมอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ผลการวิจัยพบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เริ่มเสฟยาเสฟติดครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 15 ปี และเพื่อนสนิทมักเป็นผู้ชักจูงให้เสฟ พร้อมทั้งนำยาเสฟติดมาขายให้ด้วย แหล่งซื้อยาคือตามที่พักอาศัยและตลาด บางรายเลิกเสฟแล้วแต่กลับมาเสฟอีกเพราะถูกเพื่อนชักชวน สำหรับสารเสฟติดที่เยาวชนเสฟมากที่สุด คือ กาว ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในแหล่งเกษตรกรรม และชุมชนแออัด ด้านความสัมพันธ์ของครอบครัวนั้นจะปานกลาง เมื่อมีปัญหาเด็กจะหาทางแก้ปัญาเอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research) เพื่อศึกษาการดำเนินงานความร่วมมือของผู้บริหารสำนักงานตำรวจกับสถาบันอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 จำนวน 8 จังหวัด ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 3.1 ประชากร
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากร

ประชากรแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารสำนักงานตำรวจเขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 จำนวน 8 จังหวัดๆ ละ 5 คน รวม 40 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 จำนวน 8 แห่งๆ ละ 5 คน รวม 40 คน

รวมประชากรทั้งหมด จำนวน 80 คน การวิจัยนี้ทำการเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 แสดงประชากรในสำนักงานตำรวจเขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7

สำนักงานตำรวจ	ผู้บริหาร
1. กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม	2
2. สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครปฐม	3
3. กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร	2
4. สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสมุทรสาคร	3
5. กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี	2
6. สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองราชบุรี	3
7. กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี	2
8. สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองกาญจนบุรี	3
9. กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสงคราม	2
10. สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสมุทรสงคราม	3
11. กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรี	2
12. สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองเพชรบุรี	3
13. กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	2
14. สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์	3
15. กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสุพรรณบุรี	2
16. สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสุพรรณบุรี	3
รวมประชากร	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 แสดงประชากรในอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7

สถาบันอาชีวศึกษา	ผู้บริหาร
1. วิทยาลัยเทคนิคนครปฐม	5
2. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร	5
3. วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี	5
4. วิทยาลัยเทคนิคกาญจนบุรี	5
5. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม	5
6. วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี	5
7. วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์	5
8. วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี	5
รวมประชากร	40

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยใช้กรอบแนวความคิดจาก ประภาส สุขทรศนี (2536 : 53-54) เรื่อง ลักษณะการใช้และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น ศึกษาเฉพาะเขต ชุมชนแออัดคลองเตย โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ 7 ขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามโดยยึดวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้
2. ศึกษาและกำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัยของ ทิพย์อร ไชยณรงค์ (2535 : 8)
3. สร้างแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 : เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบสอบถามเลือกตอบ (Check List) รวม 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 4 ด้าน คือ การป้องกัน การปราบปราม การบำบัดรักษา การฟื้นฟู จำนวน 40 ข้อ โดยแบบสอบถามเป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5	หมายถึง	มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอปรึกษาและขอความคิดเห็นจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบ แนะนำ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามที่ได้รับคำแนะนำ

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับคำแนะนำและแก้ไขจากผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขด้านเนื้อหาความถูกต้องของภาษาที่ใช้ แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้นปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว ประกอบด้วย

1. พล.ต.ต.สมาน พรหมมา ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสงคราม
2. นายมานะ นาคา นักปกครอง 7 อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม
3. นายแพทย์สมจินต์ ชาญกระบี่ นักวิชาการสาธารณสุข อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม
4. นายอัมพร ทองนุช ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม
5. นายไกรสิทธิ์ บุตรชัยงาม กรรมการประเมินสถานศึกษา สำนักงานมาตรฐานการศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารวิทยาลัยการอาชีพอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี จังหวัดราชบุรี และผู้บริหารสำนักงานตำรวจ สถานีตำรวจภูธรอำเภออัมพวา สมุทรสงคราม สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางคนที สมุทรสงคราม และสถานีตำรวจภูธรอำเภอเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร รวม 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Cronbrach กำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.80 ขึ้นไป ผลปรากฏว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้านการป้องกันเท่ากับ 0.95 ด้านการปราบปรามเท่ากับ 0.96 ด้านการบำบัดรักษาเท่ากับ 0.87 ด้านการฟื้นฟูเท่ากับ 0.92 สรุปภาพรวมค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ 0.93

7. นำข้อเสนอแนะ และข้อบกพร่องจากแบบสอบถามหรือเครื่องมือที่นำไปทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขทำเป็นฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เป็นเครื่องมือเก็บข้อมูลในการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เก็บจากผู้บริหารสำนักงานตำรวจ และสถาบันอาชีวศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ที่ระบุไว้ในตารางที่ 3.1 และ 3.2 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ทำหนังสือจากบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาต เก็บข้อมูลจากสถาบันอาชีวศึกษา และสำนักงานตำรวจเขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ที่เป็นกลุ่มประชากร
2. นำหนังสือจากบัณฑิตศึกษาพร้อมแบบสอบถามส่งไปยังสถาบันอาชีวศึกษาและสำนักงานตำรวจเขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ที่เป็นกลุ่มประชากร ขอความร่วมมือเก็บข้อมูล โดยนำส่งด้วยตนเอง กำหนดส่งคืน ภายใน 2 สัปดาห์
3. ติดตามรวบรวมแบบสอบถามด้วยการติดต่อทางโทรศัพท์ เมื่อครบเวลา 2 สัปดาห์ โดยเดินทางไปรับด้วยตนเอง และติดตามรวบรวมแบบสอบถามที่ยังขาดในบางส่วนด้วยการติดต่อทางโทรศัพท์และเดินทางไปรับด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามครบทั้งหมด 80 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมด ใช้เวลาทั้งสิ้น 5 สัปดาห์

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการคำนวณหาค่าทางสถิติต่างๆ ในการวิจัยข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ และค่าร้อยละ ประกอบคำอธิบาย

ตอนที่ 2 ลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scales) 5 ระดับ คือ มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด การทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์เป็นรายหัวข้อ รายด้าน และรวมทุกด้าน โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย(μ) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(σ) ส่วนการแปลความหมายของระดับความร่วมมือ ใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นอื่นๆ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยวิธีสรุปเรียงตามลำดับความสำคัญตามความถี่ของความคิดเห็น

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าร้อยละ (Percentage)
2. ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean : μ)
3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : σ)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการดำเนินงานความร่วมมือของผู้บริหารสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ในปีการศึกษา 2546 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตารางประกอบ คำบรรยาย เป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยวิธีหาจำนวน และ หาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานความร่วมมือของผู้บริหารสำนักงาน ตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 จำนวน 4 ด้าน คือ การป้องกัน การปราบปราม การบำบัดรักษา และการฟื้นฟู วิเคราะห์ ข้อมูลเป็นรายข้อ รายด้าน และรวมทุกด้านโดยใช้สถิติ การหาค่าเฉลี่ย(μ) และความเบี่ยงเบน มาตรฐาน(σ) ตามเกณฑ์ระดับการดำเนินงานความร่วมมือ

ตอนที่ 3 นำข้อเสนอนี้เพิ่มเติมมาสรุปเรียงตามลำดับความสำคัญ เสนอในรูปแบบของ จำนวนหรือความถี่

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิจัยของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานที่ทำงาน วุฒิการศึกษา สถานภาพ/ตำแหน่ง และระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยวิธีหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	80	100.00
	หญิง	0	0.00
	รวม	80	100
2. อายุ	30 - 40 ปี	11	13.75
	41 - 50 ปี	39	48.75
	มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	30	37.50
	รวม	80	100
3. สถานที่ทำงาน	สถาบันอาชีวศึกษา	40	50.00
	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	40	50.00
	รวม	80	100
4. วุฒิมการศึกษา	ปริญญาตรี	42	52.50
	ปริญญาโท	38	47.50
	มากกว่าปริญญาโท	0	0.00
	รวม	80	100
5. สถานภาพ/ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการวิทยาลัย	8	10.00
	ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัย	16	20.00
	หัวหน้างานปกครอง	8	10.00
	หัวหน้างานกิจการนักศึกษา	8	10.00
	ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด	8	10.00
	รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด	8	10.00
	ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง	8	10.00
	รองผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง	8	10.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน (คน)	ร้อยละ
	สารวัตรป้องกันและปราบปรามสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง	8	10.00
	รวม	80	100.00
6. ระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	3 - 10 ปี	44	55.00
	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	21	26.25
	รวม	80	100

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารสำนักงานตำรวจ กับสถาบันการอาชีวศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ในปีการศึกษา 2546 รวมประชากร 80 คน มีข้อมูลทั่วไป ดังนี้

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 80 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 โดยไม่มีเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 0.00

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 80 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 30 - 40 ปี มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 อายุ 41 - 50 ปี มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 48.75 และมีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50

สถานที่ทำงาน ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 80 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีสถานที่ทำงานในสถานศึกษาสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และมีสถานที่ทำงานในกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดและสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง เขตกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

สถานภาพ/ตำแหน่ง ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 80 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 เป็นผู้บริหารตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 เป็นหัวหน้างานปกครองวิทยาลัยเทคนิค จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 เป็นหัวหน้างานกิจการนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และเป็นผู้บริหารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตำแหน่งผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตำแหน่งเป็นรองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตำแหน่งเป็นผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตำแหน่งเป็นรองผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และตำแหน่งสารวัตรป้องกันและปราบปรามสถานีตำรวจภูธร อำเภอเมือง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารในการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม ด้านการบำบัดรักษา และด้านการฟื้นฟู วิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายชื่อ และรายด้าน แสดงในตารางที่ 4.2-4.6

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความร่วมมือ และลำดับที่ ในการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ด้านการป้องกัน

รายการ	N = 80		ระดับความร่วมมือ	ลำดับที่
	μ	σ		
1. กำหนดนโยบายในการป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษาอย่างชัดเจนโดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน	4.01	0.72	มาก	1
2. จัดให้มีการเรียนการสอนความรู้ด้านยาเสพติด โดยเฉพาะ	3.65	0.76	มาก	4
3. จัดให้มีการประชุมนิเทศนักเรียนร่วมระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับผู้บริหารวิทยาลัยฯ	3.42	0.62	ปานกลาง	7
4. ได้พิมพ์ลายมีือนักศึกษาเพื่อตรวจสอบและเก็บประวัติ	2.11	0.71	น้อย	10
5. มีการตรวจสอบปัสสาวะก่อนรับนักศึกษาเข้าเรียนใหม่	3.44	0.77	ปานกลาง	6
6. จัดตั้งคณะกรรมการร่วมในการดำเนินการจัดกิจกรรมต่อต้านสารเสพติดในสถานศึกษา	3.75	0.82	มาก	3
7. สถานศึกษาตรวจปัสสาวะนักศึกษาเพื่อตรวจหาสารเสพติดทุก ๆ เดือน	3.14	0.65	ปานกลาง	9
8. จัดตั้งศูนย์สื่อสารร่วมกันในการป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษา	3.42	0.81	ปานกลาง	8
9. จัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดทั้งในและนอกสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3.78	0.98	มาก	2
10. มีมาตรการกวดขันการเข้า-ออกบริเวณสถานศึกษาต่อนักศึกษา และบุคคลภายนอก	3.58	0.80	มาก	5
เฉลี่ยรวม	3.43	0.76	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.2 พบว่า การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ด้านการป้องกัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม 3.43 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก คือข้อ 1 กำหนดนโยบายในการป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษาอย่างชัดเจนโดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน ($\mu = 4.01$) ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยสูงสุด ข้อ 9 จัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดทั้งในและนอกสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ($\mu = 3.78$) ข้อ 6 จัดตั้งคณะกรรมการร่วมในการดำเนินการจัดกิจกรรมต่อต้านสารเสพติดในสถานศึกษา ($\mu = 3.75$) ข้อ 2 จัดให้มีการเรียนการสอนความรู้ด้านยาเสพติดโดยเฉพาะ ($\mu = 3.65$) และข้อ 10 มีมาตรการกวดขันการเข้า-ออกบริเวณสถานศึกษาต่อนักศึกษา และบุคคลภายนอก ($\mu = 3.58$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือข้อ 5 มีการตรวจสอบปัสสาวะก่อนรับนักศึกษาเข้าเรียนใหม่ ($\mu = 3.44$) ข้อ 3 จัดให้มีการประชุมพิเศษนักศึกษาร่วมระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับผู้บริหารวิทยาลัยฯ ($\mu = 3.42$) ข้อ 8 จัดตั้งศูนย์สื่อสารร่วมกันในการป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษา ($\mu = 3.42$) ข้อ 7 สถานศึกษาตรวจปัสสาวะนักศึกษาเพื่อตรวจหาสารเสพติดทุกๆ เดือน ($\mu = 3.14$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย คือ ข้อ 4 ได้พิมพ์ลายมือนักศึกษาเพื่อตรวจสอบและเก็บประวัติ ($\mu = 2.11$) ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความร่วมมือ และลำดับที่ ในการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ด้านการปราบปราม

รายการ	N = 80		ระดับความร่วมมือ	ลำดับที่
	μ	σ		
1. มีการจัดประชุมผู้ปกครองร่วมกันก่อนเปิดภาคเรียน	3.90	0.69	มาก	1
2. กำหนดบทลงโทษที่แน่นอนสำหรับนักศึกษาที่กระทำ ความผิดเกี่ยวกับการเสพยาเสพติด	3.81	0.89	มาก	5
3. กวดขันให้มีการลงโทษอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	3.88	0.81	มาก	2
4. นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติดและสมัครใจเข้ารับ การบำบัดรักษา ให้กลับมาศึกษาต่อได้เมื่อได้รับการบำบัด รักษาแล้ว	3.60	0.90	มาก	8
5. นักศึกษาที่กระทำผิดร้ายแรงในฐานะเป็นผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้สนับสนุนให้มีการค้าสารเสพติดได้รับการลงโทษ อย่างเด็ดขาดจริงจังไม่มีข้อยกเว้น	3.86	0.96	มาก	4
6. ดำเนินการตามกฎหมายทันทีแก่นักศึกษาที่กระทำผิด ร้ายแรงในฐานะเป็นผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้สนับสนุนให้มี การค้าสารเสพติด	3.88	0.89	มาก	3
7. ดำเนินการให้มีการตรวจหาสารเสพติดในร่างกายของ บุคลากรทุกคนในสถานศึกษา	3.54	0.77	มาก	10
8. มีการลงโทษภาคทัณฑ์นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด และแจ้งให้แก่ผู้ปกครองได้ทราบ	3.64	0.83	มาก	6
9. มีการลงโทษพักการเรียนนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด และแจ้งให้ผู้ปกครองได้ทราบ	3.57	0.69	มาก	9
10. ดำเนินการร่วมให้มีการตรวจหาสารเสพติดในร่างกาย ของนักศึกษาทุกคนในสถานศึกษาทุกภาคการศึกษา	3.61	0.75	มาก	7
เฉลี่ยรวม	3.73	0.82	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.3 พบว่าการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ด้านการปราบปราม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 3.73 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ คือข้อ 1 มีการจัดประชุมผู้ปกครองร่วมกันก่อนเปิดภาคเรียน ($\mu = 3.90$) ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ข้อ3 กวดขันให้มีการลงโทษอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ($\mu = 3.88$) ข้อ 6 ดำเนินการตามกฎหมายทันทีแก่นักศึกษาที่กระทำผิดร้ายแรงในฐานะเป็นผู้ผลิตผู้ค้า และผู้สนับสนุนให้มีการค้าสารเสพติด ($\mu = 3.88$) ข้อ 5 นักศึกษาที่กระทำผิดร้ายแรงในฐานะเป็นผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้สนับสนุนให้มีการค้าสารเสพติดได้รับการลงโทษอย่างเด็ดขาดจริงจัง ไม่มีข้อยกเว้น ($\mu = 3.86$) ข้อ 2 กำหนดบทลงโทษที่แน่นอนสำหรับนักศึกษาที่กระทำความผิดเกี่ยวกับการเสพยาเสพติด ($\mu = 3.81$) ข้อ 8 มีการลงโทษภาคทัณฑ์นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด และแจ้งให้แก่ผู้ปกครองได้ทราบ ($\mu = 3.64$) ข้อ 10 ดำเนินการร่วมให้มีการตรวจหาสารเสพติดในร่างกายของนักศึกษาทุกคนในสถานศึกษาทุกภาคการศึกษา ($\mu = 3.61$) ข้อ 4 นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติดและสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา ให้กลับมาศึกษาต่อได้เมื่อได้รับการบำบัดรักษาแล้วนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติดและสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา ให้กลับมาศึกษาต่อได้เมื่อได้รับการบำบัดรักษาแล้ว ($\mu = 3.60$) ข้อ 9 มีการลงโทษพักการเรียนนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติดและแจ้งให้ผู้ปกครองได้ทราบ ($\mu = 3.57$) และข้อ 7 ดำเนินการให้มีการตรวจหาสารเสพติดในร่างกายของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ($\mu = 3.54$) ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความร่วมมือและลำดับที่ ในการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ด้านการบำบัดรักษา

รายการ	N = 80		ระดับความร่วมมือ	ลำดับที่
	μ	σ		
1. จัดศูนย์ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาการติดสารเสพติด โดยบุคลากรที่ไม่มีคุณสมบัติสอนนักศึกษา	3.61	1.04	มาก	3
2. จัดศูนย์ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาการติดสารเสพติด โดยบุคลากรที่มีคุณสมบัติสอนนักศึกษา	3.31	0.72	ปานกลาง	9
3. มีการเข้มงวดการเรียนการสอนทุกรายวิชาให้มีคุณภาพ ตรงเวลาและเต็มเวลา	3.78	0.97	มาก	2
4. นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด และสมัครใจที่จะเข้ารับ การบำบัดรักษาควรได้รับการปกปิดประวัติเพื่ออนาคต ที่สดใสหลังกลับมาเรียนใหม่	3.81	0.97	มาก	1
5. นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด และสมัครใจที่จะ เข้ารับการบำบัดรักษาควรเปิดเผยประวัติ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการปรับตัวและง่ายต่อการตรวจสอบ	3.29	0.92	ปานกลาง	10
6. จัดหน่วยงานรับผิดชอบการส่งนักศึกษาเข้ารับการบำบัด รักษาโดยเฉพาะ	3.47	0.87	ปานกลาง	7
7. ประสานงานกับสถานพยาบาลของรัฐบาลเพื่อส่ง นักศึกษาเข้ารับการบำบัดรักษา	3.54	0.87	มาก	4
8. ประสานกับสถานพยาบาลอื่นๆ ที่นักศึกษาต้องการ เข้ารับการบำบัดรักษาโดยเฉพาะ	3.44	0.93	ปานกลาง	8
9. ประสานกับสถานบำบัดที่ไม่ใช่สถานพยาบาล เช่น วัด ฯลฯ	3.47	0.79	ปานกลาง	6
10. มีการตรวจเยี่ยมและประเมินผลการบำบัดรักษา อย่างต่อเนื่อง	3.52	0.84	มาก	5
เฉลี่ยรวม	3.52	0.89	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.4 พบการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ด้านการบำบัดรักษา โดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 3.52 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก คือข้อ 4 นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด และสมัครใจที่จะเข้ารับการบำบัดรักษาควรได้รับการปกปิดประวัติเพื่ออนาคตที่สดใสหลังกลับมาเรียนใหม่ ($\mu = 3.81$) ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ข้อ 3 มีการเข้มงวดการเรียนการสอนทุกรายวิชาให้มีคุณภาพตรงเวลาและเต็มเวลา ($\mu = 3.78$) ข้อ 1 จัดศูนย์ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาการติดสารเสพติด โดยบุคลากรที่ไม่มีคุณสมบัติโทษต่อนักศึกษา ($\mu = 3.61$) ข้อ 7 ประสานงานกับสถานพยาบาลของรัฐบาลเพื่อส่งนักศึกษาเข้ารับการบำบัดรักษา ($\mu = 3.54$) ข้อ 10 มีการตรวจเยี่ยมและประเมินผลการบำบัดรักษาอย่างต่อเนื่อง ($\mu = 3.52$) ตามลำดับ ส่วนข้ออื่นมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง คือข้อ 9 ประสานกับสถานบำบัดที่ไม่ใช่สถานพยาบาล เช่น วัด ฯลฯ ($\mu = 3.47$) ข้อ 6 จัดหน่วยงานรับผิดชอบการส่งนักศึกษาเข้ารับการบำบัดรักษาโดยเฉพาะ ($\mu = 3.47$) ข้อ 8 ประสานกับสถานพยาบาลอื่น ๆ ที่นักศึกษาต้องการเข้ารับการบำบัดรักษาโดยเฉพาะ ($\mu = 3.44$) ข้อ 2 จัดศูนย์ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาการติดสารเสพติดโดยบุคลากรที่มีโทษต่อนักศึกษา ($\mu = 3.31$) และข้อ 5 นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด และสมัครใจที่จะเข้ารับการบำบัดรักษาควรเปิดเผยประวัติเพื่อง่ายต่อการปรับตัวและง่ายต่อการตรวจสอบ ($\mu = 3.29$) ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความร่วมมือ และลำดับที่ ในการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ด้านการฟื้นฟู

รายการ	N = 80		ระดับความร่วมมือ	ลำดับที่
	μ	σ		
1. ปรับกระบวนการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้น่าสนใจ	3.72	0.79	มาก	5
2. การจัดกิจกรรมทุกครั้งให้นักศึกษามีส่วนร่วมมาก	4.00	0.88	มาก	1
3. จัดกิจกรรมฟื้นฟูสภาพจิตใจให้แก่นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติดและเข้าบำบัดรักษาแล้วให้สามารถกลับสู่สังคมในสถานศึกษา	3.69	0.98	มาก	7
4. จัดอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณสมบัติเหมาะสมไว้ให้คำปรึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติดและเข้ารับการบำบัดรักษาแล้วขอกลับเข้าเรียนต่อ	3.71	1.06	มาก	6
5. ผู้เกี่ยวข้องทุกคนให้โอกาสนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด และเข้ารับการบำบัดรักษาแล้วได้ใช้ชีวิตเพื่อศึกษาในสถานศึกษาอย่างปกติ	3.92	0.71	มาก	2
6. จัดหน่วยงานติดตามผลหลังจากที่นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด เข้ารับการบำบัดรักษาแล้วได้กลับเข้าศึกษาต่อ	3.64	0.87	มาก	10
7. ประชุมผู้ปกครองเพื่อขอความร่วมมือในการสร้างความอบอุ่นในครอบครัวหลังการบำบัดรักษาแล้ว	3.76	0.76	มาก	4
8. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการกำจัดสิ่งแวดล้อมเดิมของนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด และเข้ารับการบำบัดรักษาแล้ว	3.65	0.77	มาก	8
9. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการกวดขันเรื่องการคบเพื่อนหลังการบำบัดรักษาแล้ว	3.76	0.74	มาก	3
10. จัดการอบรมความเป็นผู้นำให้แก่นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด และเข้ารับการบำบัดรักษาแล้ว	3.65	0.83	มาก	9
เฉลี่ยรวม	3.75	0.84	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ด้านการฟื้นฟู โดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 3.75 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ คือข้อ 2 การจัดกิจกรรมทุกครั้งให้นักศึกษามีส่วนร่วมมาก ($\mu = 4.00$) ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยสูงสุด ข้อ 5 ผู้เกี่ยวข้องทุกคนควรให้โอกาสนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด และเข้ารับการบำบัดรักษาแล้วได้ใช้ชีวิตเพื่อศึกษาในสถานศึกษาอย่างปกติ ($\mu = 3.92$) ข้อ 9 ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการกวดขันเรื่องการคบเพื่อนหลังการบำบัดรักษา ($\mu = 3.76$) ข้อ 7 ประชุมผู้ปกครองเพื่อขอความร่วมมือในการสร้างความอบอุ่นในครอบครัวหลังการบำบัดรักษาแล้ว ($\mu = 3.76$) ข้อ 1 ปรับกระบวนการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้น่าสนใจ ($\mu = 3.72$) ข้อ 4 จัดอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณสมบัติเหมาะสมไว้ให้คำปรึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด และเข้ารับการบำบัดรักษาแล้วขอกลับเข้าเรียนต่อ ($\mu = 3.71$) ข้อ 3 จัดกิจกรรมฟื้นฟูสภาพจิตใจให้แก่นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติดและเข้ารับการบำบัดรักษาแล้วให้สามารถกลับสู่สังคมในสถานศึกษา ($\mu = 3.69$) ข้อ 8 ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการกำจัดสิ่งแวดล้อมเดิมของนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติดและเข้ารับการบำบัดรักษาแล้ว ($\mu = 3.65$) ข้อ 10 จัดการอบรมความเป็นผู้นำให้แก่นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด และเข้ารับการบำบัดรักษาแล้ว ($\mu = 3.65$) และข้อ 6 จัดหน่วยงานติดตามผลหลังจากที่นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด เข้ารับการบำบัดรักษาแล้วได้กลับเข้าศึกษาต่อ ($\mu = 3.64$) ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความร่วมมือ และลำดับที่ ในการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับในสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ในภาพรวม

รายการ	N = 80		ระดับความร่วมมือ	ลำดับที่
	μ	σ		
1. ด้านการป้องกัน	3.43	0.76	ปานกลาง	4
2. ด้านการปราบปราม	3.73	0.82	มาก	2
3. ด้านการบำบัดรักษา	3.52	0.89	มาก	3
4. ด้านการฟื้นฟู	3.75	0.84	มาก	1
เฉลี่ยรวม	3.61	0.70	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 3.61 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหาร สำนักงานตำรวจ กับผู้สถาบันอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 มีระดับการดำเนินงานความร่วมมืออยู่ในระดับมาก คือ ด้านการฟื้นฟู ($\mu = 3.75$) ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านการปราบปราม ($\mu = 3.73$) และด้านการบำบัดรักษา ($\mu = 3.52$) ตามลำดับ ส่วนที่เหลือจะมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางและเป็นลำดับสุดท้าย คือ ด้านการป้องกัน ($\mu = 3.43$) ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้บริหารสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับ สารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 จากข้อคำถามแบบ ปลายเปิดมี 4 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม ด้านการบำบัดรักษา และด้านการฟื้นฟู

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนความถี่ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นเพิ่มเติม 4 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม ด้านการบำบัดรักษา และด้านการฟื้นฟู

ความคิดเห็นเพิ่มเติม	ความถี่
1. ด้านการปราบปราม หลักสูตรควรพัฒนา โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมให้มากยิ่งขึ้น	8
2. ด้านการป้องกัน ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการป้องกันในสถานศึกษามากยิ่งขึ้น	9
4. ด้านการบำบัดรักษา ควรมีการร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งภาครัฐและเอกชนให้มากยิ่งขึ้น ในการบำบัดรักษา	12

จากตารางที่ 4.7 จำนวนความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้บริหารสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 พบว่า ด้านการปราบปรามควรพัฒนาหลักสูตร โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมให้มากยิ่งขึ้น มีความถี่ 8 ด้านการป้องกัน ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันในสถานศึกษามากยิ่งขึ้น มีความถี่ 9 ด้านการบำบัดรักษาควรมีความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งภาครัฐและเอกชนให้มากยิ่งขึ้น ในการบำบัดรักษา มีความถี่ 12

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 โดยมีมุ่งศึกษาการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ การป้องกัน การปราบปราม การบำบัดรักษา และการฟื้นฟู ซึ่งมีรายละเอียดสรุปผลดังต่อไปนี้

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสำนักงานตำรวจกับสถาบันอาชีวศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 รวมประชากรทั้งหมด จำนวน 80 คน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรทั้งหมด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบสอบถามเลือกตอบ (Check List) รวม 6 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการดำเนินงานความร่วมมือของผู้บริหารสำนักงานตำรวจ กับผู้สถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน จำนวน 10 ข้อ ด้านการปราบปราม จำนวน 10 ข้อ ด้านการบำบัดรักษา จำนวน 10 ข้อ และด้านการฟื้นฟู จำนวน 10 ข้อ โดยแบบสอบถามเป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหารสำนักงานตำรวจกับผู้สถาบันอาชีวศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำหนังสือบันทึกจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล แล้วนำส่งหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล หนังสือชี้แจงของผู้วิจัย พร้อมด้วยแบบสอบถาม ไปถึงผู้บริหารสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ที่เป็นกลุ่มประชากร กำหนดส่งคืนภายใน 2 สัปดาห์ กรณีไม่ส่งคืนตามกำหนดจะใช้วิธีโทรศัพท์ขอความอนุเคราะห์ และไปรับคืนด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามคืนในสภาพสมบูรณ์ทั้งหมด 16 แห่ง เป็นจำนวนแบบสอบถามทั้งสิ้น 80 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scales) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด การทำคะแนนเป็น 5, 4, 3, 2, และ 1 ตามลำดับ นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์เป็นภาพรวม รายด้าน และรายข้อ โดยใช้สถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ย (μ) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(σ)และค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย การแปลความหมายของระดับการดำเนินงานความร่วมมือ ดังต่อไปนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการคำนวณหาค่าทางสถิติต่างๆ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง ศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 รวมประชากรทั้งสิ้น 80 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายทุกคน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารสำนักงานตำรวจกับสถาบันอาชีวศึกษาทั้งหมด ด้านวุฒิการศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ระหว่าง 3 - 10 ปี

2. ระดับการดำเนินงานความร่วมมือของผู้บริหารสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 จำนวน 4 ด้าน คือ การป้องกัน การปราบปราม การบำบัดรักษา และการฟื้นฟู โดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.61 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการฟื้นฟูมีค่าเฉลี่ย 3.75 ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านการปราบปรามมีค่าเฉลี่ย 3.73 และด้านการบำบัดรักษามีค่าเฉลี่ย 3.52 ตามลำดับ ส่วนด้านการป้องกันมีค่าเฉลี่ย 3.43 เป็นค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ในด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการฟื้นฟู ซึ่งเรื่องที่มีระดับการดำเนินงานความร่วมมือในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดกิจกรรมทุกครั้งให้นักศึกษามีส่วนร่วมมาก ส่วนด้านที่

มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการป้องกัน ซึ่งเรื่องที่มีระดับการดำเนินงานความร่วมมือในระดับน้อยและมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ได้พิมพ์ลายมือนักศึกษาเพื่อตรวจสอบและเก็บประวัติ

5.2 อภิปรายผล

ผลของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ที่ได้จากการดำเนินงานความร่วมมือของผู้บริหารสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ในภาพรวมมีรายละเอียดต่อไปนี้

การดำเนินงานความร่วมมือของผู้บริหารสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ปีการศึกษา 2546 ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมระดับการดำเนินงานความร่วมมือ 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.61$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความร่วมมือของผู้บริหารสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ในการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมมากที่สุด และการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้น่าสนใจทุกรายวิชาให้มีคุณภาพตรงเวลาและเต็มเวลา เพื่อเบี่ยงเบนความสนใจไปในทางที่ติงามสร้างสรรค์ และทำให้นักศึกษาห่างไกลยาเสพติด มีความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่ายเป็นอย่างดี คือ ผู้ปกครอง สถานศึกษา และตำรวจ โดยมีการประชุมกันบ่อยครั้ง ร่วมกันกำหนดนโยบายในการป้องกันและการปราบปรามสารเสพติด การบำบัดรักษา และฟื้นฟูสำหรับนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติดในสถานศึกษา ด้วยความร่วมมือกันของทุกกระทรวงทบวงกรม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน พร้อมการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดทั้งใน และนอกสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องในรูปแบบของคณะกรรมการดำเนินงาน มีการกวาดขันให้มีการลงโทษนักศึกษาอย่างจริงจัง และทันที กรณีทำผิดร้ายแรงในฐานะผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้สนับสนุนให้มีการค้ายาเสพติดในสถานศึกษา ขณะเดียวกันนักศึกษาที่เป็นผู้เสพหรือผู้ติดและเข้ารับการบำบัดรักษาได้รับการปกปิดประวัติเพื่ออนาคตที่สดใสหลังกลับมาเรียนใหม่ในสถานศึกษาอย่างปกติ และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะผู้ปกครองต้องคอยกวาดขันเรื่องการคบเพื่อนหลังการบำบัดรักษาแล้ว ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ สนับสนุนส่งเสริมให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางสร้างชุมชนเข้มแข็งเพื่อเอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืน โดยมีหลักการร่วมสำหรับการสร้างชุมชนเข้มแข็งในระยะที่ 3 ไว้ว่า (สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. กระทรวงยุติธรรม. 2546 : 4) ในการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ซึ่งหลายหน่วยงานได้ร่วมดำเนินงานในขณะนี้ แต่ละหน่วยงาน / องค์กร อาจมีแนวคิดและวิธีการดำเนินงานที่แตกต่างกัน แต่เพื่อให้การดำเนินการที่แตกต่างกันหลากหลายในหมู่องค์กรพันธมิตรมีทิศทางที่เป็นเอกภาพ จึงควรมีหลักการร่วมเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เบื้องต้น 6 หลักการ ดังนี้ หลักการที่ 1 "ส่งเสริมให้ประชาชนมีการรวมตัว ร่วมคิดร่วมทำในประเด็นส่วนรวม ในทุกเรื่องทุกพื้นที่ ทุกองค์กร" หลักการที่ 2 "ส่งเสริมให้ชุมชนมีพลังอำนาจในการกำหนดตนเองในการพัฒนาทุกด้าน" หลักการที่ 3 "ส่งเสริมให้มีกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างความรู้ และเพิ่มพูนภูมิปัญญาในการจัดการด้วยตนเองได้" หลักการที่ 4 "ส่งเสริมการพึ่งพาตนเองของชุมชนในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านอาชีพ เศรษฐกิจ การเงิน ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการสื่อสาร" หลักการที่ 5 "เสริมสร้างภาวะการเป็นผู้นำและพัฒนาศักยภาพของผู้นำชุมชน" และหลักการที่ 6 "ส่งเสริมประชาธิปไตยพื้นฐานในชุมชน"

ผลการวิจัย เมื่อแยกพิจารณาในประเด็นสำคัญๆ ที่ได้จากการศึกษาการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ในแต่ละด้านสรุปได้ดังนี้

1. ด้านการป้องกัน (ปีการศึกษา 2546) ผลการวิจัยการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 พบว่าโดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.43$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีความร่วมมือในการดำเนินการป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษาระหว่างผู้บริหารสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษา ได้ร่วมมือกันกำหนดนโยบาย กำหนดเป้าหมาย และวิธีดำเนินการป้องกัน โดยมีหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประชาชนโดยรอบร่วมมือกันอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ดังคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ 141/2541 เรื่อง นโยบายการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2541 กำหนดนโยบายว่า "การควบคุมการขยายตัวของปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้ได้รวดเร็ว ต้องดำเนินการโดยอาศัยฉันทกกำลังและความร่วมมือจากทุกส่วนในสังคมในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่องจริงจัง โดยให้ชุมชนและสถาบันการศึกษาเป็นฐานในการสร้างกระแสต่อต้าน และกดดันการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งนี้ให้ผู้ปฏิบัติต่อสู้ติดยาเสพติดในฐานะผู้ป่วย แต่ในขณะเดียวกันให้มีการระดมการปฏิบัติการทั้งหลายทั้งปวงเพื่อรื้อถอนและทำลายกระบวนการผลิต การค้ายาเสพติด ตลอดจนยับยั้งและยุติการนำยาเสพติดมาแพร่ระบาดในประเทศ" (สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. 2542 : 15) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปวีณา ศรีบุญรอด (2539 : 91) ที่ได้วิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้านการปฏิบัติงานโดยรวมมีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากมีจำนวน 5 ข้อ จาก 10 ข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ข้อกำหนดนโยบายในการป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างชัดเจนโดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน ข้อ จัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดทั้งในและนอกสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ข้อ จัดตั้งคณะกรรมการร่วมในการดำเนินการจัดกิจกรรมต่อต้านสารเสพติดในสถานศึกษา ข้อ จัดให้มีการเรียนการสอนความรู้ด้านยาเสพติดโดยเฉพาะ และ ข้อ มีมาตรการกวดขันการเข้า - ออกบริเวณสถานศึกษาต่อนักศึกษา และบุคคลภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับ กาญจนา ทรัพย์อาจิณ (2546 : 88) วิจัยเรื่อง การดำเนินการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการวางแผน ครูอาจารย์มีการปฏิบัติการดำเนินการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก คือมีการดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด และมีคณะกรรมการป้องกันยาเสพติดในความรับผิดชอบของฝ่ายกิจการนักเรียน - นักศึกษา แสดงให้เห็นว่า มีการดำเนินงานร่วมกันหลายฝ่ายในการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา แต่สิ่งที่น่าสังเกตแบบสอบถาม 3 ลำดับแรก จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายในการร่วมมือกันของหลายๆ ฝ่ายการจัดกิจกรรมรณรงค์การต่อต้านยาเสพติด โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินกิจกรรม แสดงให้เห็นว่า ได้มีการร่วมมือกันมากในการป้องกันการขยายตัวของสารเสพติดอย่างยิ่งระหว่างสถานศึกษา - สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สถาบันครอบครัว และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดในรูปแบบของคณะกรรมการร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ อุทัยศรี แสงคล่อง (2539 : 95) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด (ยาบ้า) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ควรจัดกิจกรรมให้เด็กนักเรียนได้มีส่วนร่วมแสดงออกตามความสามารถที่มีอยู่เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนมีเวลาว่างมั่วสุ่มเสพยาบ้า และควรจัดอบรมให้ความรู้ในด้านการป้องกันปัญหายาบ้าแก่ผู้ปกครองและเด็กนักเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยสำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (2546 : 12) ได้กล่าวว่าการสร้าง "ชุมชนเอื้ออาทร" ให้ครอบคลุมทั่วประเทศภายใน 2 ธันวาคม 2546 เพื่อน้อมเกล้าฯ ถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนพรรษา 5 ธันวาคม คือ เป้าหมายทางยุทธศาสตร์ที่เครือข่ายพลังชุมชนพลังแผ่นดินต้องพยายามไปให้ถึงร่วมกัน และควรทำทลายตนเอง เพื่อให้เกิดการทำงานที่ต่อเนื่อง เพื่อบรรลุเป้าหมายการมี "ชุมชนเข้มแข็ง" ให้ครอบคลุมทั้งแผ่นดินภายในช่วงระยะสิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและอยู่ในระดับน้อย คือ ได้พิมพ์ลายมือนักศึกษาเพื่อตรวจสอบและเก็บประวัติ แสดงให้เห็นว่าการพิมพ์ลายมือของนักศึกษาในสถานศึกษามีได้กระทำนักศึกษาโดยทั่วไปมากนัก จะกระทำได้เฉพาะกรณีผู้ที่ถูกพิมพ์ลายมือเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาเท่านั้น จึงยังมีได้มีการร่วมมือระหว่างตำรวจกับสถานศึกษาในภาพรวมทั้งระบบมากนัก ทั้งนี้การพิมพ์ลายมือจะเป็นการตรวจสอบและควบคุมความประพฤติของนักศึกษาให้เป็นคนดีและอยู่ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า. ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรอบได้ เพราะทำให้นักศึกษาผู้ที่ถูกพิมพ์ลายมือเกิดความเกรงกลัวระบบการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

2. **ด้านการปราบปราม** พบว่า การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับ สถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 โดยรวมแล้วอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.73$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินความร่วมมือระหว่างผู้บริหารสำนักงานตำรวจกับสถาบันอาชีวศึกษาได้ดำเนินงานอย่างจริงจังเป็นรูปธรรมโดยเฉพาะสำนักงานตำรวจ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ แต่สิ่งที่น่าสังเกต ลำดับแรกคือ ข้อที่มีการจัดประชุมผู้ปกครองร่วมกันก่อนเปิดภาคเรียนซึ่งเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับนโยบาย มาตรการและแนวทางการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ปัญหา ยาเสพติด ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยกล่าวว่า "ให้มีการพัฒนาระบบบริหารและการจัดการ ตลอดจนสนับสนุนทางวิชาการ รวมทั้งสอดส่องดูแล เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา เน้นการทำงานในระบบเครือข่าย" (สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส.: 2542 : 18) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นงคราญ ณรงค์ศักดิ์ (อำนวยการใน กาญจนนา ทวีพยาวจิตน. 2546 : 98) เรื่อง ศึกษาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย พบว่า การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน ถ้ากระทำโดยลำพังหรือต่างคนต่างทำย่อมไม่ประสบผลสำเร็จอย่างแน่นอน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รุ่งทิภา พันธุ (2539 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติด ในโรงเรียนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพการดำเนินงานป้องกันยาเสพติด ในโรงเรียนอาชีวศึกษาโดยส่วนรวม มีการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน โดยมีการวางแผนการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดแน่นอน ตลอดปี มีคณะกรรมการดำเนินงาน มีการให้ความรู้ การจัดกิจกรรมเสริมความรู้ การบริการให้คำปรึกษา มีแผนการประเมินผล โดยประเมินผลภาคเรียนละครั้ง โดยใช้การสังเกต และมีการนิเทศติดตามผลเป็นครั้งคราว มีการสำรวจการใช้ยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งยาเสพติดที่พบ คือ บุหรี่ รองลงไปคือ แอมเฟตามีน สุรา เฮโรอีน และกัญชา ตามลำดับ

ส่วนข้อ กวดขันให้มีการลงโทษอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ข้อ ดำเนินการตามกฎหมายทัณฑ์แก่นักศึกษาที่กระทำผิดร้ายแรงในฐานะเป็นผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้สนับสนุนให้มีการค้าสารเสพติด ข้อ นักศึกษาที่กระทำผิดร้ายแรงในฐานะเป็นผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้สนับสนุนให้มีการค้าสารเสพติดได้รับการลงโทษอย่างเด็ดขาดจริงจังไม่มีข้อยกเว้น ข้อ การกำหนดบทลงโทษที่แน่นอนสำหรับนักศึกษาที่กระทำความผิดเกี่ยวกับการเสพยาเสพติด และข้อ มีการลงโทษภาคทัณฑ์นักศึกษา ซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด และแจ้งให้แก่ผู้ปกครองได้ทราบ แสดงให้เห็นว่า อาจเป็นเพราะว่านโยบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รัฐบาลภายใต้การนำของ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศสงครามเพื่อเอาชนะยาเสพติด โดยทุกหน่วยงาน องค์กร บุคลากรทุกระดับ ต้องดำเนินการอย่างจริงจังตามยุทธศาสตร์ “พลังแผ่นดิน” โดยกำหนดกลยุทธ์ที่สำคัญประการหนึ่ง คือ “การตัดวงจรการเสพหรือการแพร่ระบาดของยาเสพติด” (สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. 2546 : 1) ซึ่งเป็นการดำเนินงานที่จริงจังและเด็ดขาด จึงทำให้การดำเนินงานความร่วมมือของทุกฝ่ายเป็นรูปธรรมมากขึ้น และเห็นผลอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนข้ออื่นมีค่าระดับมากทุกข้อคือข้อ ดำเนินการร่วมให้มีการตรวจหาสารเสพติดในร่างกายของนักศึกษาทุกคนในสถานศึกษาทุกภาคการศึกษา ข้อ นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติดและสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา ให้กลับมาศึกษาต่อได้เมื่อได้รับการบำบัดรักษาแล้ว ข้อ มีการลงโทษพักการเรียนนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติดและแจ้งให้ผู้ปกครองได้ทราบ ตามลำดับ และข้อ ดำเนินการให้มีการตรวจหาสารเสพติดในร่างกายของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าต่ำสุดแต่ยังอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ามีการร่วมมือระหว่างผู้บริหารสำนักงานตำรวจกับสถาบันอาชีวศึกษาในการปราบปรามกันอย่างจริงจัง จนสถาบันอาชีวศึกษาในเขตกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 สามารถประกาศเอาชนะยาเสพติดได้ตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งได้ประกาศเอาชนะยาเสพติดภายในวันที่ 2 ธันวาคม 2546 ซึ่งสำนักงานตำรวจได้รับมอบภารกิจหลักในด้านการปราบปรามจึงต้องดำเนินการทุกวิถีทางระดมสรรพกำลังทั้งหมดร่วมกันกำหนดยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และวิธีการดำเนินงานร่วมมือกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรวมทั้งประชาชนทั่วไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของรัฐบาล โดยเฉพาะสถาบันอาชีวศึกษาได้มีการดำเนินการร่วมมือกันอย่างมากทั้งการป้องกัน และการปราบปราม มีการจับกุมผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานศึกษาทันทีเมื่อได้เรียนให้ผู้อำนวยความสะดวกสถาบันอาชีวศึกษาทราบโดยมิต้องให้หมายศาล ซึ่งทำให้มีการกวาดล้างจับกุมได้ทันที และดำเนินการตามกฎหมายโดยเด็ดขาด สามารถขยายผลจากการสืบสวนสอบสวนผู้เสพ/ผู้ติดจากสถาบันอาชีวศึกษาสู่การจับกุมผู้ค้ารายใหญ่ และกดดันผู้ค้ารายย่อยเข้าสู่กระบวนการทำความดีทำให้สังคมร่วมเป็น “หนึ่งในพลังแผ่นดินเพื่อเอาชนะยาเสพติด”

3. ด้านการบำบัดรักษา พบว่า การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 โดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.52$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทุกคนได้รับรู้พิษภัยจากยาเสพติดจนถึงจุดที่ทุกคนจะต้องมีการร่วมมือร่วมใจกันในการแก้ปัญหายาเสพติดแล้วให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข โดยผู้บริหารสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ได้ร่วมกันดำเนินการตามมาตรการการป้องกันและปราบปรามอย่างจริงจังและต่อเนื่อง สามารถคัดกรองนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพ/ผู้ติด เข้าสู่กระบวนการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บำบัดรักษาได้อย่างถูกต้องเป็นธรรม โดยให้ถือว่า "ผู้เสพ / ผู้ติดยาเสพติด คือ ผู้ป่วยไม่ใช่
 อาชญากร" ที่ทุกคนควรให้โอกาสในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเข้ารับการรักษา และ
 ยอมรับการบำบัดเข้าสู่สังคมให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข โดยสถานศึกษาต้อง
 ดำเนินการอย่างเอื้ออาทรเปิดโอกาสให้นักศึกษาที่เป็นผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดสมัครใจเข้ารับการ
 บำบัดรักษาและปกปิดประวัติของนักศึกษาผู้นั้น มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสารเสพติด
 โดยบุคคลที่ไม่มีคุณโทษต่อนักศึกษา ซึ่งการดำเนินการร่วมมือในการกดดันให้ผู้เสพ/ผู้ติดเข้าสู่
 กระบวนการบำบัดรักษานั้นถือเป็นขั้นตอนสำคัญของการตัดวงจรการค้าและการผลิตยาเสพติด
 เพราะถือว่าหากไม่มีลูกค้าย่อมไม่มีผู้ค้า ซึ่งไม่สัมพันธ์กับงานวิจัยของ กาญจนา ทรัพย์อาจिन
 (2546 : 91) ที่วิจัยเรื่องการดำเนินการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ใน
 เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า ด้านการจัดรูปงานของการปฏิบัติการดำเนินการป้องกันยาเสพติด
 ของครูอาจารย์ในสถานศึกษา พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติระดับกลาง คือ การจัดทำแผนบำบัดรักษา
 โดยมีคณะกรรมการประสานร่วมมือกับโรงพยาบาลท้องถิ่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัญหาเสพติด
 เป็นปัญหาที่ซ่อนเร้น ผู้มีปัญหามักจะพยายามปกปิดตัวเอง และกลัวว่าเมื่อครู อาจารย์รู้ว่าเสพยา
 เสพติดแล้วจะถูกไล่ออกจากสถานศึกษา ซึ่งเคยเกิดขึ้นในอดีต ฉะนั้นเมื่อสถานศึกษามีการสำรวจ
 ก็จะไม่พบนักเรียนติดยาเสพติดน้อยหรือไม่พบ ทำให้สถานศึกษาไม่ต้องจัดทำแผนบำบัดรักษา หรือ
 อาจเนื่องมาจากความยุ่งยากในการติดต่อประสานงานและขาดงบประมาณ ซึ่งความไม่สัมพันธ์
 ในการดำเนินงานดังกล่าว อาจเป็นไปได้ว่า เป็นการปฏิบัติงานในเรื่องเดียวกันแต่ต่างกันในเรื่องของ
 ยุคสมัย ระยะเวลา และนโยบายของรัฐบาลในขณะดำเนินการปฏิบัติ โดยปัจจุบันทุกฝ่ายจะ
 ร่วมมือกันมากทั้งในเรื่องของการป้องกัน ปราบปราม การบำบัดรักษาและฟื้นฟูตามนโยบายของ
 รัฐบาล และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก มีจำนวน 5 ข้อจาก 10 ข้อ เรียง
 ลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือข้อ นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด และสมัครใจที่จะเข้ารับ
 การบำบัดรักษาควรได้รับการปกปิดประวัติเพื่ออนาคตที่สดใสหลังจากกลับมาเรียนใหม่ ข้อ มีการเข้ม
 งวดการเรียนการสอนทุกรายวิชาให้มีคุณภาพตรงเวลาและเต็มเวลา ข้อ จัดศูนย์ให้คำปรึกษา
 เกี่ยวกับปัญหาการติดสารเสพติด โดยบุคลากรที่ไม่มีคุณโทษต่อนักศึกษา ข้อ ประสานงานกับ
 สถานพยาบาลของรัฐบาลเพื่อส่งนักศึกษาเข้ารับการรักษาบำบัดรักษา และข้อ มีการตรวจเยี่ยมและ
 ประเมินผลการบำบัดรักษาอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ แต่สิ่งที่น่าสังเกต 3 ลำดับแรกของแบบสอบ
 ถาม จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับข้อมูล ความรู้และการจัดการเรียนการสอนของตัวนักศึกษา แสดงให้เห็น
 ว่า เพื่อให้การแก้ไขปัญหายาเสพติด / ผู้ติดยาเสพติดมีประสิทธิภาพ ทุกภาคส่วนของสังคม ทั้ง
 ตัวผู้เสพ / ผู้ติดยาเอง ต้องพยายามตั้งใจ มุ่งมั่น ที่จะต้องเลิกเสพ / ติดยาเสพติดให้ได้ และโดย
 เฉพาะอย่างยิ่งครอบครัว สังคม ชุมชน สถานศึกษา และเจ้าหน้าที่ทุกระดับ ต้องร่วมมือกันดูแล
 และช่วยเหลือผู้เสพ / ผู้ติดยาเสพติด ในฐานะ "ผู้ป่วย ไม่ใช่อาชญากร" ด้วยความเอื้ออาทร ให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โอกาสกลับคืนสู่ครอบครัว สู่อสถานศึกษา สุขุมชน ไม่มีประวัติที่เสียหาย สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุขเพื่อเป็นพลังแผ่นดิน ในการต่อสู้เอาชนะยาเสพติดให้หมดไปจากสังคมไทยอย่างเด็ดขาดและยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สำเนา มากแบน (2542 : 110) ได้วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวและการปฏิบัติของครอบครัวกับลักษณะการเสพติดของวัยรุ่นที่เข้ารับการบำบัดในแผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลธัญญารักษ์ พบว่า การปฏิบัติของครอบครัวโดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก (ค่าเฉลี่ย 3.71) ซึ่งการปฏิบัติของครอบครัวด้านการให้คำแนะนำเกี่ยวกับยาเสพติดด้านการตอบสนองความต้องการทางชีวภาพ ด้านการอบรมบ่มอบทบาทที่เหมาะสมในสังคม ด้านการถ่ายทอดปรัชญาการดำเนินชีวิตและจริยธรรม และด้านการคงไว้ซึ่งการสื่อสารและสัมพันธ์ภาพในครอบครัวอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ดังที่กล่าวว่า "สมควรอย่างยิ่งที่สังคม ชุมชนจะหยิบยื่นความรัก ความเมตตา เอื้ออาทร ให้โอกาสรับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถนะทั้งทางร่างกายและจิตใจ เพื่อคืนกลับเป็นคนดีของครอบครัวและสังคมอีกครั้ง" (สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. 2546 : 4)

4. **ด้านการฟื้นฟู** พบว่า การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 โดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.75$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายเห็นว่ามีผู้เสพยาเสพติดเป็นจำนวนมากที่เข้ารับการบำบัดรักษาแล้วสมควรที่จะได้กลับเข้าสู่สังคมโดยปกติสุขได้จึงมีความร่วมมือกันอย่างมากในกระบวนการฟื้นฟู และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อจากทั้งหมด 10 ข้อ ข้อ การจัดกิจกรรมทุกครั้งให้นักศึกษามีส่วนร่วมมาก ข้อ ผู้เกี่ยวข้องทุกคนควรให้โอกาสนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด และเข้ารับการบำบัดรักษาแล้วได้ใช้ชีวิตเพื่อศึกษาในสถานศึกษาอย่างปกติ เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงในลำดับที่ 1 และที่ 2 ที่น่าสังเกต 2 ลำดับแรกของแบบสอบถาม จะเป็นเรื่อง การให้ความสำคัญแก่ตัวนักศึกษา ด้วยการให้เข้าร่วมดำเนินกิจกรรมในการศึกษาของนักศึกษาอย่างมากและเป็นปกติ แสดงให้เห็นว่าการฟื้นฟูสภาพของคนติดยาเสพติดภายหลังผ่านขั้นตอนการเลิกยาเสพติดมาได้แล้วควรให้ความสำคัญ ให้เข้าร่วมกิจกรรมต่างในสถานศึกษาอย่างมากและเป็นปกติด้วย ซึ่งจะไม่ทำให้เขาเหล่านั้นเก็บตัว หมกมุ่นครุ่นคิดเรื่องเดิม ซึ่งสังคมส่วนมากควรให้โอกาสแก่ผู้หลงผิดแล้วได้รับการบำบัดรักษาจนหายเป็นปกติได้เข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมในสังคมต่อไปด้วยความรักและห่วงใยด้วยความร่วมมือของหลายๆ ฝ่าย คือ สถานศึกษา เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองชุมชน ผู้ปกครอง และครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุทัยศรี แสงคล้อย (2539 : 66-67) วิจัยเรื่องการศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการป้องกันแก้ไขปัญหายาแอมเฟตามีน (ยาม้า) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่าครูควรมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัมพันธภาพที่ดีกับเด็กนักเรียนทุกคน เพื่อสอดแทรกข้อมูลเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ยาม่าที่เกิดขึ้นกับเด็กนักเรียน โดยเฉลี่ยความคิดเห็นของครูอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.54$) และ โรงเรียนควรจัดตารางสอนให้นักเรียนมีเวลาว่างน้อยที่สุด เพื่อกันไม่ให้เด็กนักเรียนเข้าไปมั่วสุม ยาม่า เพศหญิงมีความคิดเห็นมากกว่าเพศชาย โดยที่ สันชัย วสุนธรา (2544 : 193) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมอะไรก็แล้วแต่ที่สามารถดึงพวกเขาให้หลุดพ้นจากวงจร หรือวงจรความคิดเรื่องการ เสพยาเป็นการดีทั้งสิ้น จะเล่นกีฬา เล่นดนตรี เล่นเกม หรือเรียนรู้เรื่องคอมพิวเตอร์ล้วนเป็นสิ่งที่ กระทำได้ จะเห็นว่ากิจกรรมที่นำมาใช้ในกระบวนการฟื้นฟูมีหลากหลาย และพยายามให้เป็นการ สร้างสรรค์ เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของคนติดยาให้ได้ ยิ่งอยู่นานก็ยิ่งดีเพราะจะได้ลิ้มเลือนมัน ได้ในที่สุด สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของแกนนำชุมชน / สังคม / มวลชน ว่าสิ่งที่ไม่ควรทำกับผู้ผ่าน การบำบัดรักษาแล้วดังนี้ (สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. กระทรวงยุติธรรม. 2546 : 9) คือ ไม่ควรแสดงท่าทีรังเกียจเหยียดหยามผู้เสพว่าไม่สามารถเลิกได้ ไม่ควร ปฏิเสธการมีส่วนร่วมในขั้นตอนติดตามดูแลช่วยเหลือ ภายหลังผู้เสพ / ผู้ติด ผ่านกระบวนการ บำบัดรักษาแล้ว เช่น ไม่ยอมรับผู้เสพ / ผู้ติด และข้อ จัดหน่วยงานติดตามผลหลังจากที่ นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด เข้ารับการบำบัดรักษาแล้วได้กลับเข้าศึกษาต่อ ซึ่งเป็นข้อที่มี ค่าเฉลี่ยต่ำสุด แสดงให้เห็นว่าทุกฝ่ายจะเห็นคุณค่าของการติดตามผล หรือการวัดผลประเมินผล ในลำดับท้ายของการแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งทิภา พันธุ (2546 : 105) ซึ่งวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติด ในโรงเรียนอาชีวศึกษา ใน เขตกรุงเทพมหานครที่พบว่า ปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนอาชีวศึกษา ด้านการติดตามผลและประเมินผลในโรงเรียนอาชีวศึกษามีปัญหาการดำเนินงานป้องกัน ยาเสพติดด้านการติดตามและประเมินผลโดยส่วนรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับกลาง ทั้งนี้อาจเป็น เพราะโรงเรียนขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในการติดตามและประเมินผล โดยที่ นันทา ชัยพิชิตพันธ์ และคณะ (2544 : 68) ได้กล่าวไว้ว่า การติดตามหลังการบำบัดรักษา ถือเป็น ขั้นสุดท้ายและขั้นสำคัญ คือ การติดตามให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำและ เสริมสร้างกำลังใจ ป้องกันไม่ให้ติดซ้ำ ซึ่งวิธีการติดตามหลังการรักษาสามารถทำได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนี้ คือ การติดตามทางตรง คือ วิธีที่ผู้ติดตามผลได้พบกับผู้ป่วยโดยตรงสามารถซักถามผลการรักษาได้ลึก ซึ้งและตรวจหาสารเสพติดได้ การติดตามวิธีโดยตรงมีหลายแบบ เช่น นัดผู้ป่วยมาพบที่ สถานพยาบาลตามกำหนด การพบผู้ป่วยที่บ้าน การนัดพบกันครึ่งทาง การนัดพบผู้ป่วยที่ทำงาน ส่วนการติดตามทางอ้อม วิธีนี้ผู้ติดตามผลไม่ได้พบผู้ป่วยโดยตรง ติดตามโดยการส่งแบบ สอบถามทางไปรษณีย์ พูดคุยทางโทรศัพท์ ติดต่อผ่านบุคคลที่สาม แต่วิธีนี้อาจจะได้ข้อมูล ไม่ครบถ้วน การให้คำปรึกษาแนะแนวไม่สมบูรณ์ และแบบสอบถามก็มักจะไม่ได้รับการตอบกลับ ทำให้ไม่ค่อยได้ผลมากนัก ซึ่งจะเห็นว่า การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดเป็นวิธีการที่ไม่มีอะไรน่ากลัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นการบำบัดทั้งร่างกายและจิตใจ ต้องใช้เวลาในการบำบัดติดต่อกันหลายวันหน่อย และผู้ติดยาจะค่อยๆ มีความรู้สึกดีขึ้นตามลำดับ และจะกลับมาเป็นคนเดิมเหมือนก่อนที่จะติดยาได้ทุกคน เพียงแต่การบำบัดผู้ติดยาต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลรอบข้างคอยให้กำลังใจ คอยดูแลช่วยเหลือ ให้ความใกล้ชิด เพื่อให้ผู้เข้าบำบัดรักษามีกำลังใจ มีความหวังและมีความอดทนในการบำบัดจนเข้าภาวะปกติได้

5.3 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ สามารถใช้เป็นข้อเสนอแนะในการดำเนินการความร่วมมือของผู้บริหารสำนักงานกับสถาบันอาชีวศึกษา และการแก้ปัญหาด้านยาเสพติดของชาติ ได้ดังนี้

1. ด้านการป้องกัน
 - 1.1 ร่วมมือกันพิมพ์ลายมือนักศึกษาเพื่อตรวจสอบและเก็บประวัติ
 - 1.2 ร่วมกันตรวจปัสสาวะนักศึกษาเพื่อหาสารเสพติดเป็นประจำทุกเดือน
 - 1.3 จัดตั้งศูนย์สื่อสารร่วมกันในการป้องกันสารเสพติดในสถาบันอาชีวศึกษา
2. ด้านปราบปราม
 - 2.1 ร่วมกันตรวจสารเสพติดในร่างกายของบุคลากรทุกคนในสถาบันอาชีวศึกษา
 - 2.2 ให้มีการลงโทษนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพ/ผู้ติดและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ
 - 2.3 นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพ/ผู้ติด สมควรใจเข้ารับการบำบัดรักษาให้กลับเข้ามาศึกษาต่อได้เมื่อได้รับการบำบัดรักษาแล้ว
3. ด้านการบำบัดรักษา
 - 3.1 นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพ/ผู้ติด และสมควรใจเข้ารับการบำบัดรักษาควรจะมีเผยแพร่ประวัติเพื่อถ่ายทอดปรับตัวและถ่ายทอดการตรวจสอบ
 - 3.2 จัดให้มีศูนย์ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาการติดสารเสพติดโดยบุคลากรที่มีโทษต่อนักศึกษา
 - 3.3 ประสานกับสถานพยาบาลอื่นๆ ที่นักศึกษาต้องการเข้ารับการรักษาโดยเฉพาะ
4. ด้านการฟื้นฟู
 - 4.1 จัดหน่วยงานติดตามผลหลังนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษาและได้กลับเข้าศึกษาต่อ
 - 4.2 จัดการอบรมความเป็นผู้นำให้แก่นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพ/ผู้ติด และเข้ารับการบำบัดรักษาแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการกำจัดสิ่งแวดล้อมเดิมของนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพ/ผู้ติดและเข้ารับการบำบัดรักษาแล้ว

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรดำเนินการวิจัยเรื่องเดียวกันนี้ในสถาบันการอาชีวศึกษาทั่วประเทศ เพื่อที่จะได้ทราบถึงปัญหาในการดำเนินงานความร่วมมือของทุกๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการทำแผนป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาต่อไป
2. ควรดำเนินการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของครูผู้สอนในการปฏิบัติงานป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
3. ควรดำเนินการวิจัยเรื่องรูปแบบการป้องกันยาเสพติดในสถาบันการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
4. ควรดำเนินการวิจัยเรื่อง การวางแผนปฏิบัติการเพื่อป้องกันยาเสพติดในสถาบันการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

บรรณานุกรม

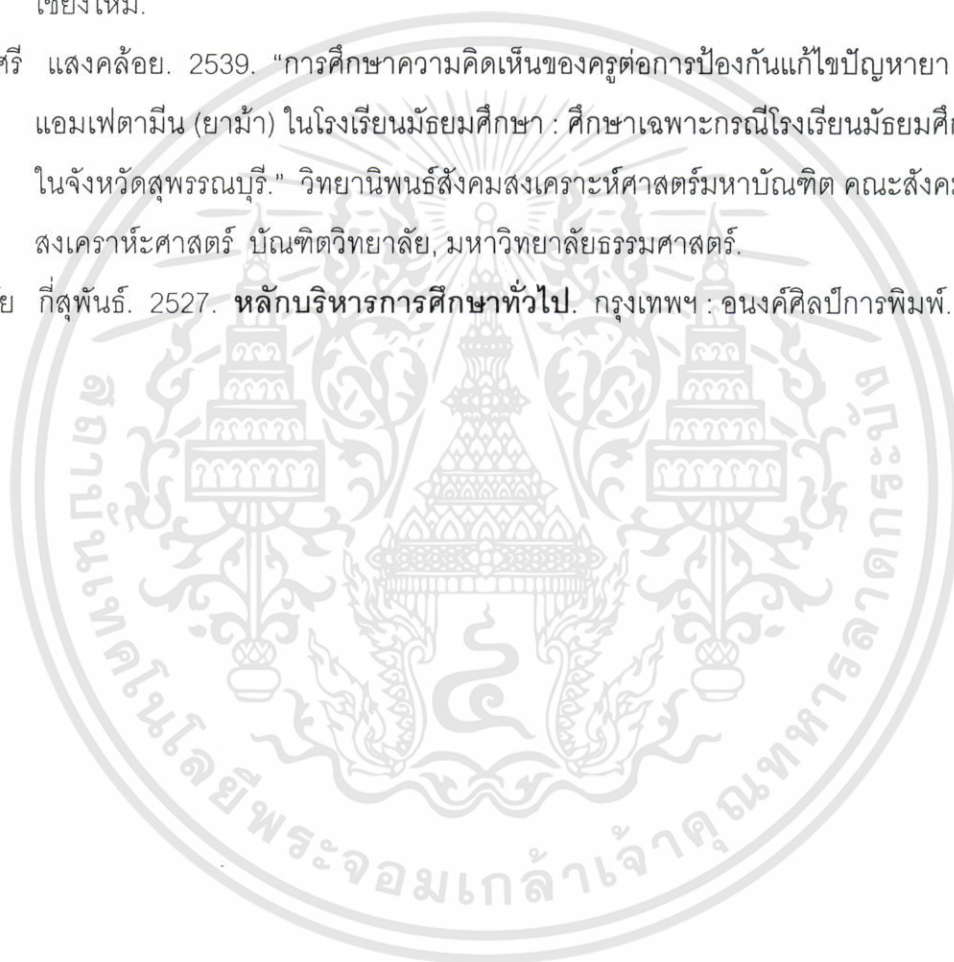
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2541. กรอบและแนวทางการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาว. กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์. เอกสารอัดสำเนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2542. โรงเรียนสีขาว. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท..
- กองสารวัตรนักเรียน. 2536. "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดในกลุ่มนักเรียนไทย."
รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- กาญจนา ทัญญาอาจิดน. 2546. "การดำเนินการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดกรม
อาชีวศึกษา." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
อาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ชินษฐา วิเศษสาร. 2526. จิตวิทยาและมนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จรงค์ อินทรเสวก และคณะ. 2544. แนวการจัดกิจกรรมด้านภัยยาเสพติดในสถานศึกษา.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ทิพย์อร ไชยณรงค์. 2535. "การวิเคราะห์ผลงานวิจัยด้านยาเสพติด." รายงานการวิจัย.
กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ธงชัย สันติวงษ์. 2531. หลักการจัดการ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- นันทา ชัยพิชิตพันธ์ และคณะ. 2544. เด็กไทยห่างไกลยาเสพติด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปวีณา ศรีบูรณ. 2539. "สภาพและปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยม
ศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาส สีสุทธรศนีย์. 2536. "ลักษณะการใช้และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติด
ของวัยรุ่นศึกษาเฉพาะชุมชนแออัดคลองเตย." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิต
วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประทีป กิจจะวัฒนะ. 2538. "ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน
ด้านยาเสพติดให้โทษในเขตอำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ." ปริญญาานิพนธ์
พัฒนบริหารศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ปัจจุฉิมา พิตรสาร. 2539. "สภาพและปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยม
ศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในภาคใต้." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- มุกดา ศรียงค์. 2526. **จิตวิทยาและมนุษย์สัมพันธ์**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- รักช้อน รัตน์วิจิตรเวช. 2538. "กระบวนการติดยาเสพติด." **ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิต** บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รุ่งทิวา พันธุ์. 2539. "สภาพและปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติด" **วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- วารุณี ภูริสินสิทธิ์. 2531. "สาเหตุการติดยาเสพติดในวัยรุ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเชียงใหม่." **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**
- สำนักงานพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักนายกรัฐมนตรี. 2542. **แนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- สำนักงานพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม. 2546. **พลังชุมชนเอื้ออาทร...ชนะยาเสพติด. กระทรวงยุติธรรม**. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม. 2546. **แนวทางการดำเนินงาน Roadmap การต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด ระยะที่ 3 (3 ธันวาคม 2546 – 30 กันยายน 2547) : กระทรวงยุติธรรม.**
- สมพงษ์ บุญมั่ง. 2546. "สภาพการป้องกันยาเสพติดในวิทยาลัยเทคนิค เขตกรุงเทพมหานคร." **วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.**
- สันชัย วสุนธรา. 2544. **ยาเสพติดเลิกเองก็ได้**. กรุงเทพฯ : ประชาพานิชย์.
- สันติ จัยสิน และคณะ. 2544. **เทคนิคการเผยแพร่ความรู้เพื่อการป้องกันภัยยาเสพติด**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุพัฒน์ วีระเวชเจริญชัย. 2524. **พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2519**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุพัฒน์ วีระเวชเจริญชัย. 2534. **พระราชบัญญัติของกระทรวงสาธารณสุข**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สำเนา มากแบน. 2542. "ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวและการปฏิบัติของครอบครัวกับลักษณะการเสพยาบ้าของวัยรุ่นที่เข้ารับการรักษาบำบัดในแผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลรัฐสุราษฎร์ธานี." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรอนงค์ หงษ์ชุมแพ. 2538. "ความรู้เกี่ยวกับยาบ้าและการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์." วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุทัยศรี แสงคล้อย. 2539. "การศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการป้องกันแก้ไขปัญหายาแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี." วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เอกชัย กี่สุพันธ์. 2527. **หลักบริหารการศึกษาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : อนงค์ศิลป์การพิมพ์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง

การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษา
เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ ต้องการทราบความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจกับสถาบันอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 จำนวน 8 จังหวัด คือ จังหวัดนครปฐม จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดราชบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการวิจัย ซึ่งผลการวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลและแนวทางให้ผู้เกี่ยวข้องนำไปพัฒนา และปรับปรุงการจัดการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจกับสถาบันอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

แบบสอบถามนี้มีทั้งสิ้น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจกับผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 จำนวน 4 ด้าน คือ

1. การป้องกัน
2. การปราบปราม
3. การบำบัดรักษา
4. การฟื้นฟู

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจกับผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7

ขอความกรุณาให้ท่านได้แสดงความคิดเห็นโดยตรงไปตรงมาและตามความเป็นจริง ซึ่งผู้วิจัยขอให้คำมั่นว่าคำตอบจากแบบสอบถามครั้งนี้ ไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่อย่างใด และจะถือเป็นความลับที่สุด

ร้อยตำรวจเอกทองสุน เพ็ชรหงษ์

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () ที่กำหนดให้ และเติมค่าลงในช่องว่าง

1. เพศ
 - () ชาย
 - () หญิง
2. อายุ
 - () 30 – 40 ปี
 - () 41 – 50 ปี
 - () มากกว่า 50 ปีขึ้นไป
3. สถานที่ทำงาน
 - () สถาบันอาชีวศึกษา
 - () สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
4. วุฒิการศึกษา
 - () ปริญญาตรี
 - () ปริญญาโท
 - () มากกว่าปริญญาโท
5. สถานภาพ / ตำแหน่ง
 - () ผู้อำนวยการวิทยาลัย
 - () ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา
 - () ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
 - () หัวหน้างานปกครอง
 - () หัวหน้างานกิจการนักศึกษา
 - () ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด
 - () รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด
 - () ผู้กำกับการตำรวจภูธรสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง
 - () รองผู้กำกับการตำรวจภูธรสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง
 - () สารวัตรป้องกันและปราบปรามสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง
6. ระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด
 - () น้อยกว่า 3 ปี
 - () 3 – 10 ปี
 - () มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

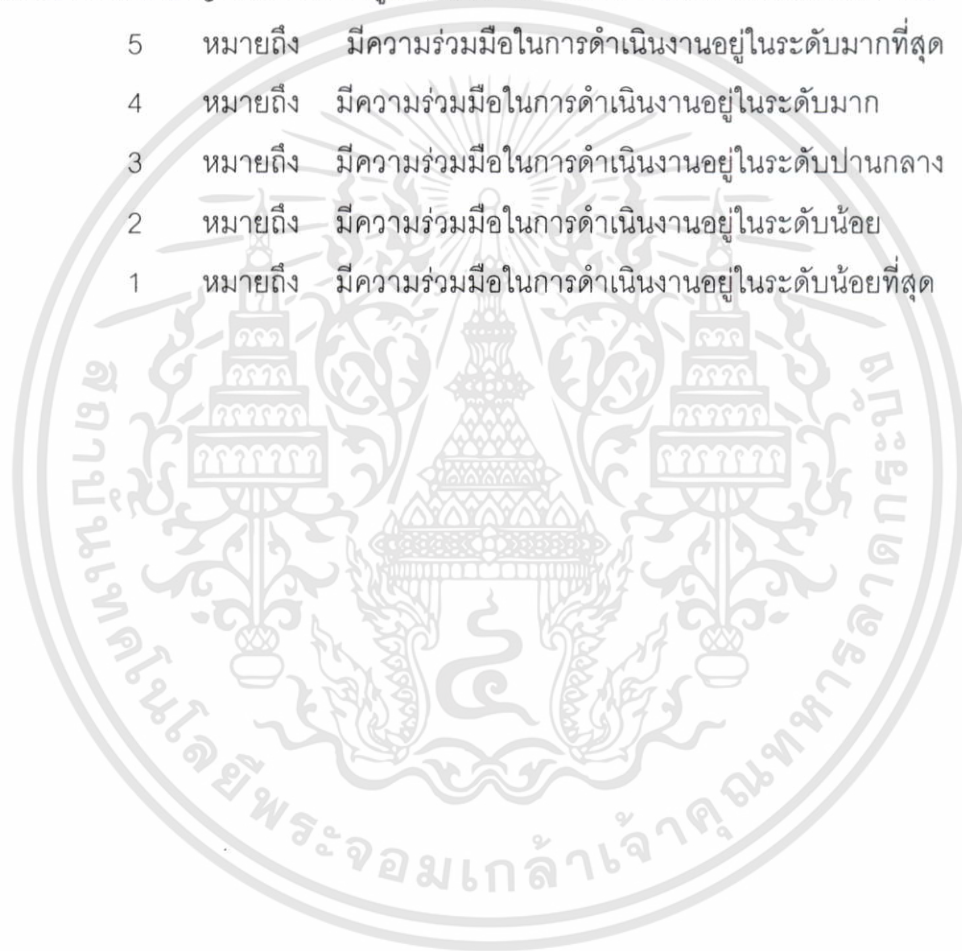
ตอนที่ 2

การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างหลังคำถามแต่ละข้อตามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 โดยมีระดับของความคิดเห็นดังนี้ คือ

5	หมายถึง	มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความร่วมมือในการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ด้านการป้องกัน

ข้อที่	การดำเนินงานความร่วมมือ	ระดับความร่วมมือการดำเนินงาน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	กำหนดนโยบายในการป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษาอย่างชัดเจนโดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน.....					
2.	จัดให้มีการเรียนการสอนความรู้ด้านยาเสพติดโดยเฉพาะ.....					
3.	จัดให้มีการประชุมเฝ้าระวังนักเรียนระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับผู้บริหารวิทยาลัย.....					
4.	ได้พิมพ์ลายมือนักเรียนเพื่อตรวจสอบและเก็บประวัติ.....					
5.	มีการตรวจสอบปัสสาวะก่อนรับนักเรียนเข้าเรียนใหม่.....					
6.	จัดตั้งคณะกรรมการร่วมในการดำเนินการจัดกิจกรรมต่อต้านสารเสพติดในสถานศึกษา.....					
7.	สถานศึกษาตรวจปัสสาวะนักเรียนเพื่อตรวจสอบสารเสพติดทุก ๆ เดือน.....					
8.	จัดตั้งศูนย์สื่อสารร่วมกันในการป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษา.....					
9.	จัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดทั้งในและนอกสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง.....					
10.	มีมาตรการกวดขันการเข้า-ออกบริเวณสถานศึกษาต่อนักศึกษาและบุคคลภายนอก.....					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการปราบปราม

ข้อที่	การดำเนินงานความร่วมมือ	ระดับความร่วมมือการดำเนินงาน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	มีการจัดประชุมผู้ปกครองร่วมกันก่อนเปิดภาคเรียน.....
2.	กำหนดบทลงโทษที่แน่นอนสำหรับนักศึกษาที่กระทำความผิดเกี่ยวกับการเสพสารเสพติด.....
3.	กวดขันให้มีการลงโทษอย่างจริงจังและต่อเนื่อง.....
4.	นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติดและสมัครใจเข้ารับการรักษา ให้กลับมาศึกษาต่อได้เมื่อได้รับการบำบัดรักษาแล้ว.....
5.	นักศึกษาที่กระทำผิดร้ายแรงในฐานะเป็นผู้ผลิตผู้ค้า และผู้สนับสนุนให้มีการค้าสารเสพติดได้รับการลงโทษอย่างเด็ดขาดจริงจังไม่มีข้อยกเว้น.....
6.	ดำเนินการตามกฎหมายทัณฑ์แก่นักศึกษาที่กระทำผิดร้ายแรงในฐานะเป็นผู้ผลิตผู้ค้าและผู้สนับสนุนให้มีการค้าสารเสพติด.....
7.	ดำเนินการให้มีการตรวจหาสารเสพติดในร่างกายของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา.....
8.	มีการลงโทษภาคทัณฑ์นักศึกษาผู้เสพหรือเกี่ยวข้องและแจ้งให้แก่ผู้ปกครองได้ทราบ.....
9.	มีการลงโทษพักการเรียนนักศึกษาผู้เสพหรือเกี่ยวข้องและแจ้งให้ผู้ปกครองได้ทราบ.....
10.	ดำเนินการร่วมให้มีการตรวจหาสารเสพติดในร่างกายของนักศึกษาทุกคนในสถานศึกษาทุกภาคการศึกษา.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการบำบัดรักษา

ข้อที่	การดำเนินงานความร่วมมือ	ระดับความร่วมมือการดำเนินงาน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	จัดศูนย์ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาการติดสารเสพติด โดยบุคลากรที่ไม่มีคุณสมบัติพิเศษต่อนักศึกษา.....
2.	จัดศูนย์ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาการติดสารเสพติดโดยบุคลากรที่มีพิเศษต่อนักศึกษา.....
3.	มีการเข้มงวดการเรียนการสอนทุกรายวิชาให้มีคุณภาพตรงเวลาและเต็มเวลา.....
4.	นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด และสมัครใจที่จะเข้ารับการบำบัดรักษาควรได้รับการปกปิดประวัติเพื่ออนาคตที่สดใสหลังจากกลับมาเรียนใหม่.....
5.	นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด และสมัครใจที่จะเข้ารับการบำบัดรักษาควรจะได้เปิดเผยประวัติเพื่ออำนวยความสะดวกและง่ายต่อการตรวจสอบ.....
6.	จัดหน่วยงานรับผิดชอบการส่งนักศึกษาเข้ารับการบำบัดรักษาโดยเฉพาะ.....
7.	ประสานงานกับสถานพยาบาลของรัฐบาลเพื่อส่งนักศึกษาเข้ารับการบำบัดรักษา.....
8.	ประสานสถานพยาบาลอื่น ๆ ที่นักศึกษาต้องการเข้าบำบัดรักษาโดยเฉพาะ.....
9.	ประสานสถานบำบัดที่ไม่ใช่สถานพยาบาล เช่น วัด ฯลฯ.....
10.	มีการตรวจเยี่ยมและประเมินผลการบำบัดรักษาอย่างต่อเนื่อง.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการฟื้นฟู

ข้อที่	การดำเนินงานความร่วมมือ	ระดับความร่วมมือการดำเนินงาน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ปรับกระบวนการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้น่าสนใจ.....					
2.	การจัดกิจกรรมทุกครั้งนักเรียนมีส่วนร่วมมาก.....					
3.	จัดกิจกรรมฟื้นฟูสภาพจิตใจให้แก่นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติดและเข้าบำบัดรักษาแล้วให้สามารถกลับสู่สังคมในสถานศึกษา.....					
4.	จัดอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณสมบัติเหมาะสมไว้ให้คำปรึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด และเข้ารับการบำบัดรักษาแล้วขอกลับเข้าเรียนต่อ.....					
5.	ผู้เกี่ยวข้องทุกคนให้ออกาสนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติด และเข้ารับการบำบัดรักษาแล้วได้ใช้ชีวิตเพื่อศึกษาในสถานศึกษาอย่างปกติ.....					
6.	จัดหน่วยงานติดตามผลหลังจากที่นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติดและเข้ารับการบำบัดรักษาแล้วได้กลับเข้าศึกษาต่อ.....					
7.	ประชุมผู้ปกครองเพื่อขอความร่วมมือในการสร้างความอบอุ่นในครอบครัวหลังการบำบัดแล้ว.....					
8.	ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการกำจัดสิ่งแวดล้อมเดิมของนักศึกษานักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติดและเข้ารับการบำบัดรักษาแล้ว.....					
9.	ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการกวดขันเรื่องการคบเพื่อนหลังการบำบัดรักษาแล้ว.....					
10.	จัดการอบรมความเป็นผู้นำให้แก่ศึกษานักศึกษาซึ่งเป็นผู้เสพหรือผู้ติดและเข้ารับการบำบัดรักษาแล้ว.....					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3

แบบสอบถามปลายเปิด

คำชี้แจง

โปรดให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับ สถาบันอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7

1. ด้านการป้องกัน.....

.....

.....

.....

.....

2. ด้านการปราบปราม.....

.....

.....

.....

.....

3. ด้านการบำบัดรักษา.....

.....

.....

.....

.....

4. ด้านการฟื้นฟู.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ ๒๖๕ /2545

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของ ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์ เป็นไปด้วยความ
เรียบร้อยและมีประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครง
วิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.สมพร

ไชยะ

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.ผดุงชัย

ภูพัฒน์

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.รวีวรรณ

ชินะตระกูล

ประธานกรรมการ

ดร.มาลัย

จิรวัดนเกษตร์

กรรมการ

ดร.ณรงค์

พิมสาร

กรรมการ

รศ.ดร.สมพร

ไชยะ

กรรมการ

ดร.ผดุงชัย

ภูพัฒน์

กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2545

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

ร.ต.อ. ทองสุน เพ็ชรหงษ์ รหัสประจำตัว 42064130 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 (COOPERATIVE OPERATION CIRCUMSTANCE OF POLICE OF POLICE OFFICE AND VOCATIONAL EDUCATION INSTITUTE ON DRUG ABUSE OF PROVINCIAL POLICE REGION 7)" โดยมี รศ.ดร.สมพร ไชยะ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2546

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2546

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยเอก วีระเชษฐ์ ชันเงิน)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1227

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายมานะ นาคา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย ร.ต.อ. ทองสูน เพ็ชรหงษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารอาชีพศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ ร.ต.อ. ทองสูน เพ็ชรหงษ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1227

คณะกรรมการผู้ค้ำจุนการศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๔ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายสมจินต์ ชาญกระบี่

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7"

คณะกรรมการผู้ค้ำจุนการศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1227

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

14 ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายอัมพร ทองนุช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย ร.ต.อ. ทองสุน เพ็ชรหงษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับ เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวม ข้อมูลของ ร.ต.อ. ทองสุน เพ็ชรหงษ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1227

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๔ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายไกรสิทธิ์ บุตรชัยงาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย ร.ต.อ. ทองสุน เพ็ชรหงษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7"

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1227

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๔ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน พล.ต.ต.สมาน พรหมมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย ร.ต.อ. ทองสุน เพ็ชรหงษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารอาชีพศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7"

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับ เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวม ข้อมูลของ ร.ต.อ. ทองสุน เพ็ชรหงษ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 / 1228

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้กำกับการ สถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านแพ้ว จ. สมุทรสาคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย ร.ต.อ. ทองสูงน เพ็ชรหงษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสาขา
การบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบัน
อาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7”
คณะกรรมการอุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดอนุญาต ร.ต.อ.ทองสูงน เพ็ชรหงษ์ ทดลอง
เครื่องมือเพื่อการวิจัยภายในหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 / 1228

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๔ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้กำกับการ สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางคนที จ. สมุทรสงคราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย ร.ต.อ. ทองสูงน เพ็ชรหงษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสาขา
การบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบัน
อาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7”
คณะกรรมการอุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดอนุญาต ร.ต.อ.ทองสูงน เพ็ชรหงษ์ ทดลอง
เครื่องมือเพื่อการวิจัยภายในหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 / 1228

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๔ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้กำกับการ สถานีตำรวจภูธรอำเภออัมพวา จ. สมุทรสงคราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย ร.ต.อ. ทองสุก เพ็ชรหงษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสาขา การบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบัน อาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขออนุญาตที่ท่านได้โปรดอนุญาต ร.ต.อ.ทองสุก เพ็ชรหงษ์ ทดลอง เครื่องมือเพื่อการวิจัยภายในหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 / 1228

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๔ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี จ. ราชบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย ร.ต.อ. ทองสุน เพ็ชรหงษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสาขา
การบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบัน
อาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7”
คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดอนุญาต ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์ ทดลอง
เครื่องมือเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร: 3264325 การที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 /

1226

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/๙ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรสงคราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย ร.ต.อ. ทองสุน เพ็ชรหงษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสาขา
การบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบัน
อาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7”
คณะกรรมการอุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดอนุญาต ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์ ทดลอง
เครื่องมือเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร 3264325 สารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 / 1228

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพอัมพวา จ. สมุทรสงคราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย ร.ต.อ. ทองสูน เพ็ชรหงษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสาขา
การบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบัน
อาชีวศึกษา เกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7”
คณะกรรมการอุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดอนุญาต ร.ต.อ.ทองสูน เพ็ชรหงษ์ ทดลอง
เครื่องมือเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศร 0524.04 / 1362

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

3๑ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค จ. ราชบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2546 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอกความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 / 1362

คณะกรรมการผู้ดุษฎีบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๖๘ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค จ. สมุทรสาคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2546 คณะกรรมการผู้ดุษฎีบัณฑิตจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 / 1362

คณะกรรมการผู้ค้ำจุนการศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

30 ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค จ. นครปฐม

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2546 คณะกรรมการผู้ค้ำจุนการศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 / 1362

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

3๐ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค จ.สมุทรสงคราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2546 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 / 1362

คณะกรรมการผู้ดุษฎีบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

3๗ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค จ. เพชรบุรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย ร.ต.อ.ทองสูง เพ็ชรหงษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2546 คณะกรรมการผู้ดุษฎีบัณฑิตจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ ร.ต.อ.ทองสูง เพ็ชรหงษ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 / 1362

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕๐ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอลาความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค จ. สุพรรณบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 / 1362

คณะกรรมการผู้ทดสอบมาตรฐาน

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๖๘ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค จ.กาญจนบุรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารสนเทศในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2546 คณะกรรมการผู้ทดสอบมาตรฐานจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 / 1362

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

3๐ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค จ. ประจวบคีรีขันธ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การดำเนินงานความร่วมมือของสำนักงานตำรวจ กับสถาบันอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติด ในสถานศึกษา เขตกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ ร.ต.อ.ทองสุน เพ็ชรหงษ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	ร้อยตำรวจเอกทองสุน เพ็ชรหงษ์
วัน เดือน ปี เกิด	4 มีนาคม 2501
สถานที่เกิด	อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม
สถานที่ทำงาน	สถานีตำรวจภูธรตำบลยี่สาร อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม
ตำแหน่ง	รองสารวัตรหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรตำบลยี่สาร อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2524 สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2546 สำเร็จการศึกษาศาสตรบัณฑิตอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้